

Secunda

digestioni quorsidam ciborum aut somno diurno aut potui certe rei aut alicui aeris. aut occursui ad aerem calidam ut fornaciarijs et vitriarijs appareret et aliis non quoniam assuefactus multo melius tales cibos digerit et sine nocumero multo dormiret et re illa potaret et aeris tali sine nobilitate lesionem occurrit. s. consuetus alio modo. Ad hunc rite non modo quod consuetudo quoniamque large sumis ut supra describitur et hoc modo tam in rebus ariatis quam iaiatis acquirunt consuetudines ut per dicitur quoniamque auctum sumis stricte ut importat virtutem quod non nisi operationem frequenter est acquisibilis et quod ad easdem operationes facientes habilitatem et hoc modo non acquirit consuetudo in rebus iaiatis nec in rebus ariatis quo ad operationes cum quibus non cocurrerit virtus aia. Et tunc ad proximum argumentum de aris. sumere. 2. ethico et consuetudinem stricte non large vel consuetudo sumit stricte non large et in foro ari. maior est neque si per assuefieri intelligatur largo modo nec ad illum sensum de ab Aristotele. 2. ethico et per idem per ratione ad confirmationem ubi dicendum est virtutes cognoscitur ad quoniam opera sunt per se limitate et ex operibus qualitercumque non pertinet ad propriam assuefieri. unde per nullam consuetudinem oculus statim sua debita propiore preparacione et virtute. et debite pertinatio obo album iudicat nigrum vel eadem quoniamque tamen ex iste cibae organi gustus certus sapor non sentitur consueto quod non consueto sentitur ut per assuefacto potui vini multifacie saporem habentis. sed tales virtutes ad quedam non sunt limitate respectu quorum pertinet per consuetudinem proprie dictam acquisitam fieri alicui operatore. Ad tertium principale negat assuefactio. nam enim metu gal. consuetudo quod acquirit ex cibi assuefactio est per acquisitionem complexionis proportionali cibo pariterque ex sonno ac grise aut repletio aut propria regres ut dormias et merito huius dimissio sonno magis leduntur. et ita fornaciarijs et vitriarijs ex consuetudine statim circa fornace remanent ita pleni rorido humidio apto bulire per ignem. Si quis ergo diligenter consideret inueniet assuefactio. sicut attento etiam quod non soli per copionem sequentem formam sumptuoperari. sed per sequente menses. et auctoritate in talibus operibus permutes complexio merito cuius permutatiōis hec corpora faciliter sueta patitur per ratione metu ga. in libro que fecit de vi assuefactiōis capitulo 2. 3. 4. unde capitulo 2. postquam dixit quod quoniam permodum delectabilis et grauatus comedat quoniam cibos. et cum paulatim sunt assuefacti comedunt delectabiliter et sine grauitate. dat enim dices. Nam auctoritate istorum est talis quoniam alteras enim qualitatē istorum comestorum et bibitorum singulis ita ut disponit aliquantum id quod alteras et in capitulo 3. densitatē acquisitā corpori exposito calor et frigori. Non enim cibas quare assueti istis expositiōib⁹ faciliter tollerant quoniam insueti quoniam durum difficulter patitur et qualiter extriseca causa et in capitulo 4. capitulo 4. vult per exercitatas fieri solidiores et fortiores. et ideo faciliter operari et minus ledere. et hoc de primo articulo.

Secundus articolus ponit hanc primā partem tamen non nāles quoniam aliquae distingue consuetude minima molestia assuetum quoniam eadem non consuete alijs paribus. manifesta est per experientiam quam non tantum ypo. ga. erasistrat⁹. sed et rationales hoies cognoscunt ut sumis a ga. primo capitulo

de vi assuefactiōis ubi sic ad litem dixit. post multas auctoritates allegatas. hic quiete gloriosissimus medicorum erasistratus et ypo. dixerunt de virtute assuefactionis non roti iuentione eorum attribuētes sed ex apparentibus ducti quemadmodum quod perpere et alios hoies quoniamque non quemadmodum sues vel assimi vniuersit sed assecunt a quod suuant et ledatur ideo audierunt quotidie discētes assuetos esse circa hunc cibū et hunc potum. pp hoc non posse relinquere eos et n. leditur enim transitus. Similiter ait et de adiumentibus suis. puta in balneatione. balneis equitatio evenat in cursu lucta vigiliis solaribus stationsibus istam matiōibus sollicitudinibus et quibuscumque alijs huiusmodi hec ga. Secunda pars. In omnibus rerum non naturalium conuenit per assuefactionem res prius magis molestias fieri consueto minus molestias. hunc conclusio per ex gal. in libro allegato. et ex auctoritate statim scripta. Concipi potest etiam ex comēto isti anno in principio. nam etiam in aere in cibo et in labore in vigilia sollicitudine et euonibus siue repletionibus versus ga. illud innuere. Tertia pars. et si aliqua consuetuta minus sint molestia. quod minus sufficiunt alterare corpora eiusdem assuefacta multa tamen minus consueta. ideo minus molestia. quod et si equaliter alterant minus tamen ledunt quedam virtus modo quod et si minus alterat minus ledunt. conclusio quo ad primā partem per exercitio minus. n. dissolvunt et alterant assuefactos secunda pars per de assuefactis aeris estiūo. quod per illud sunt durioris et densioris cutis et carnis et minus calefacit vel infrigidat ledunt ut per ex gressu. capitulo 3. Ita de assuefactione cuius dixit circa finem ymo virtus quoniam in istis inuenit et quod minus alteratur. et equales alterantes minus ledunt ut sumis ibi ita ga. dicente. Rarus. n. et molle corpus facile patitur calefacit infrigidatur densitas quoniam et durus tollerat et pariter et spinit aborsus ei ola incendia incidētia oia non solū si calefaciat vel infrigidat sed etiam si durus fuerit quod et asperus quo circa et imas accubatides tollerat et proprio dispositis non tollerantibus eas et n. facile comprehenduntur. et infrigidantur et omne quodcumque paritatē paciuntur et ga. Ex hoc sequitur quod licet sub aliqua causa puta corpori consueta ipsum corpus magis inconsuetudo alteretur. Stat tamen ab eadem ipsum minus molestari. per conclusio quod ex secunda parte precedentis nam et si consueta qualiter equaliter alterent minus ledunt. ergo stabit etiam aliquantulus magis alterare et minus ledere. pia patet intelligenti. Ex hoc correlario inserit Ja. de sorliuio quatuor correlaria. primum quod ego puto versus est hoc per solam corporis assuefactionem ad contrariā potest eius sanitatis latitudo augeri. i. potest fieri quod idem corpus maiorem tollerat. et versus calidum et frigidum alterationem absque exitu a latitudine sue sanitatis quoniam ante assuefactionem patet correlarium qui merito consuetudinis stat minus ex tali operatione ledit. Secundum correlarium est stat in aliquo casu quod sor. et propter solum equaliter temperatis omnino et continue versus extremum idem tempore ratiōne equevelocius et equaliter alterabuntur donec egro

Particula

tent. et tñ citius fiet sor. eger vñ neuter nñc qñ plo.
Correlariū aī sequi vbi duorū tpatōrū vñus sit
assuefactus calori et frigori et alter nō. Tertiū
correlariū. nō oēs hoies ciudē cōplexiōis hñt sue
sanitatis equalē latitudinē p̄ ex p̄cedēti. Quar
tū correlariū ē h̄ sor. et plo sunt oio equalē tpati et
oio a sua p̄ternāli tpatia equalē recedūt p̄ calo
ris excessum et sor. calefit in 3°. et plo nō quia p̄ ali
quā equalē caliditatē sor. nō assuefactus ledet sen
sibilitē p̄ cuius equalē plo assuefactus nō ledet sen
sibilitē. Adib⁹ tñ vñ h̄ tria corellaria ad ei⁹ sensū
stellecta nō ēē vera. nā d̄ispō que acquiris ex assue
factiōe exponēdo se calefaciētibus aut infrigidan
tibus aut alio mō māli⁹ i primētib⁹ vel alterātibus
ē d̄ispō que acgris nō ex ope vñtutis aialis ḡ fm. p̄
bata i articulo p̄io ē ciudē spēi cū dispōnibus q̄
māli⁹ acqrūtur. et p̄ pñs erit dispō cōpōnalis aut
p̄pōnalis. aut vñtati. et iō assuefactus q̄ i p̄cipio
nō erat oio dato nō assuefacto simul alijs paribus
nūc ē mō ciudē cōpōnalis cū illo alio. qđ si ponas
q̄ iste q̄ mō ē assuefactus calore et frigore sit oio si
milit̄ tpati sicut nūc ē ille assuefactus tunc oio q̄
nō assuefactus p̄ nām nō p̄ cōsuetudinē h̄eat illas
cōpōnales dispōnes et cōpōnales quas h̄z vñ eis
similes assuefactus ex p̄suetudine. et si p̄io mō in
telligaf casus i probatiōe corellarij q̄ nō sequitur
q̄ illi duo nō sunt similiter tpati oio. nec oio simi
litū cōpōnali⁹. Si vero. 2°. mō itelligaf casus constat
q̄ n̄ ē vñ q̄ vñ c̄iti⁹ fiat neu⁹ vñ eger nūc q̄ reliqui⁹
nec ē vñ q̄ nō hñt sue sanitati equalē latitudinē
nec ē vñ in 4°. corellario q̄ venus illo⁹ calefit in
3°. Ali⁹ vñ nō. credo aut̄ vñ ē q̄ duorū corporū eius
dē etat̄ eque calorū cū sint i medio p̄p̄ij tpmēti
stat vñs posse magis calefieri et reliquo vñtisq̄ i la
titudine p̄p̄ij tēperamēti remanētib⁹. et sic q̄ duo
rū talū nō sūt equalē latitudines sanitati et pari
ter q̄ p̄ equalē et eque velocē calefactionē vñs ca
lefiet i. 3°. reliqui⁹ vñ nō. s̄ illa duo nō sunt oio eq̄
liter tpati. Quarta p̄ possibile ē dispōnē vene
nosaz ex cōsuetudie nō venenosaz fieri. Istud p̄
de puella nutrita napello. sexta quartū et de mulie
re assuefacta iusq̄amo. q̄nto de simplici medicina
ex hoc sequit̄ q̄ nō repugnat p̄ paulatinā assebsac
tionē aliquā dispōnē istic subito acq̄sita mortiferā
fieri stāte cū latitudine sanitati vt p̄ de tali p̄p̄eta
te ita venenosa. nā puella illa i tñm fuit venenosavt
cū ea coesites interficerent et nō approximaret ei
gallina. Ex his duobus iferunt aliq̄ q̄ p̄ paula
tinā assuefactionē corp⁹ tpatū posset calefieri vñsq̄
ad quartū gradū eo stāte i latitudine sanitati q̄r̄ n̄
plus repugnat sanitati et vite huane cōpōlo calida
i quarto q̄z dispositio venenosa. igit̄ si. hec secula
p̄ assuefactionē posset fieri stās cū latitudine sani
tatis sequit̄ q̄ parit̄ illa cōpōlo. Ego aut̄ puto cor
relariū nō seq̄ ex cōplexiōe. nā l̄z p̄p̄ictas occulta
venenosa q̄ maiori p̄ti hoīm stat cū latitudine sani
tati tñ nec p̄p̄ictas nō necessario remouz mēsurā
p̄maꝝ qualitatū cōuentētū humanc spēi. s̄ calidi
tas quartū gradus excludit ex toto mēsurā qualit̄

tatū p̄maꝝ necessari⁹ p̄ salute vel vita humana.
Quinta conclusio. Non quāpl̄z rerū nālūm
frequensv̄lus reddit corpora cōsueta ad illaz occur
sum facilis et cū minori nocumēto tollerandum
primo patet vbi frequens vñs reddit corpora cō
sueta esset in repente et in multis euacuādo aut i
plendo aut aliter alterando. 2°. p̄ vbi iste frequēt
vñs eēt ad res de se multis nocuas et mltūv̄tū p̄
stratiuas et b̄ idē p̄ ex ga. i. l̄. de assuefactiōe ca
quarto in fine ga. sic dicentis. Exerceri qđē vñs
quēq̄ exposuimus nō vñiq̄ sine terminis et men
suris cōgruis amplius intendentem exercitia et
dissoluatur vñtus. Ita aut̄ et cibis et potib⁹ vigilijs
et vñcreis et cōgrua mēsura vñi n̄ minuent̄ qui
dē neq̄ addentis fieri excellentie quod dissoluūt
virtutes defectus uero prohibēt tantum a p̄fecta
vñtate. Ex his formetur ratio hoc modo ex illis
exercitijs frequenti vñsu non redditur corpus prepa
ratū ad facilis tollerandum occursum fortis ex
ercitu quo virtus dissoluatur sed ex vñsu nimis exer
cicij corpus dissoluatur. ergo ex eius frequenti vñsu
non redditur corpus paratum ad eius impressio
nem facilis tollerandam. Major est clara et mi
nor colligitur ex hoc textu ga. Ex quo sequitur q̄
afforismus non est vñter intelligendus. et ideo di
xit ypo. consueverunt per quod verbum denotat
veritatem vt in pluribus. Sexta cōclusio oēs
res non naturales non multum a temperamento
recedentes possunt per paulatinam assuefactionē
ad easum vñsum fieri minus nocuē q̄z essent si sū
consuetudine occurrent h̄ sit pro mente gal. in
comento cum dixit se de omni consuetudine esse
dicturum. s. secundum genera rerum non natura
lium. et hoc voluit in auctoritate superius positi
ex galieno captulo primo de vi assuefactionis.
Nota tñ modernos doctores sc̄re omnes velle
q̄ ex frequenti occurstu ad quāq̄ rem acquiritur
proprietas occulta merito cuius corpus facilis
tollerat huiusmodi rei occursum q̄z si non fuisse
consueta. Sed ego non video hanc fuisse galieni
mentem. Et ideo hunc alium modum tenui.
Septima conclusio. Non solum ad rerum nō
naturalium occursum facilis tollerandi corpus
ex frequenti occurstu disponitur sed reruz ineq̄ua
lūm. Nam ex vñsu talium per interius corpus ac
quirit vel modum substantie vel mixtionis vel cō
plexionem merito cuius in illam facilis agit tan
q̄z cibum eam transmutando vt patet in medicina
libus cibis. ideo minus ab istis transmutantur tñ
q̄z a medicinis et ob hanc causam in lōgis morbis
medicinae transmutamus et non supervna statut̄
vt superius in argumentis parum tactum est. Ex
istis diligens intellectus soluit argumenta facta
ante oppositum que ego vt animus exerceatur in
soluta dimitto quare tc.

Ecundum multuz ^{rc.}
s̄ isto affo. ypo. itēdit tres p̄nes. 2° ibi pau
latūz vñ. 3° ibi. Et ex alio. Prima ē medi

Secunda

cus nō dū euacuare aut replere corpus aut calefa cere aut infrigidare aut quolz alii multū mouere et repete. subito. pfas medicus nō dū illud facer q̄ ē fallax et nē inimicū v̄l. pstratiū. s̄z ita euacuare vel mouere vt p̄dīcīt ē fallax et nē inimicū ḡ tc. p̄fia clara ē et minor ponit i l̄sa. Nō p̄sio q̄ cū sanitas cōsistat i tpamēto mēbroz et spirituū et humori. et nō sit possiblē multū et subito aut calefa cere vel replere sine motu fortī alcūius illoꝝ a tpamēto. s̄o tales mutatōes semp sunt cū nobilī nocumēto. vñ nū q̄z sit subito multa euacuatio cuiuscū q̄z res qn idē cōiter multa spirituū resolutio cōcomiteſ. et i illoꝝ recessus a tpamēto nūq̄z autēz sit multa et subita repletio qn multū sit de supfluo. et iō virtus agrauat p̄ recessum a mediocritate i humoribus. aut supflitatibus. Si aut corp̄ sit vehermēter calidū et subito multū infrigideſ mltō magis infrigidans sp̄s q̄z oꝝ cū sint passibiliores. si voſit frigidū et calefiat multū et subito mltū dissoluſur sp̄s et caleſiūt. et iō a tpamēto recedit. Non vñ igis possibile aliquā talē trāmutationē subitaz circa corpus humāni facere sine nobili nocumēto et hoc ē fallax et nē inimicū. Nō secūdo q̄ mutatiōni quedā ē regularis et quedā irregularis mō ypo. itelligit hic nō regulariter opando euacuare multū et repete s̄z irregularis pp euitare maius in pueniēſ fuerit q̄fīq̄z a medico tales mutatiōes et rōnabilit̄. q̄z eligit hoc malū pp maius euitandō vt in Synoca flosomat v̄sq̄z ad sincopim vel in cauſone. et in synoca dat q̄fīq̄z de aqua frigida i potu v̄sq̄z ad tremore. et q̄fīq̄z infundit corpus tandem in aqua frigida. Cōclusio ḡ posita itelligit regulariſ opando. ex q̄bus apparet q̄ i corpe iculpate sa no. nulla talmutatio est faciēda l̄z alii i sano lapsō valde replete. et rō q̄z in illo nō ē dispositio de sui remottiōe tā fortē indicās vt inde sit recipēdū non cū ſi ſubite trāmutationōis Tertio nō q̄ rōnabilit̄ repete q̄z bſi pōt regulariſ aliquid corpus multū repleri et multū caleſieri et multuz infrigidari et multū cuacuari sine nobili nocumēto vbi fiat paulatine. q̄z vt p̄z intelligēti nō oꝝ inde sequi nocumta vt supra dixi ſi subito fiat. Paulatim vero. ponit secūdā cōclusionē certū ē medicū q̄fīq̄z regulariſ opando debere euacuare aut aliſ mouēr corporis paulatim. pfas. q̄z q̄fīq̄z corpus ē mouendū q̄fīq̄z replēdū q̄fīq̄z euacuādū vt melioreſ sanitas vel vt phisbeaf. futurus morb⁹ v̄l. vt p̄ſens remoueatur. s̄z nō est hoc regulariſ faciēdū ſubito. ḡ paulatim totū p̄z. Et ex alio. Tertia cōclusio nō l̄z medicū aliſ q̄z paulatine mouere. aut alterare aut euacuare vel replere. vt de vna dispōne corp⁹ i altā deducat et hoc regulariſ hoc p̄z ex duab⁹ cōclusionib⁹ p̄cedētib⁹. huic totali ſnie ſimilis colligif tertia primi capitulō de ſuccurrēdo accidentib⁹ q̄ p̄nōſtūcātur egritudines.

Hic ypo. innuit nobis.

Ba. hic tria facit p̄mo declarat cōclusionē. 2°. ſecūdā ibi. Que aut. 3°. tertia. Ibi i alio affo. dicit. p̄sio

ypo. innuere et ſupponere tacite q̄ oia q̄ ſunt p̄ter naturā ſunt moleſta eo q̄ ſanitas cōſiſtit in tpamēto. et iō oia ducēda ad utilitatē i alterādoyl mouendo aut replēdo vel euacuādo q̄z tpamētu corrū p̄ſit ſūt moleſta et regulariſ nō administrāda. Beſecūda dicit q̄ illa q̄ ſiunt paulatim. aut replendo aut cuacuādo aut alijs p̄mutationib⁹ ſunt bona et ſecura et nō multū a temperamēto p̄mutant et ſunt magis cōſuetuſ. i. cōſuetis vicina. Beſecūda dicit q̄ in alio affo. dixit q̄ oꝝ ad iō ſiunt paulatim ſe trāſduſere. et illo mō intelligit cōclusio tertia affo. p̄ſitis puta q̄ de alio in aliud debet transducī corp⁹ pauſatine et non aliter.

52

Affia ſecundū rōneſ

o In iſto affo. vult ypo. iſtā cōclusionē me dicū ſaciētē oia ſm rōnē nō oꝝ ſtatiz trāſire ad alia medicinalia l̄z nō eueniat illud tā cito q̄ ſpabaf rōnaliter debere euenire dūmō maneāt eadē illa q̄ viſa ſunt a principio. Pclusio. pfas medico hoc mō trāſeſite impedit actio nature contra morbum. et receditur a recta cura morbi ergo hoc non est ſaciēdū. 6°. clara et aſſumptu ſtatiſt deſclarabitur. Nō primo q̄ ilium medicum dicimus ſaccre oia ſm rōnē qui cognita ſpecie egritudinis et cā et v̄tute et cōſuetudine alijsq̄z parub⁹ p̄ſpect applicat ea p̄ cura q̄ ſunt applicāda vt dispositio paſſi tollat et cū ſbita tēporis mēſura. Nota ſe cundo q̄ tūc dicimus euenire ſm rōnē q̄i ad operationem ſequitur effectus quez rationabilē medicus et apparentib⁹ idicat euenire. Lūz nō ita accidit vt iudicare habet rōnalis et prudens medicus tunc dicimus non euenire ſecundum rationeſ.

Nota tertio q̄ in operib⁹ medicorum iudicisi de futuris est iudicium arbitrarium quod non est oio neceſſariū. ymo aliqñi cōtingit h̄riū et decipi et p̄ſertiz in tpe euent⁹ reꝝ. q̄z certa mēſura reſiſtētie et mōꝝ p̄ticulariſ ſi pōt limitate p̄pndi. ex quo p̄z q̄ poſſibile ē medicū facere ſm rōnē. et tñ non euenire ſm rōnē. q̄z nō fuertut maniſteſta ſigna ſi ḡniſtantia limitate quātitatē reſiſtentie cāe morbi vel morbi. et iō tardaf effectus v̄lra iudicisi medici rōnalis. Nō. 4°. q̄ tribus mōis p̄tingit trāſire de vna medicina ad alia quātū p̄poſito p̄in⁹ p̄mo de vna i h̄riā v̄tualit̄. 2°. diuersaz v̄tigore. aut q̄z ſit alteri⁹ grad⁹ v̄l mēſure. 3°. in diuersa ſpecificaz l̄z ſimilis rigoris et v̄tut⁹ vt ſit ex ḡra i calore camomilla. et ſticados ad p̄poſitū maxie d p̄mis duob⁹ mōis itelligit ypo. nō debere trāſiū ad alijs ſz v̄ltimo mō i eadē egritudine debem⁹ medicinas p̄mutare vt. 4°. p̄mi ca⁹. p̄mo. Nō q̄nto rōnabilit̄ dictū eē manēte eo q̄d viſuž ē a p̄ncipio. nā ſi p̄mutat idicatio aut v̄t⁹ aut morb⁹ aut accidēs tūc ēt ſit p̄mutāda remedia. Sexto nō q̄ ſi a p̄ncipio approximam⁹ rōnabilitia qualiterciūq̄z i duob⁹ p̄mis mōis recedatur a p̄mis ſremedijs recedet a cura recta et impeditur v̄tus cum medicamine proportionato. et ideo illud non est faciendum. cōcordia colligif prima primi capitulō p̄mo.

Sapientem non ^{zc.} hic ē p̄io comentū gal.

secūdo additio cōstātīni. ibi secūda. trāsire. p̄ma i
duas. p̄mo docet quō nos hēamus ad medicū. se
cūdo dat cām q̄re nō d̄z medicus p̄mutare medi
cīnā i cāu aſſo. ibi secūda. Sicut. n. Dicit pri
mo q̄ nō debemus infamare medicū sapientē si nō
sequis effectus pro quo laborat. Sicut. n. Facit
q̄d dictū ē di. q̄ sicut aqua facit suauiter effectum
suū penetrādo l̄z ei nō cito appareat ita medicus
in morbis quoꝝ cāe sunt dure ad digerendū non
d̄z p̄mutar medicamina si aliud nō aꝝ q̄d q̄d a p̄n
cipio q̄z. s. hic medicamina qbus v̄sus ē fm̄ rōneꝝ
prepant mām occulte et tādē p ea ad itētū veniet
sapientē. Trāsire. Cōstātinus facit quatuor pri
mo ponit vñā distinctionē. secūdo exponit aſſo".
tertio docet quare illa p̄s v̄lta additur. secūda
ibi dixit igis. tertia ibi manēte. Dicit p̄mo q̄ dupl̄r
cōtingit trāsire ad aliud. s. i qualitate vt si trāsea
mus de calido i fr̄m aut quātitate. s. v̄tute medicis
eiudē caliditatis vt si de calido i magis calidū. di
xit secūdo ypo. dixisse q̄ nullo istoꝝ mōꝝ d̄z fieri
trāitus de vna medicina in alia. q̄z hoc faciūt me
dicos siue empici. et nō rōnales medici. De tertia
dicit q̄ additur manēte eo q̄d v̄sum ē a principio
q̄z si p̄mutat egritudo vt de tertiana i quotidiana
trāuanda sunt medicamina.

Vicinqz uētres ^{zc.} Iste afforism⁹

q̄z
et sūi comētū sunt clara ex dictis et nota
tis in aſſo. v̄gesimo huius pticule. ideo
illuc recurrentum est.

In magnitudine uero

zc. hic ypo. ponit duas cōclusiones. ibi
secūda. Senescere. p̄ma ē. decēs ē iuuē
nē ēē lōgū corpe et nō vtile. p̄bas q̄z p̄ talē longitu
dinē corpus iuuēile reddis decoꝝ siue pulcrum
aspectū. et nō ipedis in suis opatiōibus ḡ ass⁹ sta
tim patebit i l̄fa et i comēto. Hō p̄mo q̄ dupl̄r
d̄f h̄uanū corpus magnū. vno mō p̄prie q̄z i tr̄b⁹
dimēsionib⁹ tēperamētū excedēs. Secūdo modo
cōiter q̄z i longitudine sola. hic sumit v̄troqz mō
maxime tñ p̄mo mō. Secūdo nō q̄z hec magni
tudo d̄f decēs. i. nō remouēs decorē rectitudinis
qui decor i hoie attēdis magis q̄z in alijs aialibus
vt possint recti celū p̄spicere: ouidio dicēte. Pro
naqz cū spectent aialia cetera terrā. Os hōi subli
me d̄dit celūqz tueri. Jussit et erectos ad sidera tol
lere vultus. Et boecio de cōsolatiōe v̄ltimo met⁹
Unica gen⁹ holuz celsuz leuat altius cacumē. Est
hoc aut p̄ plurimū calorē in quāto i p̄m erigētēz
aut p̄ finē vt melius celū et astra intueref. s̄z ga.
3° d̄ v̄ltilitate p̄iculari ca⁹ 4°. d̄c̄sit poeticā hāc cāz
tū dixit op̄ari at p̄p h̄ recte stat̄ hoiem vt ad celū
p̄p̄te aspiciat dicēdo ad celū faciē hōini v̄tit cap
laborose ē q̄nūqz v̄drit celi splēdorē vocatū p̄scē
h̄ nāqz et si nollit tñ ad celū sep̄ aspicit. s̄z cā p̄
nis recte ē rōne organoꝝ cruris et cosse cū dorso i

homine suit q̄z p̄p hāc cām ē apt⁹ recte stare et se
dere i qbus duobus sitibus optie manus exercet.

Hō tertio q̄ talē magnitudo nō ē i ūauis iuuē
nibus q̄z eoz virtus p̄t facilis corporis onus ferre

Hō quarto q̄ q̄uis hec magnitudo est i iuuē
tute decēs tñ hoc nō est respectu mediocris sed re
spetu p̄ui nec ē decēs sicut magnitudo in qua p
portōnaf longitudo alijs dimēsionibus. Ex hoc
sequis hoiem fm̄ nām lapsuz duob⁹ diuersis lap
sibus a tpamento mīn⁹ labi p̄fectionali q̄z si vno
tñ laberet. Senescere. Tertia 2° magnitudo
corpis i senib⁹ est grauis et peior corporis puitate. p
bas q̄z ipsa plus grauat v̄tutē motiuā q̄z puitas
cū i senectute motiuā v̄t⁹ sit debilitata et cū hoc in
flectis eorū dorsuz magis q̄z i minoribus. iō fuit in
decētis figure. igis ipsa ē i v̄tilis. et peior puitate. et
stelligis alijs paribus. Hō primo q̄ hec corpora
curuātur q̄z tāta ē corporis grauitas et virt⁹ adeo
diminuta vt v̄x tātū on⁹ ferre possit. 2°. q̄z muscu
li i lōgis sunt graciliores debito ad ipsum rectum
tenēdo. Et iō in senectute laxans. Ex his primo
patet sensus quare magis flectunt illi qui solum
sunt longi q̄z qui sunt magni p̄prie loquendo. cā
aut quare ad antīus flectuntur est onus pectoris
et capitis cū aliqua nāli curuitate collis ad antīus
ad melius onera portanda. huius autez ap̄bi. Et
cordia colligitur ab ysaac primo elementoz.

Magnitudo corporis ^{zc.} gal.

primo exponit quedam vocabula et docet quid in
telligit ypo. per magnitudinem corporis. 3°. v̄ificat
secundam p̄tem aſſo. ibi. 2°. ypo. aſſit. ibi. 3°. hec
n. dicit p̄mo q̄ magnitudo corporis dicitur procul
dubio. et proprie dicitur de quantitate que egredi
tur tēperamentum in longitudine latitudine et p
funditate. Dicit. 2°. quo ad hanc partem q̄ si cor
pus excedat solum in longitudine homines con
sueuerunt tales vocare magnū deberet tñ p̄prie
dici lōgū et nō magnū. dicit 3° q̄ si excedat i p̄fudi
tate et longitudine etiā solet vocari magnū l̄z p̄p
d̄z dici grossum. Ypocras. hic facit q̄d dictū ē
di. q̄ ypo. nō intēdit h̄ de magnitudine hoc 3° mō
dicta vel p̄mo mō. et rō ē q̄z ille nō sunt moleste in
senectute respectu puitat. et tñ i iuuētute sūt bone
mō hic loquī de ea q̄z i senectute ē molesta. Et iō
solū itellexit de longitudine. i qua certificavit sub
dictū hic. Hoc enī v̄ificat secundā p̄tē aſſo. dices
q̄z hoc lōgū i senectute torqueat et curuat et gibosa
tur. et tale corpus v̄x ab hōite i p̄m portat. et illis q̄
sunt tales i iuuētute tpe senectus h̄bunt musculi
maiores tenētes dorsuz recti et curuātur versus
antīus nō potētes pōdus sustinere et peius stant i
sto q̄z minores tpamēto. dato q̄z v̄bi minores i cur
uārent q̄z eoz musculi in grossicie non sunt ita p
portionati oneri corporis.

Et sic est finis secūde pticule. Tertia de se
est clara. Sequitur quarta.

Pregnates

Regnantes purga

re si conuenit a 4°. mensib⁹ vsq; ad. 7°. menses, minus vero has minora vo ⁊ seniora vereri oportet. Ypo. in isto affō intēdit tres p̄.es, et ita affō diuidit in tres ptes. 2°. ibi A& inus vo. 3°. ibi. A& inora vo. Pregnātis est ista, si pregnātes debet purgari magis conuenit cis purgatio inter 4. mense 3 ⁊ 7°. 2°. ar⁹ sic, in hoc tpe ex purgatōe min⁹ incurrit pgnātis periclm aborsus ḡ ⁊ c̄. assūt patet in notatis. Circa affō nō. p̄.io q̄ pgnātis p̄.rie dicunt hēntes in matrice aut fetū aut spma agens ad fet⁹ gnātōe. Nō 2°. q̄ grauida d̄. p̄.rie pgnans qñ pp fetus magnitudinē guiter ⁊ p difficultate mouet. 3°. nō q̄ purgare intelligitur p̄.rie cū me⁹ euacuāte exsoluēdo nā flōia potest fieri ēt in p̄mis pgnationis mensib⁹. Nō 4°. q̄ d̄ si conuenit ad declarandū q̄ nō leui cā s̄. purgande s̄. oꝝ fortez cāz iteruenire. et iō sensus ē iste, q̄ si magna v̄get cā ad purgādū pgnatē. tūc mātie fieri d̄z iter 4° ⁊ 5°. 5°. nō q̄ i pregnāte p̄mis qđ gnātūr est secundū q̄ est continēs fetum, hec aut secundū alligaf matrici p̄ plā ligamēta que oriunt a capiti⁹ venaz matricis q̄ liga⁹ vocant coctillidones. Ista ḡ ligamēta in p̄mis mensibus valde tenella exūta ex leui cā rūpūtur, in fine vo qñ fetus appropīquat maturitatē illa ligamenta et si sint inter se duriora q̄ ante tū minus fortiter adhēret matrici q̄ būidum viscossū p̄ qđ adhēret est consūptū. et iō a leui cā separant a matrice. ḡ farmaco exsoluēte faciēte forte agitationē ⁊ mulere forte conatū faciente ad egerendū taz in p̄mis mensib⁹ q̄ in vltis faciliter frāgunt vel a matrice separant ista ligamenta. Et ad hec tuo seqf aborsus. In medijs aut mensib⁹ ista ligamēta non sit tenella nec adeo paucificata est būiditas eoru viscossa vt faciliter a matrice separētur. et iō nō faciliter abortit ex cāis dictis. et sic p̄.i. v̄ificatio 2°. nō q̄ li. a. ⁊ li. v̄sq; p̄nt teneri exclusiue ⁊ inclusiue vel v̄n⁹ illoꝝ exclusiue reliqu⁹ iclusiue. si teneātur v̄tricꝝ exclusiue tūc sensus erit q̄ purgāt debet in 5. ⁊ 6°. tm. si teneātur inclusiue tūc sensus erit q̄ purgari p̄nt in. 4. ⁊ in. 5. 6. 7°. Si vo v̄n⁹ illoꝝ t̄minorū teneat inclusiue. alius exclusiue p̄.i. q̄uo duobus mōis p̄t intelligi. Eidec aut Auic. tenere istos termios iclusiue. 2 i. tertij. cap. d̄ p̄seruatiōē ēbrionis ⁊ cautella ab aborsurbi dix. Et farmacū qđ soluit est de sū. illarū cāp. s. faciētū aborsum. q̄t oꝝ q̄ caueatur eius dispō ātē mēsem 4°. ⁊ post 7°. 7°. nō q̄ licet i hoc tpe cōcē datur tū hoc est cū fortē indicatiōe ad oppo⁹. et iō q̄fīcūqz siet talis opatio non ē regularis sed coacta. A& inus vo. 2°. 2°. affō est ista. Pregnātes s̄. minus purgande nō pregnātib⁹. 2°. p̄.af. sic, iste ex purgatiōe maiora p̄nt icurrere nocumēta q̄ nō pgnātis alioꝝ supposita pitate. nā iste incurrit piculū aborsus vt est dictū sup. ⁊ ad aborsum plura alia nocumēta sequuntur, hec aut nocu

menta non sunt in non pregnātib⁹. Circa p̄ne nota primo q̄ hec cōclusio p̄t pluribus mōis intelligi. vno mō q̄ rari⁹ sunt purgāde. 2° q̄ cū mi nus forti medicina. 3° q̄ fortior cā ad eas purgā das est expectāda ⁊ quolibet istoz modorū ē rā.

2° nota q̄ istud intelligif aliiſ parib⁹. nā ex cā staret aliquā pgnantē certa nō pregnāte magis es se euacuandā. 3° nō q̄ p̄.i ly has qdā intelligit absolute de oībus pregnantib⁹. quidā vero ē pre gnantib⁹ a 4°. in 7°. ⁊ vterqz sensus est v̄crus. A& inora vo. 3°. 2° est ista. purgatio cū farmaco est verenda in pgnantib⁹ minori spacio q̄ v̄s ad 4° mensem aut maiori q̄ v̄s ad 7°. p̄.af 2°. q̄ in istis t̄pibus ex farmaco soluente magnū incur runt piculū aborsus. Cā istā cōclusionē verificas sumis in notatis p̄me p̄clionis. ⁊ tu collige. Nō p̄.io q̄ ligamenta dicta quib⁹ fetus alligaf mīci silātūr ligamētis qbus fructus ab arborib⁹ pēdēt mō expientia notat q̄ cōcussa arbor i prin⁹ multi fructus cadit cū s̄. valde noui. Et s̄. qñ maturā tur maxie maturi cadit qđ euenit ex simili cā illi que dicta est de fractura coctillidoni in matrice. Ex hijs qdam inferuntur notāda. p̄.tm̄. q̄ a 4° mense v̄sq; ad 7°. maius est periculū in aborsu q̄ ante 4°. q̄ fortiores s̄. cocullidones ⁊ maiora in de sequuntur accūtia. vnde magis p̄.clitaf q̄ si an̄ abortiant fm q̄ l̄z in evātione p̄ farmacū sit mai⁹ piculū de aborsu in tribus p̄mis mensib⁹. nō tū oꝝ ita de flōia. nam in flōia non oꝝ ita fieri cōmotiōnē ⁊ agitationē coctillidoni nisi forte a fetu carēte nutrimento. et iō in p̄mis mensib⁹ q̄ pauciori in diget nutrimentō fetus minus piculosa est flōia. vt infra diceſ: Quare asit aborsus 4° mensis est p̄.iculosisor p̄ matrice q̄ qnti āt sexti aut septimi dicitur infra. Lōcordia vo affōi colligie ab Auic. lo co ſ̄ allegato. ⁊ est v̄tis vt p̄.i p̄.ctica.

Is uerbis. Ypo. Hal. in cō

b Primo verificat affōm p̄ cām ponendo quandā silitudinē ad p̄positū. 2° ostendit q̄t dicit si p̄uenit. 3° exponit illum terminū purgare. ibi 2° Nō autē oēs. ibi 3° Cum aut y. De p̄.ia pte dicit q̄ ligamēta qbus fetus alligaf matrici similātūr liga mētis fructus ad arbores. ⁊ q̄ in fructib⁹ nouiter natus sūt illa mollia facilz frangunt. vnde ex leui cā sicut ex reto plurimi fructus cadunt. In fructib⁹ autē mātūris ligamēta ab arbore separātur sine alia cā extanea in medio tpe hec ligamēta s̄. fortissia. ita intelligatur de ligamētis fetus. Et iō in p̄cipio p̄gnationis ex oī leui cā corrūpunt dūmō illa sit cā agitatiōis. Et ita ex ira exercitio inanitione ⁊ aliis cāis quas in cōmento vide. in medio tpe sunt hec fortiora. et iō mulieres fortiorcs patiūtūr motus sine nocumēto fetus in vltis mensib⁹ fetus ē grauis ⁊ ligamēta s̄. exsiccata ⁊ faciliter a matrice se parabiliā. Et hec est cā quare Ypo. dixit p̄item affōm. De parte scđa dicit q̄ non oēs pgnātis sunt purgāde licet in cis aliq essent malis humorcs

*fin. n. a maiori
causa*

*p̄.iculosisor est p̄.i
in 1° mōg nū s̄.ib⁹*

Et iō addidit. si cōuenit. hoc autē est si huius
fuerit mobiles & furiosi aliquoꝝ 4°. modox qui
positi sunt sup affo. 22° p̄cūle ita q̄ due regrū
tur p̄ditiōes. vna q̄ humores sint mobiles & pos-
sint farmaco euacuari. 2° q̄ sint aliquo illoꝝ mōꝝ
furiosi: S̄z si humores fuerint yeti nō oꝝ p̄ farma-
cū ingetare eos q̄r nōcumenta essent maiora iuuua-
mentis & hic p̄cordat cū dicit Ypo. alibi q̄ siq̄s vlt
purgare mēbra apāta nō purget i initio: q̄r morbi
nō s̄t maturi & p̄uertibilis farmacie: imo. sana mē-
bra q̄ morbo repugnabant exhibi farmaco in tali
casu debilitant: & iō isti humores in pgnante nō es-
sent euacuāti cū nō sint mobiles ad sensuꝝ datuꝝ
de pte 3°. dicit q̄ Ypo. p̄ dari farmaciā. i. purgari v-
telligit de ea q̄ aut educit superius vomitu aut in
ferius per secessuꝝ nec est oportunum amplius re-
petere dicta in alijs.

2.

A farmaciis talia educere oꝝ ex corpe q̄
lia ex sponte &c. Ypo. in isto affo. in-
tendit duas p̄clusiōes: & sc̄dāz ponit.
Ibi. Que vero p̄trarie. Prima 2°
ē ista Āedic⁹ recte opans d̄z cū far-
maco tales humores euacuare: quales si a nā euacu-
uāt eoꝝ euacuatio eēt vtilis p̄bas q̄r tales hu-
mores euacuando: Cōfert euacuatio & bñ serf: ḡ
tales euacuare d̄z 2° no. ex dicit in 2°. affo p̄cūle:
Et a⁹ p̄z: q̄ si istoꝝ euacuatio cōferret a nā
facta seq̄e q̄ si s̄līs fieret ab arte iteꝝ p̄fert. Crī-
ca affo⁹ nō p̄q p̄ farmacias debemus intelligere
oēs medicinas exsoluedo aptas euacuare sine vo-
mitu siue secessu l3 affo⁹ eēt verus si ampliareſ
ad oēm modū euacuatiōis vt dicit affo⁹ 2° p̄cūle
p̄. & in 2°. Nō 2° q̄ p̄ talia & qualia nō tñ intel-
ligim⁹ humores peccātes in quali spāli: imo oēs
ēt in gnāli peccātes in quali q̄r nociuos sensuꝝ i
p̄clusiōis ē q̄ p̄ farmaciū medic⁹ euacuans d̄z euacu-
are humores ita peccātes: q̄ si ipsi a nā euacua-
renſ eoꝝ euacuatio eſſet vtilis. Nō 3° q̄ p̄ spōte
eueniētes intelligit Ypo. oēs humores a nā euacu-
atos ſine adiutorio extrinſeco. vt p̄z p̄ Halm in
2°: & iō non bñ exponit q̄ dicūt ſolū intelligi de il-
lis q̄ euacuant a nā recte & nālīr nō ſynthoma⁹ o-
pani. Nā qualrcūq̄ ſiat euacuatio a nā humorꝝ
peccantiū q̄ ſit vtilis eoꝝ euacuatio: ſi ab arte fier-
et alijs deducit eēt vtilis. 4° nōq̄ nā in euacu-
atiōe humorꝝ qñz euacuat tātuꝝ nociuuꝝ humorem:
qñz vero nā ſtimulata a nociuo humore: ita irri-
tatur: ut ēt bonos euacuet. Cōtingit at h̄ dīa: q̄r nā
qñz dominat humorū ip̄z digerendo & ſepando &
qñz ita ē nō euacuat eū ante digestionē & ſpationē
& tūc p̄tiz q̄ ſtimulat ſurgit p̄por⁹ inter virtuteꝝ
expulſiuā & māz vt ſepe dicitū ē ſupra & talis euacu-
atio ē laudabilis: qñz at nā nō rincēte humo-
rem in digerēdo humorē tā malignuꝝ vt eius im-
preſſionē mēbra nō tollerent qñz ſurgit vehemēſ
virtut̄ conat ad expelleſdū. & hoc loquendo de
virtute naturali expulſiuā: Et ideo tūc ante ſepa-

tionē & anteq̄z talis debita p̄por⁹ ſurgat nā co-
nat vltimate malū humorē expellere & tūc pellit
malū & bonū ſecū mixtu: & iō plurime tales ſunt
malū ſignū vt dicit in 2°. Āedic⁹ ȝ iſtas hoc 2°
factas a natura anteq̄z tal' p̄ueniēs p̄por⁹ iter vir-
tutē expulſiuā & humorē interueniat vocat ſyntho-
ma⁹. q̄r natura has facit pp ſyntho⁹ vlt accis ma-
lum. nō p̄pter p̄uenienteꝝ p̄portioneꝝ acq̄ſitam
reliquas ſt euacuatiōes & ſi ēt in illis faciēdis cō-
currat aliqua leſio: vt in cretica expulſiōe vocant
nāles: q̄r magis videt virt⁹ moueri pp debitā pro-
portionē acq̄ſitā q̄z pp leſionē cū ſeruet bonitateꝝ
ordinis & ſepet p̄us nociuuꝝ a benig⁹ p̄prie tñ ille
debent dici naturales pure in qbus nō p̄currit p̄-
ter nālis i pressio t̄q̄z cā vt in expulſiōe nāliū ſup-
fluīt p̄. & 2° & 3° digestiōis i corpe i culpat eano

Ex quo p̄z euacuationū a nā factaꝝ quasdam
ſieri ſine p̄cursu leſiōis vel p̄ternālis diſpoſitiōis
quasda cū tali p̄cursu determine & auertēte nā
a p̄ueniēti mō opatōis & iſte dicunt ſynthomatice
q̄dā ſiſit cū tali p̄cursu nō tñ impediēte nāz a de-
bito⁹ euacuatiōis & de oib⁹ verificat affo⁹ vt dī
xi ſupra. Nō 5°. q̄ aliquā ſynthoma⁹ euacuatio
qñz p̄fert. q̄r iā & ſi nā nō pellat ſolū malū humo-
rē tñ in ea multo magis ē iuuamētu p̄ euacuatio
nē nociuoꝝ ſit iuuamētu p̄ euacuationē iuuamē-
ti. 6°. nō iuxta illud q̄ in p̄mento dicit q̄ Ypo.
in hoc affo⁹ loḡ de ſpōtanea euacuatiōe innuēſ
q̄ medicus in ope ſuo d̄z imitari nāz nālīr opāteꝝ
cū agit regulariter. ſ. facere opa opibus nē ſilia &
itelligo q̄ ſi in aliqua ſpē opationū nā opaf nālīr
nō victa a re p̄ternāz: & medicus vel eodē corpe
ex aliq⁹ caſu debeat opationē ſiliſ ſpē facere tūc
d̄z in hoc ſeq̄ nāz. i. ſilēz opationē faccre q̄zto ma-
gis p̄t opatiōi nē nālīr opantis qñ talē facit. verbi
gra. ſi medicus debeat ſanguinē euacuare i multe
re p̄ retentiōe mēſtruoz. Si p̄t d̄z illū euacuate
p̄ mēſtrua p̄uocādo niſi ſuerit impediēſ ſimilis
d̄z purgare paciēteꝝ 3°nāz puram p̄tinuam pp b̄
morbi māz: q̄ ſcīt q̄ ſi nā hāc purgationē facere
nō victa a re p̄ternāz euacuaret colerā rubcā vt
vifūz in crīſibus laudabilib⁹ & euacuaret eā p̄
q̄z digesta eēt: iō medicus cū videt op⁹ eē ſua euacu-
atiōe d̄z euacuare colerā & digaz. Sūt at aliq⁹
q̄ p̄ imitari nāz itelliguit opari ſta vt p̄ferat nē: aut
agēdo: aut deſiſtēdo: ſed ſine dubio hec nō ē mēſ
Hā. in p̄mēto: hic nec in p̄ticula p̄. & verbū imitā-
di ſiſt ſiliſtudinem opationū. Nō 7°. q̄ licet ha-
beamus regulā q̄ ſi debemus imitari nām in euacu-
atiōe tñ iudiciū de imitatōe. qñz decipit nos vt
in p̄mēto dicit: & iō facta opatiōe ad certificāduꝝ
vt p̄t bñ opati ſuerim⁹ an nō: oꝝ p̄ſiderare duo que
Ypo. tetigit in ſequēti affo⁹ & in 2° p̄. ſ. p̄ferentiā &
bonā tollerātiā: qbus apparentib⁹ certificat boni-
tas opatiōis. ſed ſi p̄traria apparēt. ſ. mala tollerā-
tia: & deteriora⁹: tūc ē ſignū erroris in aliqua p̄di-
cionis req̄ſitaꝝ ad bonitatē euacuatiōis: q̄ ſūt q̄tū
tas loc⁹: & t̄p̄s. Que vero p̄traria. 2° 2°. affo⁹
ē iſta: Āedic⁹ recte opa d̄z dimittere euacuare

Quarta.

humores qui p̄trario mō se h̄sit q̄ iā dicti. s. illos quos si nā euacuaret eoz euacuatio cū eēt v̄tilis p̄bas qz si non dimitrat imo illos euacuaret infirmus male tollerabit t̄ nō p̄ferret euacuatio. ergo d̄z dimittere. Circa partē no. p. q̄ hec 2° 2° b̄z sensu: vnuſ ē dict⁹. 2° dicit q̄ ē vt itelligat. q̄ si nā facit euacuationē humorū q̄ non sit v̄tilis. Adēdī cus d̄z istā euacuationē sistere t̄ quietare t̄ vterq; sensus ē verus: S̄z p̄m⁹ ē de intētione y. H̄d 2° q̄ quenadmodū dictū est nā stimulata t̄ sintoch⁹ operās alī p̄fert s̄z raro: t̄ iō ēt medicus q̄nq; irregulat̄r bāc operationēs imitando euacuat ante digestionem t̄ consert vt est dictum supra de materia furiosa.

¶ Vtrū medicus debeat imitari nām t̄ arguitur p̄mo q̄ non p̄ hoc q̄ natura euacuante nō d̄z medicus euacuare vt su p̄ia illo afforismo 2° p̄ particule: Ea quorum crūs fit: ḡ nō tunc d̄z imitari nāz 2° sic q̄n nā nō mouet d̄z medicus mouere vt p̄. 4° ca: de cura putridarū in generali: ḡ nō imitaf nāz: Ad oppo⁹ ē Ha. in p̄mento in q̄one sunt duo mōi dicēdi: vnuſ bāc ponēdo distinctionē medicū imitari nāz p̄t i telligi duobus modis vno⁹ ita operari vt operaf nā t̄ hoc⁹ nō s̄per medicus d̄z imitari nām. 2° d̄z imitari nām. i. agere ita vt nature p̄ferat vel dūmittere actionē vt nē p̄ferat t̄ hoc mō sp̄ medicus d̄z imitari nāz t̄ p̄z q̄ tūc ar⁹ nō p̄cedūt. 2° mo⁹ r̄idēdi ē q̄ medicū imitari nāz intelligit̄ duobus modis vno modo q̄ ita operē: vt operaf natura in illo corpore circa qđ agit medicus t̄ hoc modo non semper Adēdīs debet imitari naturam. Hā q̄n nā euacuat sufficiēter nō oꝝ medicū euacuare t̄ q̄n si euacuat oꝝ euacuare vt dicit ar⁹ scā 2° p̄t intelligi q̄ medicus debēs alīq; operatio nē exercere c̄c corp⁹ faciat: t̄ simile operationē illi: quā in spē illa facit nā: q̄n ē potens optime opari operationē eiusdē spēi in casu simili. ibi⁹ medic⁹ q̄n d̄z euacuare interiora: oꝝ q̄ euacuet sicut face ret nā tūc euacuās in terciā: qz colerā t̄ q̄n mā ē digitā t̄ hoc intēdit Ha. Ad ar⁹. Ad p̄m⁹ p̄cedo q̄l⁹: t̄ nego q̄ d̄z imitari nāz mō dcō. Hā tūc si ē oportūnū medicū euacuare in illo cor⁹: t̄ iō nō oꝝ q̄ imitaf nāz imo eā dimittat t̄ non ipediat: s̄z q̄n d̄z euacuare tūc bñ facit operationē simile operatiōnē q̄z alī facit nā recte operās. Ad 2° dicit q̄ si nā nō mouet digitā mā q̄ medic⁹ d̄z euacuare t̄ euacuādo imitaf nāz qua nā in euacuādo i febre māz euacuat q̄n digitā ē: t̄ ita facit tūc medicus.

Dubitas 2°. vt p̄ medic⁹ d̄z imitari naturaz sin thō⁹ operāt̄ t̄ sine argumēt̄ dicit q̄ sic alī irregulariter nō āt regulariter. t̄ in hoc maxie mīro: mō dū quorūdā doctoz: Hā i p̄cedēti dubio dicit q̄ imitari naturā ad sensu ga. nō ē ita operari vt operaf natura: s̄z ita operari vt p̄ferat nē deinde in b̄ dubio r̄idet ponēdo duas distinctiones: p̄ sintho⁹ operatio vt p̄ferat nature aliqua est simpliciter talis i qua plus iuuamēt̄ q̄z nocumēt̄ euacuat. Aliqua ē fm qđ sintho⁹ i qua plus de nocumēto euacus

tur. 2° distinctio medic⁹ p̄t dupl̄r imitari naturā vno⁹ regl̄r. alio mō coacte: Tūc sūt due p̄clusiōcs Hā q̄z medic⁹ d̄z regl̄r imitari naturā sinthomā. opāt̄: p̄z qz i talī opatiōē ē forū idicatio ad oppo⁹ 2° 2° alī coacte d̄z medic⁹ talē opatiōē imitari: p̄bas qz q̄hī n̄ obstatē notabili nocumēto: tñ iuuā mēt̄ ē mal⁹ ita operādo: t̄ hoc facit medic⁹ q̄zdo euacuat furiosam materiam aī digōnez. Ego aut̄ puto istā r̄isionē esse bonā s̄z ipsi p̄fir nō dicit ad p̄cedētia. Et ar⁹. q̄ medicus d̄z irregl̄r imitari na turā q̄tūcūq; sinthomatice operātē. Hā medic⁹ d̄z ita agere vt talī natura p̄feret sed hoc ē imitari naturā: p̄z ḡ q̄ ipsi nō seruāt pōnez. 3° dubium vtrū oīs euacuatio sinthomatica sit cohībenda t̄ sine argumēto d̄f q̄ aliqua sic: vt q̄n per eā cades ret virius t̄ multis de iuuatiō educere: t̄ spes es set ea cohībita vītē posse vincere: 2° 2° nō oīs talē cohībēda p̄z prima in nō simpliciter sinthomatice patet 2° in casu in quo infirmus oīo sit moriturus p̄z 3°. in casu i quo materia eēt venenosa quā ante digestionem natura pelleret.

Spontanea.

Ha. i 2° isto duo fa cit p̄ exponit affo⁹ 2° determinat de diuersitate euacuationis a cor re ibi secunda. De cuius diuersitate Prima in tres. In p̄ exponit illum terminum sponte. sc̄o ponit vna distinctionē de sp̄otaneis euacuationib⁹ 3° ponit affo⁹ sententiā. 2° ibi alī facit: ibi: 3° vnde ypo. innuit: de p̄ dicit q̄ sp̄otaneā euacuationem debemus intelligere oīm illā q̄ fit a nā sine adiutorio medici qđ est intelligēdū ēt sine p̄curſu sp̄alī alicuius extrinſece cause: de parte 2° dicit q̄ ista sponte educta duob⁹ modis educunt̄: aut. n. edu cun̄ a nā q̄ tantū euacuat humores nocuos: aut hoc euenit qz humor est ita mortifatu⁹ vel male qualitat̄ impressiu⁹ q̄ vasa ipsū p̄tinere nō possūt t̄ iō ipsū expellit̄ ēt ante maturationē sil̄ ēt bonū expellēdo t̄ si nā nō solū euacuat nocuos humores tūc euacuatio iuuat: Si vero euacuat p̄pter ac cīdētia ipsam nām stimulātia nō ē bonū signū: qz significat māz malignā minus stimulāt̄ virtut̄: d̄ parte 3° dicit q̄ y. innuit nos debere seq actionem nature: Et ideo dixit: oꝝ q̄li morbo purgantur ea q̄ sūt sp̄otaneē. i. si nā educerent̄ essēt v̄tiliter euacuata: t̄ hoc idē magis vnuſt innuit in superiorib⁹ i 2. affo⁹ vbi dixit: Sic t̄ inanitio t̄c. s̄z h̄ sp̄alī log tur de purgatione t̄ hoc ex dict̄ in affo⁹ habet̄ qd̄ sit intelligēdū per medicū imitari nām: de cuius diuersitatē Ha. in ista parte disputat de diuersitate euacuationis: t̄ diuidit̄ in duas. p̄ ponit vnam di stinctionē de mōis euacuationis. 2° ponit signa p̄ que cognoscimūs qualis humor est euacuandus ibi: 2° que possunt intelligi. p̄ diuidit̄ in 4° p̄. po nit intentū: 2° ponit distinctionē euacuationis cū farmaco. 3° oīt diuersitatē purgatiōis v̄lis cū farmaco t̄ quorūdā alioz 4°. Cōcludit intentionēz ypo. ibi 2° alī h̄ farmacia: ibi: 3° hijs. n. vero ibi 4° palā ḡ. de p̄ dicit q̄ ipse ē p̄ posse disputaturus de diuersitate euacuationis p̄t ad medicos pertin̄z

Hoc debet artificis facere, dicit 2°. quod farmacum aut euacuat ab uno determinato membro: si enim ea a capite tamen cum caput purgatio: aut euacuatio a pectori ut in diversis modis sputorum aut per cauo ventris ut cum cauterio aqua ydropicorum educetur aut euacuando per viam urinaria supfluitat in vijs renis exirent. de 3° dicit quod euacuationibus non tam corporum purgas equaliter. sed cum farmaco: quod non idem humores per unum farmacum quod per aliud euacuantur: et ita oī oēs humores per farmacum similiter euacuantur: sicut fit in quibusdam alijs euacuationibus ubiq̄. sicut fluxus sanguinis. sed emoroydax aut nasi aut per istos oēs 4° humores educuntur: sicut similiter in venis iuuenientur et similiter dicendum de euacuatione facienda per exercitia calentia: fricationes balnea aque dulcis aut balnea vini aut sulphuris aut picis actualiter humida aut ciborum abstinentia quod omnia ista equaliter purgant quod oēs humores. Nam si quis istas euacuationes expiri inueniet una non multum ab alia differre in euacuando sed quod oēs humores educit: sed in purgatione fluxus aut vomitus videtur inter primi et aliū magna defia quod euacuat quoniam tamen colera reliqui quoniam tamen flegma. Ex hoc collige quod euacuationum quidam est vallis quod a toto corpore euacuat: et hoc euacuatio per farmacum quoniam est vallis: Alio modo vallis totius corporum euacuationis vallis et equaliter quod quod ad oēs humores: et in hoc modo euacuatio per farmacum ab euacuationibus quod hic per nos dicitur. de 4° pte dicit quod palam est de quibus euacuationibus vixit. quod de euacuationibus cum farmaco: quod non totum corpus purgat equaliter sed tamen idem intelligi exit in oī euacuationibus. Nam intentio una est quod debet purgari noxiū humores corporis dominantes tamen huiusmodi secundum in 2° pte punctum: quod possunt intelligi. Hic ponit signa humorum euacuandorum: et dividit in 4° pte ponit in genere illa a quibus spāles significatiōes sumuntur. In 2° ponit vniū cum iusquā: 3° humorum spālia signa: 3° additum quidam in genere adiuuātia ad significandum. 4° enumerat euacuationes spontaneas quasdam in quibusdam morbis iuuantes nos remittendo ad alia: ibi secunda. Si. n. cutis: ibi: 3° adiuuāt ad hoc: ibi. 4°. De spontaneis: de pte dicit quod humores peccantes et corporis dominantes sunt intelligi ex appetitib⁹ in superficie corporis: 2°. ex qualitatib⁹ sensibilib⁹: 3° ex accidentib⁹: 4° ex tempore anni: 5°. ex regionib⁹: 6° ex etatib⁹: 7°. ex pplexionib⁹ aeris: 8° ex natura. pplexione infirmi: 9°. ex sua dieta: et modis quibus hec significantur: patet: sed inserviū declarabitur: Si. n. cutis: nūc ponit spālia signa humorum et dividit in tres partes. 1° ponit signa dominij colere rubet: 2° signa dominij mallei: 3° signa dominij flatū: ibi: 2°. quod autem de colera ibi: 3°. Sicut et de flatē intelligas: De pte istaz ponit signa significativa dominij colere: et per quod addēdo quod quod inuestigatio est fallax: cuius perfecti medici errant iudicando aliquod ex toto sile quod non est: Et per quod talē opone fieri debere cum non debeat: id est fuit oportunitas aliqua signa sequentia euacuationez ponere. per quod cognoscere mus utrum euacuatio bona fuerit an non: et sunt pseverentia: et bene tollerātia: quibus statim post dicitur: de pte 2°. dicit quod sicut est secundum colera rubet: quod quidam signa significat ipsaz dominari idem intelligendum est de nigra. et per quod de pte 3°. dicit quod similiter sunt alia signa signifi-

cātia dominij flatū: et illa ponit quod cuius appetit farmacum purgatiū flatis est adiuuāt ad hoc ponit signa generalia secundum adiuuātia dicēs quod etas infirmi et 2°: et regimē pteritus adiuuāt ad cognoscendū mā peccatē. et similiter ars et regionib⁹ quod iste sunt proportionate ad aliquem secundum humorum sive pferentia. et bona tollerātia: nostrā operationē bona est confirmata. Contraria vero errorē deteguntur. De spontaneis hic enumerat Ha. purgationes in quibusdam morbis iuuantes possitas ab hypo. i afforismis: et remittit nos per alijs videndis ad libri epidemiarum et totū pte.

3 qualia oportet purgari.

hunc affo tāqz expositū in pcedēti vide pte: et in affo 2° pte: et ita vide pte.

Urgare quidem isto affo

due ponunt pculsiōes. 1° 2° est ista. Tempore estas maxime sunt purganda supra: pbas: quod in illo tempore maxime habundat humorum per superiora educibiles puta colera leuis ex his. 3° hyeme: 2° 2° in hyeme sunt maxime purganda inferiora: pbas: quod hyeme maxime habundat humorum grauius per inferiora educibiles puta flā frigidū et humiduz. Circa hunc affo non. 3° quod estas sumit tribus modis. uno per medietatem anni caliori: put per medietatem frigidioris diuidis: et hoc pte vis. i. finis pculsis cum estate: et ita principiū aut sumit: et huiusmodi sunt hic ut in 2° habet 2° sumit per toto tempore excessu calo. et hoc sumit Alio tempore: 2° primi doctrinae 2° cum dixit: et apud medicos quod tempore calidū est estas et 3° sumit per illa pte anni in qua sol est in aliquo signorum triū a principio cancri: usque ad principiū virginis: et hoc 3° utuntur astrologi: ad ppositum sumit per aut 2°. 2° non. quod purgare intelligi cur farmaco soluēte. 3° quod purgare superiora potest intelligi tribus modis pte. quod euacuatio facienda per vomitū est: 2° quod euacuatio facienda est humoris leuis apti superiori stare: 3°. quod fiat euacuatio membrorum superiorum duobus primis modis intelligitur. et tunc cum primā pclusionē vīficās est: quod in estate modo dicto maxime habundat colera calida et sicca proportionata estat. Et quod talis est humor leuis et est aptus per vomitū educi. id est vitro quod modo verificatur quod in estate purganda sunt superiora. Ultimo non. quod quod in ista pclusionē videtur intelligi tempore hyemis ad estate in purgando superiora: id est intelligi aliorum posita pitate. Nam disparitas possit facere plus colere esse in hyeme in dato corpore: econtra: at verificatur pclusionē scda et totides proporcionanda sunt ibi notanda.

Non solum pmentū istud habet tres partes pte: pstantini ad ditionē. 2° expositionē: 3° alia pstantini additionē ibi 2°. Colera natura: ibi: 3° secundum hoc de prima dicit quod non solum tempore dispositionis pternām: puta principiū augmentū et cetera. Sed et tempore anni est considerātus per purgationē: ut sciamus humorē peccantez: de pte scda dicit Ha. quod colera rubet habundat in estate et au tūpno quod petit superiora: id est in illi tempore dicitur purgari et cetera.

ne faciat distēpantia: t̄ hoc sit p̄ supiora facilis alio
quo dōꝝ mōꝝ sup̄ dōꝝ s̄z q̄ i hyeme hūndat flā
tō q̄ ipsuz ġue ex̄is petit inferiora seq̄ q̄ inferio,
ra sūt purgāda hyeme t̄ v̄e t̄ sic p̄z hoc p̄ estate in
tellexisse estatē t̄ aut̄spnū: p̄ hyemē vero. hyemē t̄
ver t̄ p̄cipue q̄ ad p̄ncipia seq̄ntiū: Et iō pariter
capit aliqd v̄ s̄ne p̄cedēt: De pte 3° dicit p̄stātinus
q̄ hoc acci⁹ aut̄spnū p̄ estate t̄ ver p̄ hyeme an
nus v̄nus erat diuisus in duas p̄tes: dicit 2°. q̄ p̄t
accipi p̄ estate p̄prie: t̄ hyeme: t̄ tūc affo⁹ adden
duz erit: t̄ ita in aut̄spno sicut in estate in v̄e sicut
in hyeme: q̄ humores graues dñian corpori in v̄e
ppea q̄ in hyeme geniti sunt: t̄ hoc p̄t solui ap/
parēs p̄tradictio in dicti y. cū isra dicit qb⁹ farmac/
cia aut̄ sc̄ia p̄sert hec oꝝ flosmare in v̄e nā cū toto
stat q̄ in estate respectu hyemis erit magis p̄ supi/
ora purgandum t̄ econtra in hyeme. 5

Ab cane

t̄c. 2° affo⁹ ē ista farmaci
ca ex̄soluēta sūt mole/

s sta sub cane t̄ ante canē: pbaf: q̄ in b̄
t̄pe virtus ē multū debilis t̄ corp⁹ ex̄ far
maco faciliter inflamabilis t̄ clītas aeris apta est
opationē farmaci diuertere. ġ farmacie tūc sūt mo
leste totū in nōtis appreb̄it. Similis snia colligis a
mesue de p̄solatōe mediciāz b̄fidaꝝ 2° c⁹ io. t̄ 4°
pa. Mō q̄ sub cane intelligis t̄ps vocatū canicu
lare t̄ ē totū t̄ps quo oris qdā stella puz ante ortū
solis q̄ dicis canis t̄ incipit hoc t̄ps circa decimaz
iulij: t̄ finis ēc 20° augusti: ita q̄ p̄tict. 40. dics vt
colligis a ga. 2° elīmētoꝝ ca⁹ p⁹ t̄ appellat h⁹ t̄ps
hora anni inde dicunt fructus horarij q̄ hoc t̄pe
maturan̄ sensus: ġ affo⁹ ē q̄ sub cane. i. in isto t̄pe
tante canē. s. p̄ modicū farmaca ex̄soluentia sūt
molesta. Mō 2°. q̄ tres sunt p̄ncipalr̄ cē hui⁹ mo
lestie: vna ē virtut̄ mobilitas t̄ debilitas q̄ ē in esla
te p̄p dissolutionē 2° ē inflamabilitas corpis p̄ aer
ris caliditatē. Nam tūc t̄ aeris caliditas agitatio
humorū t̄ sp̄nuz sūt maxime apta inflamare cor
pus. 3° q̄ aer calidus ex̄is trahit humorē ad exte
riora sicut balnesū: t̄ iō farmaco trahēte interi⁹ fit
qdā nē labor t̄ magna agitatio: t̄ virtut̄ debilita
tio ex̄ qbus tribus p̄z affo⁹ verificatio. 3° no. q̄ l3
t̄pe magni caloris vt dī sint molestie farmacie non
seq̄ in p̄trario nō esse molestias: imo ēt in magno
frigore sūt cauēde sp̄ p̄p humorū viscositatē gros
siciez t̄ imobilitatez: t̄ q̄ vapores farmaci nō ita
possunt trāspirare a corpore cū pori sint clausi: t̄
iō plus remanent t̄ magis ledūt: Ex hoc p̄z q̄ qdā
legūt āte canē. i. t̄pe opposito caniculari. p̄z 2°
in istis temporibus non esse euacuandum regula
titer sed bene coacte.

Quod contingit t̄c. p̄mentum
diuidit in tres
p̄es fm q̄ Ha. ponit tres cās dictas: t̄ p̄z. Mō re
stat nisi v̄idere. Utrū balnesū impedit opationē
farmaci. Ubi dicendū q̄ balnesū aq̄ calidū adm̄
ministratū ante farmaci exhibitionē plerūq; ap̄ē
do mollificādo: t̄ cliquādo humorē: p̄pat vt far
macū meli⁹ op̄et l3 post p̄pletā farmaci opationē

t̄ debitā corporis getē plerūq; cōplet residuū mor
bi euacuando p̄ sudore vel p̄ vaporē: s̄z balnesū ad
ministratū ip̄e operatiōis farmaci trahēdo māz
exterius impedit t̄ fistis operationē farmaci t̄ pa
tet sic solutio: 6

Raciles et faciles

p̄ 2°: affo⁹ ē

8 ista: graciles t̄ facile vomentes sunt pur
gandi p̄ supiū. s. vomitu: pbaf q̄ in ta
libus corpib⁹ habundat humor coleric⁹: leuis fa
cilime p̄ vomitu educendus. ġ t̄c. B̄ll⁹ pbaf sta
tim: Timētes 2° 2°. purgatio p̄ vomitu talis ē ca
uenda in hyeme pbaf q̄ in illo t̄pe humorē sunt
inepti euacuationi: t̄ p̄gelati t̄ getati. ġ euacuatio
nunc fit sine magna difficultate: t̄ iō ē cauēda con
cordia hētūr 4°. primi c⁹ 4°. s. Circa affo⁹ no. p̄
q̄ graciles sunt duoꝝ mōꝝ qdā cū tenuitate oīum
mēbroꝝ tā carni formuz: q̄ sp̄maticoz t̄ isti pluri
muꝝ sunt mīcī: qdā ēt sunt cū paucitate carnis t̄
pinguedinis magna tū mēbra sp̄matica h̄fites t̄
isti colerici: vt supra notatuꝝ ē p̄ticula 2° illo affo⁹.

Crassi valde t̄ de istis sc̄dis itclligif affo⁹. Mō
2° p̄ facile vomētes itclligimus illos q̄ a leui cā
vomit. t̄ cū hoc nō ledūt eos accidēta vomit⁹ t̄
ecōtra difficile vomentes: aut q̄ non a leui cā vo
munt: aut q̄ multis ex̄ vomitu ledūt. 3° no. q̄ i
dicti gracilibus q̄ sunt colerici multiplicaf colera
q̄ est humor leuis: magis q̄ in alijs t̄ facilius voi
mitu educif q̄ alius humor: 4° no. q̄ nō vult y.
istos magis purgādos ēē vomitu q̄ secessu. nā vo
mitus v̄liter ē difficultior euacuatio: vt in p̄mēto illi
us affo⁹ 2° p̄ticule. In oī egritudine corporis ea q̄
circa vmbilicuz: S̄z vult q̄ alioꝝ hoīuz: respectu
isti sunt magis vomitu purgādi: t̄ hoc⁹ intelligen
do: p̄z v̄fificatio affo⁹ q̄ illi sunt magis vomitu pur
gādi: q̄ habundat magis humorē leui facilime sur
suꝝ educibili t̄ q̄ minus ledūt ex̄ vomitu: sed isti
habēt v̄trāq; p̄ditionē vt p̄stat ex̄ notauis. 5°. nō
q̄ hoīes de qbus v̄fificaf affo⁹ sūt hōes habētes
pectorā lata nō multis carnosa: recta: t̄ collū h̄fue
grossuz t̄ stōz tenue: forz virtut̄ expulsive: t̄ ad vo
mituz assuefacti. 6°. nō q̄ intelligi oꝝ alioꝝ posu
ta pitate. Staret. n. i cāu datuz flaticuz magis vo
mitu esse purgāduꝝ q̄ datū colericum vt si colera
habundaret in venis lōgīngs a stomacho: t̄ i alio
flegma nataret in stomacho. 7°. no. q̄ in estate co
lera multiplicaf. t̄ ēt ē leuior: t̄ subtilior: t̄ mobili
or q̄ i hyeme. In hyeme ēt ē p̄trariū: t̄ ideo cole
re euacuatio per supiora cauēda ē in hyeme: vt di
ctuꝝ ē affo⁹ precedēti. 8° no. q̄ i cognoscēdo cor
pa vomitu purgāda: nō solū cōsideram⁹ ista duo
dicta. s. gracilitatē t̄ facilitatē vomēdi sed multa p
hec duo vāns intelligi t̄ sunt decez que dicunt ab
Ha. 4° primi c⁹ 3°: t̄ in tribus v̄rsibus sup̄ p̄ma
pticula allegat affo⁹ 2°. Cōtra predicta arguit sic
graciles nō sunt purgādi vomitu: ġ p̄ 2°. s. affo⁹
ē Ha. 2° affo⁹ illo. s. in ei egritudine corporis ca q̄ cir
ca v̄bi dicit in illis q̄ habent tenuē ventrē cauēdā
esse solutionē t̄ multo magis vomitu. P̄terea

difficulter tollerat fluxus ventris: & difficili vomitus assumptus est ypo. affo^o dicto pñs est Ha. in pmeto & vltia igit no sūt facile vomentes. Vide g implicare q aliq sit graciles: & cū hoc facile vomentes, hic rident aliq: ne^o pñaz ista difficulter tollerat purgatione ventris. & difficile tollerat vomitus: Et si dñ ita se hz pectus macilēt ad vomitus: sicut veni tenuis ad secessus negat similitudo. Nā oꝝ secessus ventre transire non sic p pectus trāsit mā vomitu pellēda. Ad pñrmationē pcedit q difficilius tollerat vomitus: q̄ secessus & negat pñia. & difficilius tollerat vomitus q̄ pingues: & difficile vomentes Nā isti ē multo magis difficilius tollerat vomitus q̄ secessus. Cōtra pñmā arguit sic: tales gracile habentes ventre sunt fallaces ad supiores respectu alioꝝ. & difficili illas tollerat: Affo^o ē Ha. Nā pcedit q̄ sunt fallaces ad supiores farmacos: eo^o quo pcedit q̄ sunt fallaces ad inferiores: & nō est dubium q̄ pñmū pcedit pñparatiōe ad hñtes ventre spissus: & pariter pcedit 2° cōparatiue. Alter ḡ dñ q̄ isti graciles respectu illoꝝ q̄ sunt flatici nō difficile tollerat farmaca inferiora s̄z graciles m̄līci Nā dixit y. min^o vero tenui & tabesci: & nō dixit de melacolico tenui hñc at loqf de colericō q̄ nō ē minus tenuis illo mō & hoc mō pñrmatio pcedit q̄ non loqf Ha. de istis nec y. 2° pñ^o dubitas q̄ dispositi ad fluxus nō sunt nisi cū magna cautela euacuādi p secessus: & dispositi ad vomitus nō sunt ad vomitus puocādi: cum ḡ isti facile vomentes sint ad vomitus pati: & isti nō sunt nisi cū magna cautela purgādi. H̄ r̄fides q̄ pati fluxus sūt cū cautela p fluxus purgādi q̄ nō cū fortissimis solutis: aut in dosi magna: & ita pati ad vomitus sunt faciēdi vomere cuꝝ cautela s̄z nō cū fortissimo vomitivo: Uel 2° dicēdū q̄ duplices sunt pati ad vomitus: v̄l ad fluxus: qdā. n. ab intrinseco sunt apti incurrere dispositiōes pternās p quas aut vomitus patiunt aut patiunt fluxus: qdā v̄o iō dicunt pati q̄ tā & si ab intrinseco & sine manifesta cā nō ex facili errore accidat vomit^o v̄l flux^o tñ a cā manifesta leui cito fluſt eoz ventres: aut vomit^o: & hoc 2° intelligit hic & taliter pati sunt alijs paribus magis per fluxus purgandi: & sic p vomitus ad vomēdū ap̄ti: s̄z p^o: nec pati ad fluxus debet fluxu purgari nec pati ad vomitus debet ad uomēdū duci: Atq̄ y. loquit de scđo mō faciliter vomentibus.

Macilentes ^{Ha.} i pmeto facit 4° p^o docet de qbus macilētis verificat: & q̄ scđo exponit illā ptem. facile vomentes: 3° verificat pñclusionē: 2°: ibi Si at 3°: ibi: h̄is: 4°: ibi: hic tñ. De prima dicit: q̄ gracilibus habundat colera: p̄z ex mō posito supra. de 2° dicit: q̄ si facile vomit hoc ē certius. s. q̄ sunt purgādi ad superiora: De 3° dicit q̄ in istis in hyeme humores sunt geti: & coagulati in interiorib^o corporis: & iō tūc vomitus ē cauēdus: De 4° dicit q̄ bonum fuisse y. plā addere ad v̄lem affo^o vñificationem q̄ aliqui sunt graciles melancolici vt dictum est supra quibus vomitus non puenit.

Difficile uomentes ^{affo^o} b₃ du as pñclusionēs: ibi: 2° vomentes: p^o pñclusio ē ista hoies difficulter vomentes & medio criter carnosū sunt purgādi p inferiora. I. fluxus ventris: pbaſ: pñclusio q̄ in talibus habundat humores graues deorsus educibiles: tñ pñia: & affo^o statu patebit: Tmētes 2° p^o talis purgatio cauēda ē in estate: pbaſ: sic in tali tpe minime habundant humores deorsus educibiles respectu alioꝝ tpuꝝ: ḡ in istis corporibus cauēda ē h̄ purgatio in estate. Silez snia ponit Alii. 4° pñ. c^o 4°. Circa affo^o nō p^o. q̄ difficile vomentes sunt duobus mōis: vt dicunt in precedēte aut q̄ nō nisi a forti cā exteriori mouent ad vomitus: aut q̄ multis ex vomitu ledūtur. nō 2° q̄ corpora carnosa intelligēda sunt illa in qbus habundat caro. mō talia s̄t duoꝝ mōꝝ. qdāz n. s̄t calida & humida: qdāz frīa & humida: s̄z calida & hūida multū habet pl^o carnis q̄ frīida & humida dicunt medio mō carnosa: & hoc mō faciliiter verificat affo^o: q̄ in istis habundat fl̄a qdā pñeriora ē educēdum. Nō 3° q̄ alij dicunt y. iō tñ xisse medie carnosos: q̄ illi q̄ sunt extremaliter pingues: aut extremaliter macri nō sunt farmaco soluente euacuāndi: & Alii. loco allegato: & iō intellegit de illis q̄ sūt medi inter istos magis tñ ad latu carnosorū determinate: isti. n. si in humoribus habundant plerūq; ē in humidis: & frīidis. & iō purgāda sunt p inferioris. 4° nō q̄ 2° pñmā intellegēda ē pñparatiue. I. isti respectu gracilius de qb^o supra dixi sunt euacuāndi magis p inferioris alioꝝ paritat̄ supposita & pbaſ: mō dicto. 5° no. q̄ cā q̄ alij difficile vomunt est multiplex p^o stōi rubor: & grossicēs qua resistit sue euersiōi q̄ i vomitu ē necessaria: 2° ē debilitas expulsive stōi: 3° pectoris angustia: 4° collī lōgitudo: 5° venarū pectoris & pulmonis gracilitas: 6° multa pinguedo: 7° disuetudo. 6° nō q̄ cum dicimus tmētes estatem intelligēdū q̄ euacuātio p inferiora proportionabiliter respectu euacuātiois p supiora in estate ē renda respectu eius qdā ē in hyeme: q̄ i estate magis habundat colera: & sic p̄z affo^o verificatio: S^z Ha. in 2° alij sensuꝝ dat quem statim ponam.

Difficile ^{Ha.} verificat affo^o p hitudine ad pcedēt: dicens q̄ si graciles & facile vomentes sunt purgādi p supi^o in estate & vere & autūpno vt videt determinare precedēt affo^o cū dicat solā hyeme ēē cauēdaz: Seq^o q̄ difficile vomentes & medie carnosū cū opposito modo sint dispositi in hyeme autūpno & vere essent purgādi p inferioris: & si euacuārī debet p vomitus: h̄ erit soluz in estate q̄ sicut opposituz in opposito ita ppositū in pposito.

Tisicos uero ^{7c.} 2° affo^o ē ista pñsici non sunt vomitu euacuāndi: pbaſ: q̄ ex tali euacuatione grandia incurrit nocumēta: aut saltiz pati sūt incurrere ḡ 7c. Siliis snia coligit: 4° p. ca^o allegato. Circa affo^o nō q̄ pñs

sumis multis mōis p. p oī pternālī toti corpī ex tenuatiōe. 2° p oī tali extenuatiōe pñt̄ malā pple xionē cordis quōcūqz sit. 3° p oī tali pñte malaz pplexionē cordis siccā t in hoc dīt ab ethica. 4° p oī tali scā p paulatinā resolutionē: ex quacunqz cā fuerit: t hoc dicit Alui. eā pñt̄ accfis aie. 2°. p. c° d̄ hijs q̄ ex motu aiali puenit. 5° sumis. p to nius pñpt̄ōe pñt̄e vlc⁹ pulmonis: t hoc sumis i pposito: pp qd̄ ptisici dicunt. oēs q̄ sūt actu ptisi ci: t ēt oēs q̄ ad ptisiz sūt pati. 2° pñt̄ ē notāduz q̄ in vomitu: vt dcīn ē affo. 2° p̄ pñt̄icule musclī pe ctois dilatant̄ t pñt̄is palmo fortiter dilataf: cuz ḡ pulmo ē viceratus crescit: vlc⁹ t sic hoies sūt pa ti ad ptisiz ex timore fractura vene in pulmone vlc⁹ pectorē: pñt̄ q̄ cū pect̄ hoc extēdīt pñculū ē ne ve ne strāgāt. t iō vomit̄ ē istis valde pñculosus: Mō 3° q̄ nō dicimus istos n° ēē faciēdos vomere: s̄z q̄ nō faciēdi sūt vomere regulariter pp fortē indicatiōe ēē ad oppositū: qñt̄ inuamētu in vomitu est mal⁹ nocumēto. 4° i° no. q̄ in vere ptisicis nō so lū farmacū solutiūz esse cauendū s̄z ēt secessiuūz sed vomitiuum magis pp cāz dictaz.

In ptisicis Ha. p° ponit cāz verifi cantē affo". 2° docet qd̄ intelligēdū sit p ptisicos: abi: 2° ptisici t abe partes patent ex dictis.

Elancolicos tē. 2° affo ē ista gādīseri: vebemēti alijs. pñt̄is humor in ill̄ peccās ē grauior alijs: t difficilior ad mouēdū: ḡ dñz inferi vebemētū duci. t̄z 2° ea dērōe supra in pñtrario. s. colerico humore dixim⁹ qd̄ eēt sursuz euacuādū: idē vult Alui. 4° p.ca". 4°. Circa affo" no. p. q̄ mlīci dicunt aliquo: 3° mōp: aut q̄ patiētes mlīcaz egreditudinē vel accēs de qua p° tertij tractat̄: aut q̄ pplexiōis nālī frē t sicce aut q̄ habundātes i humore frigido t sicco dcō mlīco: t h⁹ itelligīt potissime affo". Mā illi q̄ sūt pplexiōis mlīce nālī: t merito hui graciles vt supra dī nec sūt ad farmacū forte vomitiuum nec ad farmacū forte secessiuū pati. 2° no. istos p infērius. i. p secessiuū euacuādos. 3° no. mlīci humor respectu alioz pportionale sitū obtinētū in sua latitudine ēē grossiorē t glutinosiore: vt dī in pmēto ex quo seq̄t̄ q̄ l̄z eo ex̄t̄e in recto intestino gratia ex facilī dēscēdat: certo alio tñ cū ē in locis distātibus ab istis vijs: difficilī ē ipsū ad illas du cere: Ex quo seq̄t̄ 2° q̄ fortiora idigēt̄ medicaia ad ipsuz euacuādū q̄ ad alios euacuādos ceteris pñbus t pñpādo ipsuz alteri pportionale sitū obtinēti i sua latitudine. seq̄t̄ 3° q̄ verus intellect̄ illi us termini vebemēti positi in affo ē q̄ cū fortiori farmaco sūt purgādi. Hic cadūt due dubitatiōes p° cū mlīci pñfluat ad os stōi hora famis videt q̄ sa cilius vomitu purgaf t colera q̄ pñfluit ad intestina nālī facilius secessu. H dī q̄ mlīci ab ore stōi distāt̄ difficilius purgaf vomitu q̄ secessu t difficilius purgatur vomitu q̄ colera alijs paribus. s̄z illa q̄ pñfluit nālī ad os stōi nō educēda ē vomitu: mo

indissolubiliter dissoluis: qz si qd̄ supē cū secib⁹ de scēdit. 2° dubiū: qz vomit̄ pñpetit in quartana vt dī p° 4°. ca" de quartana: pñcipif. n. vomit̄ in pñt̄ por: t nō ē dubiū q̄ mā talis ē mlīca: Dicendū: q̄ mā ex̄t̄e lōge a vijs ductuūz nō pñpetit vomit̄ in quartana: s̄z p mlīaz q̄ pternālī fluxit ad stōm in certa quartana: s̄z hoc nō repugnat dict̄ aut cōpetit euacuādo flata: q̄ in stō multiplicat̄: ne sint cā lōgitudinis morbi.

Inferius Ha. in pmēto p°. verificat affo" p cāz: 2° infert vnum correlariūz: 3° dat cām q̄ vixit vebementi": 4° oīt generalez intētōne isti" affo" t 3° pcedētūz: ibi. 2° intētō. dicit p° q̄ purgādi sūt infēri mlīci pp hūo ruz terrestritatē t grauitatē. vebemēti vero pp̄ez q̄ mlīci ē negor t gluctiosor humor q̄ sit t sex alioruz humorū. Be 2° dicit q̄ ex dict̄ seq̄t̄ q̄ p varijs humorib⁹ euacuādis varie sūt dāde medicinē. Alia ē. n. medicina colere euacuatiua: Alia mlīcē: Be 3° dat interū canonē q̄ vebemētōi farmaco indigēt mlīci t q̄ euacuant̄ pñferiūz t pñz: de 4° dicit istoz affo". s. ab illo 4° vñqz ad pñtē est vt cūa tio fiat p loca puenētia. Circa pmētu cadūt tres dubitatiōes. Unaviruz mlīci sit negor humor qui sit t vides q̄ nō qz zinaria colera ē negor cū sit de genere veneni: R̄sides trib⁹ mōis. P̄ negādo q̄ zinaria sit qualz mlīci öterior: t iō pñpādo pessimā mlīcaz: pessime colere t alias illis q̄situ in latitudi ne mlīcē malicie sui gñis pportionale obtinēt̄ sep̄dēt̄ ē mlīci q̄ colera t hoc nō puto sum. 2° dī q̄ mlīci nō ē negor humor s̄z eo maxime verificat̄ ēē simul t grossuz t glutinosuz t neqz: t de nullo alio simul ista h̄ tria verificant̄. 3° dicēdū q̄ mlīci nō ē negor humor q̄ pessim⁹ s̄z qd̄ hic dī intelligi tur metha": q̄ ē magis inobediēt̄ expulsiōi sicut fuuz inobediēt̄ dñis neqz dicim⁹. 2° dubiū quō melācolia portat corruptionē oīuz alioz humorū t dīcīt̄ q̄ ex cuiusl̄z humoris corruptiōe pōt gñari vt pñz nō sic āt ē de alio q̄ possit ex cuiusl̄z gñatiōe vel corruptiōe gñari. 3° dubiū quō ē set aliorum humorū: t dī q̄ ē grauior t subsistēt̄ ex putredine alioz: sicut sex. 4° dubiū: cū eadē medicina sit colere t mlīcē euacuatiua: quō alia medicina ē dāda pñt̄ euacuatiōe: t alia p alteri".

Edicari in valde acutis eadem die si necesse fuēit differre enim in talibus maliū est.

Albuscūqz tē. 2° affo ē ista Quibuscūqz hōi bus insūt tortiōes t dolores circa vmbi licū: t lūbos q̄ dolores nec soluunt̄ far maco: nec alit̄ illoz dispō tādē pfecte trāsit i ydro p̄ siccā: pñt̄ 2°: q̄ in oībus talibus ē mala pplexio fortis t pñfirmata pl̄rib⁹ vēositatib⁹ generatia in loco vnde faciliter ad pñcauitatē vētris pōt trāmitti: ita vt illa pñcauitas crescat. ḡ 2° ē vā: 2° nō t aff⁹ declarab̄t̄ in notādis pñcordia colligif. i4. 3° ca". Be ydropisi tractatu 4°: t ē affo" vñlis vt pñz Circa affo" nō p°. q̄ hoc nomē torsio qñqz signi

Particula

ficit inordinatus motus quo corp^s se torquedo mouet pp dolorē i^testinī cātu^z: qñz vō significat dolorē i^testinī tortuosi quē seq^t talis inordinat^mo^t vel apt^r ē seq^t vt in plurib^r hominū. Mō 2° q^r illi dolores dicunt circa vmbilicū t lūbos q accidunt in intestinis in directo vmbilico extētib^r aut i locis sub ypocūdrijs q sūt vicini lūb. Mō 3°. q^r isti dolores q sunt in istis locis accidit qñz sūt excēsiū qñz pūgitui qñz grauatiū t extēsuor^r qdā sunt mobiles: qdā immobiles ad sensu^r medico^r ad p positiū intelligit de extēsiū dolorib^r t mobilib^r isti. n. sunt q sunt vētosī. 4° no. q^r isto^r dolor^r cā ē vētositas extēdēs: s^r h vētositas generat a caliditate māz frigidaz subtilitate nō tñ ita vt resoluta eur: 5° no. q^r farinaca solutiua euacuado māz frigidā ex qua generat vētositas multoties remouēt dolore: Itē carmināt vētositatē vt cimīnū daucus t multa silia. Itē calefōria exteriora. 6° no. q^r si dolor p h appropi^r nō resolut^r. significat q mala ppl^r in mēbro q illā vētositatē giuet ē pfirmata q p farmacū remoueri nō pōt. Et iō pcludit q multe vētositas multiplicabunt in locis vētri vicinis t iō vt plurimū ide vēter iplebit: t patiēs fit ydro picus timpaniticus: t isto^r verificat 2°. 7° no. q ydrops ē egritudo mālis t hoc^r dīscribit ab Alii. 9. 3ⁱⁱ tractatu 4° c^r d ydrope: ydrops ē egritudo māl cui^r cā ē mā exuberās frigida ingrediēs mēbra t crescūt p ea mēbra manifesta oia aut loca vacua ptū in qb^r ē regimē nutrimenti: t humoris t qdā ad hāc descriptionē addūt pñs epat^r nocumētu^r Et ponit hec descriptio sub dissimilitudine. Nam cōi v̄su qñ mēbra oia tumēt pp māz frigidā in eis exuberatē talē dicim^r ydro. t qñ mā talis iflat tñ^r pcauitat^r in qua ptingit stōus epat^r spien renes ite mīna: t vēsica: adhuc dicimus hūc ydro. pp p^m g^r dit. Cū q^r crescūt mēbra manifesta oia: t pp 2ⁱⁱ dit aut loca vacua ptū tē. nā ita pcauitas siphac ē loc^r mēbro^r dcōp in qb^r sine dubio ē regimē nutritiū t humoris. Addit^r at a qbusdā pñs epatis nocumēti: q^r ptingit ita loca tumescere pp māz frigidā nō pēdetē ab epate: t tñ nō idropē eē. Mā ois ydrops ē cu^r egritudie epat^r l^r nō e^r vt 4. 3ⁱⁱ loco allegato: 8° no. q^r ydropis ponunt tres spēs 1. asclites yposarcha t timpaītes. Est autē asclites ydrops cū cā ē mā aquosa frigida: cruda indigta iplēs pcauitatē siphac: t dicit ab asclitos qd^r ē vter q^r vter v̄flatus. yposarcha vō ē ydrops cui^r cā ē sanguis crudus flāticus ita vt vñri mēbs nō possit in oibus manifestis mēbris ita exuberās: vt creuisse videant. Et dicit yposarcha ab ypos qd^r est sub t sarcos: qd^r est caro quasi sub carne apparet Timpanites at ē ydrops cui^r cā ē mā vētosa: per quā crescit pcauitas mēbro^r nutritiū. 1. siphac: t dicit timpanites q^r in talibus pcusso ventre pulsat vt timpanū: h̄ igit^r 3ⁱⁱ spēs ydropis dicit ydrops sicca: q^r in ea nō ē aquosa vel flegmatici humoris habundātia. Et q^r nomē ydropis p ethimologiaz vides significare egritudinē aqueā: iō in pmeto dicit ita nō eē ppe ydropē. Mō 9° q cā timpanis

tis imediate ē vētositas: s^r cē vētositas isto modo multiplicate vt ydropē faciat aut est mala 2° calida supp. vel mala 2° frigida iuxta mētez Aliic. 14. 3ⁱⁱ c^r d cāis timpanitis. fritas at epat^r hoc^r ē cā q^r cā debilitas digestiue nō tāte qn aliquo^r agat virtus in māz t p suu^r calorē debilē pmutet pmutatione quadā. h̄ i^r mā cu^r hoc^r a debili digitio caloris trā mutat fit nē debituz obm vt a calore naturali i humorez vel ptez mēbrū pueras. t iō patiē a calorē vt ab^r ē calor. t i hoc casu pueras ad vaporē t vētositatē grossam pōt ḡ mala 2° calida hoc^r q^r epat^r fuerit nimisi calidū agit calor: vt calor igne^r t ista ac^r ē multo velocior: q^r eius ac^r vt est nālis. Et iō ant māz pueras in vētositatē anteq^r virtus possit digerere: vbi si calor fuissest tpat^r virtus trāmutauis set vīgtia paulatiz hāc mām: t nō fuissest in vētositatē pueras imo in humorē nālez t sumis loco allegato ab Aliic. 10 no. q^r qñz incipit nōcumentū epat^r p cōitātē. Stōaco aut intestinis aut mēfaclis i qbus oib^r ē virtus pprādi mām cpi malā pplexionē habētibus aptā generatio in materie crudē generabāt chiluz crudē vētosabilez. t p huiusmodi ptnuationē ledēt tandē epat^r in tñ vt p hoc generat^r timpanites. q^r ḡ in casu affo^r in aliquo isto mēbro^r significat eē talez malā pplexionez: ideo tandē epat^r cōicato nōcumento fortē pueras ad cōpletā ydropez. Līrea tñ māz pñt affo^r de timpanitate tñ sunt aliique difficultates: Prīma vt pō sit fieri timpanites cui^r cā nō sit mala epat^r dispō t vides q^r sic q^r possibile ē ex dispositiōe stōi t intestino^r nulla genita ab epē vētositas ventris cōcauitat^r impleri: ita vētositatē intumescat: vt constat in inflatione stōaci. 13. 3ⁱⁱ. Sed qñ ita accidit erit ydrops sine epat^r egritudine cuius oppositū habet loco allegato ab Aliic. In isto dubio sequendo viā gentilis. Prīmo debemus notare q pluri sunt mēbro^r tumores q nō vocant ydrops: toti corpori. vniuersales vel pcauitati siphac ppiis. 2ⁱⁱ. n. elefantia nō dicit ydrops. Mā spāli t diuersa ponunt calida: 2ⁱⁱ inflamatio stōi quotidianē ptingens non dicit ydrops: t tñ crescit t exēdit pcauitas mēbro^r nutritiū: Ex isto inferit q ad hoc vt tumor dicas ydrops regris q^r mā cū pendat a mala epat^r dispositione. Lā autē suis q^r quenadmodu^r medici nomē febris non imposuerunt vñicu^r caloris pcedent^r per totu^r: Sed illiq procedunt a forte calore ita non imposuerunt nomē ydropis nisi egritudini facient^r dictos tumores pendentes a frigida materia preternaturali genita per nōcumentu^r scē digestionis vt q^r loco masse sanguineē psequenter generande: generatur talis materia t ideo posito q^r epat^r sano epistēt omnia exteriora membra ita infrigidētur vt sanguis in eis incrudetur: ita vt non iuuatur mēbris t itumescant membra omnia non dicimus il lum ydropicum: yposarchum: nec ydropicu^r quo quomodo. Ex quo fundamento plura potest elicere. Et patet q^r hec questio est de nomine.

Quarta.

2° dubitas quod non videas quod mala pectora siue calida siue frigida possit esse causa ydopisis tipanitis quod prius plus de ventositate dissoluetur a calore quam generet et ventositas perinde minorat quam non est ventositas itumescet. Assumptum primum quod minus resistit ventositas dissolutioni quam fleam vel alia gressa manu pressione de ventositate et minus est a tali vapore subtiliter exalata non distat quam cito per ventositas genita resolutio quam noua succedat. et ut difficultas maior appetponatur in eodem loco primum ita quod idem calor utriusque applicetur. Ad hoc argumentum respondet negando assumptum generaliter et prima non valet multis etiam de causis per quod stat calor et dissolutioni non esse ventositas subtilitatis. 2° quod stat aliquod fleam minus resistere pressioni ad ventositatē quam ventositatē dissolutioni 3° non suadet ventositas in loco ubi generatur. 3° dubitatio utrum tipanites sit deterior quam aliis et videtur quod sic cum haec materia magis a natura sanguinis distet: et per primis magis ledif in ea epatis operatio. 2° videtur quod yposarcha quod in ea operatio nobilioris virtutis ledit. scilicet nutritive cui in ea unio et assimillatio deficiat ut prima doctrina de virtutibus. quod autem ascliticus sit peior videas in eiusdem. i. 4° tertij tractatu. 4° capitulo de ydopisi. Communis responsio in dubio est quod in quoque isto genere potest esse aliqua ydops ita perniciosa sicut in alio quod in qualibet istarum specierum contingit esse ydopisum mortale. Verum communiter et ut plimū deterior est asclites quod plerumque a frigiditate epatis puenit et tanta est frigiditas in asclite ut manus pertendat in sanguinem conuertat in aquositate valde crudam sed in tipanite calor est adhuc tatus ut sufficit materia ventosare. In yposarcha vero quod plerumque sanguis sit crudus et non multo valde lapsus ad frigidum: lapsus epatis plerumque est minor: et ideo iste continetur ponens ordinem malicie inter eas: ut in plurim pessima asclites. 2° tipanites. 3° yposarcha. Argumentorum autem patet solutio.

Tortiones. Galienus in commento propter tortiones ponit distinctionem tortionis. 2° verificat afforismum per causam: 3° ostendit quid sit ydops sicca: et quomodo fit ydops: et quomodo aliter nomine ibi. 2° Que si tortiones ibi. 3° Si enim. De prima dicit quod tortiones aut sunt propter manum pungentem: aut ex ventositate grossa inclusa in giboso intestino que non valet exire. Deinde 2° dicit quod si iste tortiones circa umbilicum et lumbos per se uerauerit significant malos humores dominantes male complexionem. scilicet facientes malam complexionem que si non remoueras farmaco vel aliter generabitur ab ea ydops quam ypo ydopem siccam vocat. sed moderari vocat eam tipanitatem. De parte tertia dixit tria primum est quod hec passio vocatur tippania quod si patiens eam percussas uenter resonabit ut tippanum et causa in sonu est eadem que est in sonu tippani propter percussionem aeris. dicit. 2° quod hec vocas ydops abusus propter tumorē similem in ventre illi quod apparet in ydrope. scilicet in asclite. De 3° dicit quod ydopisis nascitur ex causis frigidioribus: et hec tippania ex causis calidioribus: quia ut dixi plerumque maiorem fri-

giditatem sequitur asclites quam tippanites. Nam tamen quod epar dicit frigidum duobus modis uno modo quia habet remissum gradum caloris. 2° quod modicam quantitatem habet de spiritu vel calore naturali: et utroque modo propter frigiditatem potest ydopsgenerari. Ad hunc vero distincti oīno videantur. i. 4° tertij. i. 2

Quibus. vero ventres conclusio afforismi est ista. habentes ventre lientericu in hunc non sunt purgandi per vomitus probatur sic isto materie peccates non sunt obedientes euacuationi per vomitus cum sint flegmaticae et in intestinis igitur et ceterum assumptum tam in notandis declarabitur. Circa afforismum non primo quod cum fluxuum ventris quidam sit humoralis dictus dyatria quidam cum corticibus intestinorum dictus disinteria quidam cum cibis non obducuntur digestus egreditur dictus lienteria: ut supra patuit. hic tamen de 3° est sermo. Nam 2° quod causas lienterie quedam sunt extrinsece ut cibis lubricis aut potio medicinae quedam intrinsece que oes reducuntur aut ad fortitudinem expelluntur aut debilitatem continentur et digestione. et iste intrinsece sunt multiplices non quandoque est causa ulcus stomaci vel intestinorum merito cuius virtus non sufficit dum tenere cibos quare continetur ad expellendum stimulatur aut humor aliquis pungitius aut flegma stomachum applanans et intestina. Et ista causa est illa que ut plurimum accedit et precipue in yeme ut dicitur in commento. Et ex hoc patet afforismi verificatio non lienteriaz in hunc occidit plerumque propter flegma in intestinis existens et in stomacho quod multo melius secundum vomitu educitur. Nam 3° quod euacuatio non que fiunt pro cura talis fluxus quedam fiunt ad divertendum materiam ne ad locum fluat et illa que fluxit ad oppositum attrahendo et isto modo vomitus curat fluxum quandoque vero fiunt ad euacuandum a corpore materiam morbi et hoc modo vult ypo. in lienteria non esse vomitus in hyeme provocandum.

Lienteria. est. Galienus in isto commento primo describit lienteriam 2° ponit varias eius causas. 3° verificat afforismum 2° ibi. Est autem 3° ibi vulnera. de prima dicit quod lienteria est cum cibis et potis in eadem quantitate egreditur et qualitate. scilicet sine nobili digestione: de 2° dicit quod causa istius. scilicet intrinseca est debilitas continentur que est propter malam complexionem stomachi. aut per ulceram in stomacho vel intestinis quod ulcerum caseum sunt mordacitatem humores sed malam complexionem causat fleam acetosum vel crudum in stomacho vel in intestinis inclusum: de 3° dicit quod ulceram que sunt ex humeris calidis sunt purganda vomitu sed non in hyeme quia tunc non abundant. hyeme vero quod tunc mala complexion causa lienterie est pendens a flegmate non est curanda per euacuationem per vomitum cum materia in intestinis existens difficile vomitu expellatur: nisi quod in stomacho continetur. Et ideo illud quod est in intestinis si vomitu expelli debet: oportet quod ad stomachum trahatur et hoc cum magno labore sit.

Eleboros tē. Ypo. in h° affō

13

a. tēdit Corpora nō faciliter vomitū tolle-
rātia. debentia sumere eleborum sunt p
humectanda plurimo nutrimento & qete: 2° pbat
p talez humectationē purgatio ab eleboro facilius
pblef & magis resistit mali elebori. g eleboro pur
gāndi mō dicto sūt p humectādi. Allī i notat: ap/
parebit & similis snia colligis 4. p. ca. 5°. Nō
ergo primo q eleboris ē planta q non multum a
terra eleuassed circa palmuz vnu cui? cōplexio ē
calida in 3° virt⁹ eius ē euacuatiua exsoluendo hu
mox grossor⁹ siue sint colerici siue flegmatici siue
ml̄ci: & ē medicina q in ei? euacuatiō agitat mul
tum humiditates circa spiritualia: & circa caput:
& in locis remotis. & ppter hoc cā difficultima acci
dētia vt sincopim: difficultas hanelit⁹: & qn⁹ spasi
num quō autē spasmuz causet dices infra p° affō
5° & sunt due speties eius albus & niger: & licet ni
ger sit calidior ē tñ magis incolunis qz alb⁹ & mi
nus seuca causat accidentia. ita q vscqz ho⁹ admini
straf: sed albus nō administrat moderno tpe & ni
ger minus facit vomitū: s̄ albus magis Ypo. g de
viroqz intelligens dixit nōn in plari ad eleboros.

Nō 2°. q antiquis erant isti elebori magis i vnu
qz bodie: qz hominū cōplexioes erāt sortiores: Et
qz tpe Ypo. bñdicte medicine nō erāt ita cognite.

3°. no. q cā quare corpora nō faciliter vomunt.
pōt eē multiplex. p° qz ppter pparationē ad fractu
raz vene in pulmone vel pectori: vt habentes ppa
tionez ad ptisim: d qbus supra dices: 2° pōt esse qz
habent os stōi forte ineptuz recipe motum ad vo
mēduz: 3° qz humores habēt graues. 4° qz sunt ni
mium pingues: 5° qz sunt nimiuз siccii: iō humores
eoꝝ nō obediunt euacuādi farmaco nec transitus
ad mēbra ē facilis: Ad ppositū marime de illis q
ideo difficulter vomunt: qz nō nisi a fortī causa ve
rificat affo⁹: Nāz prim⁹ nō est dandus illis q sūt
ad ptisiz parati vt supra dī. Nō 4° q eleborus
sui caliditate dissoluit humiditez radicalez mē
broꝝ: & precipue neruoꝝ & cerebri: quos vides re
spicere magis Itē qz sua virtut⁹ attractia attrahit
naturales humiditates istoz mēbroꝝ & precipue
neruoꝝ & cerebri: & iō cuz diu moras in corpore ē
cā ualde difficultiū in accūcium: Et iō medicus dei
bet summo studio conari q a corpore debita hora
educaſ & q eius operatio euacuādi cito cōpleaf.
Nāz cito simul cuz humoribus medicina educat

5° no. q corpe humectato cū cib⁹ & qete facilitat
vomitū. Pd⁹ qz mēbra repleta nō sunt ita auara &
resistētia remotiōi: 2° qz vene & pori relaxati ppter
mēbroꝝ humiditez magis obediunt farmaco 3°.
qz humores sunt magis cursibiles: & iō alijs pari
bus citius elebori operatio cōplef cuz corpora fue
rint prehumectata. Itē qz nerui humidiores exi
stētes p nutrimentū nō tā facile spasmat⁹ nec alia
mēbra ita are fiunt. Ex qb⁹ p̄z cā quare humecta
tio cōsert debentib⁹ sumere eleborz: Nā minus in
equali tpe mēbra ledunt & citius eius cōplef ope

tio vt a corpore educat. 6° no. q cib⁹ de qbus in
tendimus debēt esse cibi cibales nō opiliatiū nec
viscosi: nec acuti nec aliqua extrema qualitat⁹ par
ticipantes: isti. n. sunt q mēbra substantifice & qzti
tatiue & qualitat⁹ humectat: Quies at humectat
phibendo dissolutionē q fit per motuz: l3 qnqz re
mittendo nutritiuz & digestiuz fit cā exsiccatio
nis & casus in ethicaz Ex qbus seqf. Pd⁹ quēl⁹ ci
bum qztitatiue & substanc⁹ esse humectatiuz: Se
qtur 2° eandez rez p accfis esse p̄trarioꝝ effectu
pductiū vt qes humiditas & siccitat⁹. Quidam
hic an eleborus sit dandus cum cibo q sic ē. Au.
2° canone c⁹ de eleboro & mesue de simplicibus c⁹
de eleboro das. n. cuz pulte: In opposituз videtur
Au. 4. p. c⁹. de regulis cōibus solutiōi vētris &
vomitū: qz cibus impedit operationē farmaci: ob
cenduz qz vt plurimuz eleborus dādus ē cuz re ci
bali. Nāz per illā non ita purus occurit mēbris &
sō non tm̄ ledit stōm: & ēt facili⁹ cibo agitato emit
titur: Si at corpus esset robustissimum & plurima
euacuatione indigēmus dandus esset stomacho va
cuo: sed hoc est raro: & p̄z solutio rationum.

Naturam illius p̄mentuz dñi

dit in duas p/
tes. primo est p̄mentuz Ha. Scđo in fine additio
p̄stantini ibi: scđa elebori: p. in 4°. Primo docet
cognoscere difficultatē vomēt: scđo exponit affo⁹.
3° remouet vnaз questionē. 4° vnaз altā: ibi scđa
Qd duobus ibi 3°. Multus. n. ibi: 4° aqua vero.
He p° dicit q illū q d̄z sumere eleborz debemus p
bare si facile vomat: & hoc sit cū re mollitia stoma
ci sicut oleū aqua tepida decoctio aneti & silia: Et
si ista nō sunt ci faciliter vomitū faciētia. tunc non
demus eleborz: nisi prius corpus humectemus
Et tu ex hoc p̄sidera q Ypo. in affō per difficultatē
vomētes non intellexit soluz macilentoſ colericis
quibus vomitus cuz re facili⁹ est leuis: Sed csi ele
boro est difficultis vt exponit Jacobus. de pte scđa
dicit q humectatio potest intelligi fieri duob⁹ mo
dis: aut dando cibuz remolitum oris stomaci assue
faciendo ad vomituz. Et hoc licet sit bonuz: nō nū
est illud q intendit hic Ypo. hoc enīz est minus ri
le: Scđo intelligim⁹ q fiat totius corporis hume
ctatio: & h̄ est melius ista autez humectatio fit plu
rimo nutrimento: & etiā per requiē. Nā quies bu
mectat per accfis phibendo dissolutionē que sic
ret l motu. He pte tertia: dicit q per plurimū nu
trimentuz nō intelligimus quodlibet nutrimentū
qz non quilz cibus humectat absolute. s. quātitati
ue & qualitat⁹. Nāz cibus ille hic intelligis q ca
ret acutie ponticitate salzedine & amaritudine: isti
n. forte non sunt vocandi cibi s̄z cibi medicinales.
iō intelligas de cibo q est solū cib⁹ sine aditament⁹
vtriusqz vtrū medicinal⁹ q̄ vna alteri p̄trariaſ iste
n. h̄sietat subālī & ēt csi ē mult⁹ qualitat⁹ qes aut
humectat p accfis: He pte 4°. dicit q si aqua biba
tur vel corp⁹ in ea balneef nō h̄sietat subālia mē
bra. s. substanti⁹ vt dicit in lib. de vtrūbus nālibus
& p̄ssi. additio p̄stantini ē nō tē

Um biberit ^{z.c. ypo. i h° affo}

intedit tres pclu-
siōes: scdaz ponit ibi ad sūpnos: 3° ibi:
manifestat. P^o 2° ē ista: p^o aff^m eleborū
corpus ē motu locali mouēdū: 2° pbaf. qz ex tali
motu eleborū euacuatio citius pplet: t silt eius ex
pulsio a corpe i^c: z.c. ē ita mouēdu^z pñia cū ahte p
bas in notādis: Ad sōpnos: 2° 2° p^o aff^m eleborū
corp^o ē minus pducendū ad sompnos t qetes qz
ad mōtū: t vigilā: pbaf: qz p sōpnuz restringis t
phibes opatio medicinē t silt p qetē t ista rarius
t minus sūt faciēda: p^o aff^m eleborū qz apposita i^c
z.c. Aff^m ē declarabit cū 2° in notādis: Adanise-
stat 3° 2°. Adotus ē aptus corpora ad euacuationē
excitare: pbaf p expientiā qz in nauigatiōe corpora
ad vomitiū mouens t nō nisi pp motū: t silēm isti
snia^z colligite 4° pri. c^o 5°. Circa affo^m no. p^o q
assumpto farmaco t eo adhuc in corpe stante varie
sunt medici intētiōes. P^o. n. intedit farmaci acti-
vati. nō. n. agit in nos nisi calor agat in ipsuz: 4° p.
2° actuato farmaco intēdimus euacuationē mēp: t
3° ipleta euacuatiōe intēdimus corrigere accī: si q
ex farmaci opatiōe mala remāscrint: quo ad pma
intētiōne puenit sōpn^o: t qes: vnde stati assumpto
farmaco picipit dormire t gescere: 4° p. Cōpleta i^c
opatiōe intēdimus ad qetē: t sōpnū vt dī in 2° t
4° p. s^z tpc inter medio. s. dūl mediciā euacuat aut
vomitū secessu t sic maxime verificat affo^m. 2° nō.
qz qz in sōpno calor reuocat ad interiora iō melius
p sōpnuz farmacuz actuaſ. Sz qz euacuatio sit a
virtute expulsiua que expellit fort^o nocumēto pce
pto: t qz mē agitate magis nocēt: t cu^z hō vigilat
biuismodi nocumēta melt^o picipit: iō p qetez: t sō-
pnuz phibes farmaci opatio qñ ē actuatu^z: t hac d
cā nisi exorbitet in opādo aut nimis virtus defici-
at interiz du^z opaf medicina corpus nō ē ad som-
pnuz ducēdū. t qz ppleta farmaci opatiōe virt^o ē
debilitata: iō p illud t cibl assumptionē pserit som-
pnus t reddit corpus vtut^o sue: Sz vbi ēt exhor-
bitauerit ēt ē dormiēdū t vbi virtus fuerit multu^z
debilis: Sz qz hoc ēraro. iō raro ad sōpnuz t qetem
sunt corpora mouēda: t sic duaz pclusioni^z: p^z veri-
ficatio: qz maxime ē p tpe quo farmacuz d^z educe-
re. 3° no. qz l^z mō vuz sit de eleborū t alijs solu-
do vomitiū pnuocātibus: tñ in valde leuibus vomis-
tiuis in qbus nō intēdimus nisi el^o qz est in pcauo
stōi inuenit euacuationē nō o^z statiz. gescere īmo
statiz mouere vt cito cū re vomitiū pnuoceſ: t medi-
cina bibita nō digeraſ. Nō 4°. qz l^z corp^o sit du-
cendū ad mot^o nō tñ ad quoscūqz s^z ad mediocres
Nā supflu^z diuerterēt a motu farmaci. 5° no. qz
motus pturbat corpora agitat t excitat ad expulsiō-
nē: t picipue nauigatio in qua hoc sit fortiter hoc
manifestat. Sz dubitas de modo: t qd dicit qz i
eo fit magis humor^z p̄motio: t qz agitati sūt isti ad
os stomaci sensualissimū deduciſ: iō tūc nā ad
vomitū excitat puto at p turbationē magnā spiri-
tuſ cerebri addere partem.

Demonstrauit ^{ypo. istud p̄metu p̄o.}

affo^m: 2° additionē iohāniculi posita varietate lit-
teraz. 3°. ptes aditiōis verificat p cāz: 2° ibi iohāni
culus ibi: 3°. Adotioē nāqz. Be p^o dicit: qz p̄cipit
p^o eleborū aff^m. s. postqz actuat^o ē eleborus corpus
moueri: qz qes facit manē in suis qualitatib^o. t sic
nō stimulat ad expellēdū s^z mot^o pturbat: vt nauigatio
ofidit: t iō stimulat ad expellēdū t p̄fuct^o sil^o
t pōne expulsiua t motu tāto maior fit ac^o corporis
2° ps ē manifesta. Be 3° dicit y. mot^o p̄mouz hō/ores
in qb^o p̄mot^o nō das eleborō facultas gescendi
imo a corpe cū fecib^o t cū hōioub^o expellas q si re
manet lōgo tpe inferret mortē t spasmi nūmis de
sicādo t hac de cā y. p̄cipit moueri.

Um uolueris <sup>magis duce-
re eleborum</sup>

Leborus <sup>periculosus isti sunt
noti primus ex inme-
diata p̄cedēt: 2° ex affo^m, 2° particule: Sa-
na habentes corpora.</sup>

On febricitātibus ^{z.c. y.}

intedit ista p̄clusionē: Si in nō febricitā-
tibus appareat fastidiu^z t dolor mordi-
catiu^z in p̄cordijs: t os amaricatu^z t oclo^z tene-
broositatē signū ē qz indigēt medicina vomitiua: p
bas 2° p̄ hec signa significat in corpe habundare
māz colericā petēt supiora: g z.c: to^m in notādis ve-
clarabit. Nō g p^o y. dixisse nō frebricitātib^o alia
duaz cāz: aut ad denotādū qz febricitātes min^o s^z
vomitū euacuādi cū multu^z calefaciat t ersiccat:
Et ad denotādū qz corpora in qb^o dcā sig^o appēt:
esto qz nō sint actu egra tñ sūt vomitu purgāda ne
fiāt egra: 2° no. qdē fastidiu^z ex dicis: 2° affo^m p̄c
tule: ē. n. cibi odii. 3° nō qz os stōi antiq soleū ro-
care cor aut p̄cordia ppter duo: p^m quēadmodu^z
cor ē plurime sensibilitat^o ita os stōi: 2° qz multu^z
patit cor ori stōi: g p̄ cordis morzu^z intelligim^o do-
lorē mordicatiu^z in stōi ore. 4° no. qz p̄ os ama-
ricatu^z: qz i^z intelligim^o amaritudinē qz in cre sentiſ:
t ista ē qualitas mutata: qz vo sensationē amari-
tudinis: t ista ē ac^o lesa vt pōt colligi: 2° regni cui^z
cā ē humor colic^o cui^z sumi oris stōi cōscanc. Nō
5° qz oculo^z tenebrositas nō ē nisi diminutio opa-
tiōis visiue ppter colericos vapores cerebro cō-
cates aut corruptio. Ultimo. nō ista oia signa sil-
supta significare humorē peccati cē colicū. 2° ipsu^z
vius supiora tēdere: t iō per vomitiū eē euacuādū.
Et silis snia colligit 4° p̄. c^o 3° t 2° 4° c^o dē signis
declinationis mē ad superiora.

Colera nāqz. Comēt diuidis i du-
as partes: In pma
ē p̄statini additio: 2° comēt Ha. 2° ibi: Abslinen-
tia cibi: Be prima dicit: qz cu^z colera rubea distem-
perata fumat ad os stomaci facit fastidiu^z: qz de
natura colere est appetitum deicere: t acredo cole-
re facit morbum cordis t oris amaritudinem: Et
iō supple cū istis accidētibus ē necessaria purga^o.

Particula

humor leuis: De pte 2° dicit q̄ si expo^d: affo^m p^m q̄ abstinētia cibū. labboia^o ei^o desiderij abla^o siue dinutio: dicit 2° q̄ morsus cordis ē dolor oris stō: q̄ atq̄ hoc mēbꝝ vocat cor. dicit 3° q̄ tenebrositas oculorū ē cu^z aliqua videns ante oculū volare: aut quasi caligo ante oculū p̄cipit qd̄ ē ppter coleraꝝ i stō suos fumos capiti cōscantⁱ q̄ sūt duo magni nerui ad os stōi venientes a cerebro: t̄ iō multū cōcant. dicit 4° q̄ amaritudo in ore ē ex colera rubea dicit 5° q̄ ex cāis dicⁱ bñ dicit ypo. q̄ hijs apparētibus corpus indiget farmacia superiori cu^z habū dat humor leuis superiora petens. 18

Uper dyafragma 1c. In affo^m y.

duas intēdit p̄clusiōes: scđaz ponit ibi. q̄ vero inferi^o p^m 2° dolores acc̄tes sup dyafragm signifcat corp^o idigere medicina vomitiua: p̄baſ 2°. Tales dolores signifcat corp^o habū dare in humorib^o leuib^o: i 1c. Que vo inferi^o. 2° 2° dolores acc̄tes sub dyafragmate signifcat corp^o indigere medicina p̄ inferi^o euacuante: p̄baſ: q̄ signifcat habū dare humores ḡues t̄ tales sūt deorsu^z euacuādi ḡ 1c. Circa affo^m no. p^m. p dyafragma intelligi paniculū diuidēt spūalīa a nālib^o scipiēt a spina t̄ pcedēte ad anteri^o iux capita costarū mēdosarū: t̄ vē ē musculus. Lui^o t̄ si sit diuide re inter nālia t̄ spūalīa t̄ phibere ascēf vapoꝝ ad cor t̄ cerebꝝ t̄ isto^o mēteꝝ clarā tenere tñ p̄n: eius operatio ē mot^o pectoris in dilatādo t̄ pstringendo per anhelitū: illi ḡ dolores dicunt sup dyafragma: q̄ in spūalīb^o sunt vt pectoꝝ vt supra. illi at dicunt subdyafragmate: q̄ sunt infra pect^o. Nō 2° q̄ talū dolorū qdā pēdet a mā vētosa sine p̄fia humoris malā pplexionē aut extēsionē in mēbris facientis: Quidā at sunt in māles vt cū essent vel pp̄tinuitat solutionē hic at intelligit de mālib^o. Nō 3°. q̄ talū dolorū qdā pēdent a mā ventosa sū p̄ia alterius corpulētē mē: qdā vero. a mā corpulēta t̄ intelligend^o ē affo^m de 1°. 4° no. q̄ hui^o dolorū māliū a corpulēta mā pēdētiū qdā sunt pui t̄ a pauca mā pendētes qdā vero magni t̄ a multa t̄ de istis intelligit hic. Nō 5°. q̄ dolorū talū qdā sūt per cursu^z mēi ad locū merito sue naturalis inclinatiōis a loco opposito corporis vt q̄ siāt sursū per motū mē ad locū deorsū merito sui intrinseci principiū vel ecōtra qdā at sūt per trāmissionē aut per ḡnitionē mēi ad locū merito sue nālis inclinatiōis in talī loco vt cū multa flegmatica mā in capite ḡnatur h̄ intelligit de p̄mis. Nā in scđis nō necessario fit euacuatio mō dcō vnde i pleureꝝ exhibemus farmacū ventris solutiōis: t̄ in dolorū capiſt t̄ in piplemonia vt̄ per Aliic. t̄ rasim t̄ me sue i p̄p̄is capitulis. 6° nō q̄ euacuationi qdā sunt tñ ad euacuand^o qdā et cū hoc sūt gratia diversionis: hic at intelligit de euacuationib^o in q̄ bus intētio sola ē ad educēdi t̄ nō alia t̄ alijs ipē dimēt deducit. Nā in dolore renū euacuamus cū vomitu t̄ timore p̄t̄ euacuamus cū secessu dolor exīt super dyafragma: 7° no. q̄ y. v̄dit nō sp

ita esse operādū q̄ dolor existēs super dyafragma sit per superius euacuādū t̄ pirario mō si sūnt i fra īmo q̄ in multi casib^o sit opposituz dixit q̄ ista significant indigere farmacia sursu^z. nō tñ dixit il lam illico esse exhibendaꝝ. Nā possit eē signa op̄posituz significantia fortiora: t̄ p̄ hoc tollunt cōs instantie p̄tra hūc affo^m p̄suete.

Sic nobis. p̄t̄. p^m ponit affo^m sūt i 2° osidit q̄ dolores sunt de qbus loqf 3°. verificat per cām ibi 2° vnde induxit: ibi: 3°. t̄ iō de p^m p^m de scđa dicit q̄ dixit indigere q̄r nō oēs tales dolores indigēt farmacia: voluit i^o q̄ illi q̄ indigent sūt infra dyafragma vel supp̄ indigent vomitu 1c. De 3° dicit q̄ dolores sup dyafragma indigēt supiori farmacia: q̄r sunt a mā leui: t̄ hoc est vēx suatis p̄ditionib^o dicti supra: S̄z dolores inferiores indigēt inferiori: q̄r sunt a mā graui: tunc intelligimus inferioris: q̄r sunt infra dyafragma propter mē ḡuitate: t̄ iō subdit q̄ inferior eis ap̄itur porta. 19

Aibuscu^z q̄z in farma.

q̄ cīs nō sūt i 2c. 2° affo^m est ista: oēs q̄ per farmacū du^z purgant nō perducūtur ad sitū nō debēt qescere donec sūt i 2c. 2° affo^m est ista: oēs q̄ per farmacū du^z purgant nō debēt qescere ante cōplementuz purgatiōis. ḡ 1c. Alii^m statim fiet clax: S̄līs sūt colligēt 4° p^m 1c 4°. Circa affo^m no. p^m intelligi vt supra de farma co electe euacuando. No. 2° q̄ sitū fit ex p̄sumptiōē humidi roridi i ore stōi: t̄ qñqz ex nimia d̄ calefactione quod pōt p̄tingere aut merito naturalis cōplexiōis puta cu^z est calida vel sicca anti potatione farmaci ppter qualitatez farmaci sūt i potu medicine vehementer acut^o: sicut est euforbiū: aut ppter humores acutos ad os stōi currenes. sicut cū farmacū attraheret coleraꝝ rubeas t̄ qñqz i stōi triu^z modoꝝ sitū adueniēt post pōtu farmaci non signifcat cōplementuz purgatiōis: qñqz vero seq̄ farmaci euacuationeꝝ: Nam medicina primo trahit humores ad stōm illis aut transuentib^o per stomachū phibet sitū per eoru^z p̄sentiā q̄ tenent locū humidi roridi: aut q̄ ipsi phibent dissolutioneꝝ sed postq̄ sūt a stomacho euacuati t̄ humidi etiam roridi stomachi suble quenter ita vt sitū sequas signu^z est q̄ farmacū cōpletū operatu^z sūt: t̄ h sitū est illa de qua loquitur y. Nāz qñ corpora ad sitū non perducunt signifcat q̄ adh̄ farmaci nō pplexū humores quos ad stomachū traxit euacuavit. 3° no. plura alia signa esse cōplete operationis farmaci. s. leuitat q̄ etez sompnuz de qbus vide 4°. primi. Sed hic soluz fecit mentioneꝝ de sitū: q̄r est forte signu^z magis ambiguu^z vel q̄ voluit. Nō 4°. q̄ affo^m totū in trib^o mōis possim^o intelligere vno^o: q̄ sumētes farmaci t̄ in ei^o opatiōe nō sūt i p̄t̄. non desistat tpe cōgruo farmaci accipe quousq; per farmacū ad sitū producans. Scđus sensus est q̄ talis non quiescat immo localiter mo-

ueat quod vsq; siccatur. 3° sensus ē q̄ nō agat ad constringēdū catarticū nisi siccāt: r̄ h̄z veritatē maxū me h̄ 3°. Ex qb̄ oīb̄ p̄ferri v̄z q̄ corpore per viā euacuatōis farmaci ad sitū p̄ducto: oīz getare farmaci operationē vt colligit 4° prīmi de hora qua catarticū est p̄stringendum.

Quidam Ha. in 2° p̄ ponit vnā di-
bra: 2° ostendit q̄ sitis ē illa quā intendit y. ibi sc̄da ī
fine. Si at nimia De p̄ dicit q̄ qdā sūt q̄ statūm
bibito farmaco siciunt: qdā v̄o nō: primū at p̄tingit
tribus de causis: p̄. q̄ p̄plesio sit calida vel sic-
ca: aut sit calida r̄ siccā. 2° ē q̄ medicina sit multa
calida acuta. 3° cā q̄ humor q̄ ad stomachū ducitur
sit multa calidus acutus: r̄ de siti hoc p̄tingente nō
intendit y. s̄z alij qb̄ p̄traria iſſit. q̄ nec caliditas
nec siccitas ex pte isto p̄ trū nō statū siciunt. De p̄
te 2° dicit q̄ ēt p̄ nimia euacuationē. i. p̄ p̄pletā eu-
cationē seq̄ sitis: r̄ de hac intelligit y. p̄t at dici-
nimia: q̄ nō euacuat totus humor purgādus q̄n
aliquō de nāli humiditate euacuet: ē ḡ nimia respe-
ctu illius p̄t sed t̄i est completa q̄ nibil reliciunt ē
de humore per farmacum attracto. 20

On febricitantibus 2°.
affo' ē ista Scrofus r̄ genui ḡuitas: et
lūborū dolor accūtes corpib̄ nō febricitā-
tib̄ signat corp̄ indigere medicina secessiva: p̄bas
p̄. q̄ signat corp̄ habundare in humoribus graui-
bus deorsuz educētibus. ḡ t̄c. circa affo' nō. p̄. q̄
v̄i nō febricitatib̄ sili cā in 7°. H̄o 2°. q̄d genuum
grauitas ē aut dolor i genib̄ grauatiū cū multa
mā: aut eoꝝ ipotētia ad mōt accidit at impotētia
mouēdi plurūm in genu p̄cipi q̄r ē locus multi la-
boris in ambulādo. H̄o 3°. scrofuz significare vo-
lorē intestinop̄ ex mā corpulēta aut v̄tosa in inter-
stino p̄dēt. 4° nō p̄ dolorē lūborū intelligim^o do-
lorē accite in m directo renū iuxta lūbos vel in lū-
bis ipsis exūs qb̄ renes adherēt r̄ p̄dēt siles do-
lores: plerūq; ex mā gravi flegmatica. H̄o 5° q̄
medicina laxatiua qñz das p̄ euacuationē tm̄: qñz
at cū intentiōe ad diuertēdū: vt dictū est. Et hic i-
tēdimus de medicina q̄ gratia euacuationis exhib-
et. r̄ tūc p̄z affo' verificatio. q̄r in istis cassibus si-
gnum est mā peccantē esse grāuem. Lōmentū
claz est r̄ nibil difficultatis continet. 21

Sestiones nigre 2°. In
ypo. ponit significatiōes ex quadā ma-
nerie egōnū. r̄ diuīdīs i duas. P̄. ponit
istis significatiōes ex egōib̄ talib̄ venientibus spō-
te. 2° ex silib̄ cū farmaco educit: ibi: 2°. Cū farma-
co: In pte p̄. intēdit duas p̄clusiones: r̄ ibi: 2°: Et
q̄tūcunq; p̄. 2° ē ista: Egōnes nigre sicut sanguis
spōte eueniētes: siue corpus fuerit cū se. siue non
sunt pessime: p̄bas q̄r per tales significat: aut in-
cendit: aut calorē nāliū mēbroꝝ mortificatio cuꝝ
plentia plurime valde peccantis mē ḡ t̄c. tenet p̄.
q̄ ē nō: r̄ ab^m p̄ notabile erit manifēstum. Circa

affo' nō. P̄. q̄ hic per egōē intelligimus ḡnali-
cūtūscūq; rei corpulēte exītū ab intestīs p̄ viā ānt.

H̄o 2°. q̄ egōnum nigray ab Eul. 4° tertij tra.
4° cap̄. p̄mo. quatuor mōi pontif. s. nigra subtūl. r̄
ista ē mlia p̄ternām scā ex adūstionē mlie subtūlis
aut co.ru. 2° est nigra mlia vitelina q̄ est mlia v̄
telina grossa genita p̄ adūstionē melle nālis. 3° est
carnosa r̄ ista est caro epatis l̄z coir in textu iuēt
atur caro t̄tō. 4° est nīg sicut sex. nigra aut̄ sicut
sex est nigra s̄z grossa apta ad standū in fundo ad
mōz fecis. r̄ v̄t in grossicie aut nigredine a subtūli
Sed nīg mlia v̄t q̄r ista non p̄cipiat acredie nec
sup terrā bullit sed mesica sic vt intelligit p̄ia p̄mis.
cap̄. de h̄uoribus. V̄t asit a carne q̄r ista est i for-
ma humorali nō coagulata coagulatione carnis.

3° nō q̄ egō nigra sicut sex d̄z esse grossa nō ba-
bens talē acrēdinē r̄ sup terrā bullies r̄ ista nō ē
solum vnlus mōlūmo multoz: quedā. n. est per p̄
mixtionē h̄uoris melici nālis. qdam ex adūstionē
sanguis. qdaz ex cōgelatōe frigore vt colligi p̄t
de egōne nigra p̄mo de crisi cap̄. 2°. sed illa q̄ est
ex p̄mixtione melle nālis aut ipsa ē mlia pura dū
mō cum ea nō sit sanguis. v̄t absolute nīg. illa v̄o
que est sanguis p̄ adūstionē denigrati aut p̄ con-
gelationē v̄t nigra sicut sanguis. Et de hac inten-
dit dictuz y. in isto loco r̄ pp h̄c cāz addidit qual
sanguis vt offideret se nō intelligere v̄t egōne pura
nigra: Et v̄t ista in colore a p̄cedēte: q̄r ista h̄z ru-
borē obscurp̄ permixtuꝝ cū nigredine illa vero ē si-
ne rubore tali. 4° notandū q̄cē nigre fecal' l̄z
ad istas tres reduci possunt: t̄i ab Eul. tangunt
sex loco allegato: Prīma ē eruptio dubellati siue
exiture t̄c. cuius sanies sit nigra: sc̄da est aperuo
op̄latiōuz. qñ. s. ex op̄latiōe mā fuerit retēta in ve-
nis epatis. r̄ hoc modo ibi adusta: Sed illis aper-
tis expellat: 3° causa ē excoriatio siue v̄lcera mala:
4° est adūstio sanguinis: 5° est frigus congelans
sanguinez: 6° est debilitas epatis. 5° nō q̄ spon-
te uenīs egō potest intelligi duobus modis: vno^o
q̄r egrediunt sine spāli adiutorio rei exterioris: r̄
cibi vel farmaci aut alterius rei r̄ hoc siue subito
siue multotiens r̄ successiue siue p̄apparētibus si-
gnis digestiōis siue h̄z: qñz vero v̄t spōte veniens
q̄r apparenſ ante signa digestiōis r̄ perseverans
inueniēdo r̄ hoc 2° modo maxime verificat affo'

6° no. q̄ egestio nigra seculenta q̄z in eruptiōe
dubellati aut in apertione op̄lationuz: nō aꝝ post
multuz tēpus īmo quasi ad moduz crisis: Et iō
de istis non intendit ypo. Egō autez nigra q̄ ē p̄
adūstionē aut p̄ p̄gelationē iste possunt apparere
post multum tempus r̄ ante signa digestiōis: illa
vero q̄ seq̄ v̄lcera v̄bi p̄seuerāter sit nigra ē mor-
talis pp malignitatez v̄lceris in interioribus: S̄z
illa q̄ seq̄tur debilitatē epatis pp q̄z permisces mlia
cuꝝ sanguine: aut sit pp nimia adūstionez aut p̄
propter nimia p̄gelationez r̄ multitudinē taluz ma-
tieriū: Hā r̄ si cū sanguine humor mlīc p̄misces
v̄tus nō mouet ad ipluz secessu expellenduz nīs
pp plurimū nocūmet cū nō sit digō precedēs: Et

Particula

Si ex qd̄z talis debilitas sit digō nīḡ dā s̄z q̄ mul-
ta fuerit et mē multa malignitas. Ex istis p̄z q̄ q̄
ypo. logē de egōe nigra qualis sanguis q̄ est fecu-
lenta et ista accidit sex modis tactis ab Aliac. qui
ad tres tactos a Galieno primo. de crisi reducūt:
et egōnū istis sex modis venientiū illa que ē ppter
apitionē dubellati aut pp opilationi apitionē nō di-
cunt venientes p̄pē spōte: Reliq̄ at istop̄ 4° mōp
et istaz egōnū cū veniūt p̄seuerādo puta siue pp
vlera siue pp adustionē: siue pp p̄gelationē siue
pp debilitatē et aī si ḡ digōis neccio si ḡnt mortē: iō
oēs tales de qb̄ y. logē nccio si ḡnt mortē: ex q̄ se
istas egōes q̄ ad id q̄ si ḡnt eē pessimas q̄ rebe-
mēter mala si ḡl̄z alīq̄ possent eē peiora q̄ ciciorē
mortē vel cū seviorib̄ accūtib̄ significantia.

Dicitur nigre de qb̄ logē y. sint de mīlia nāli siue
p̄ināz: Rū: q̄ p̄pa mā istaz egōnū ē mas-
sa sanguinea v̄l̄ aliud i q̄ dñia' sanguis. Et iō sint q̄
lis sanguis. Sz h̄ totū aut p sanguis putrefactionē
aut p̄gelationē ē factū ad nigredinē tēdēs: pōt at
splene si mūdificatio epar accidere q̄r tūc aut acci-
dit p̄gelatio: aut putredo aut adustio. Ex quo p̄z
dīa inter istas et fel nigrū et colerā nigrā: 2° solet
dubitari vt̄ oēs egōes nigre qualis sanguis spōte
venientes sūt pessime cū fe. et sine fe. Negatiue ar-
guī sic sanguis niger p emoroydas egritudines. aī
si ḡ digōis ē bon⁹ ḡ et egōes nigre t̄z p̄na: q̄r nō ē
rō q̄r iste sūt malū signū magis q̄z sanguis p emo-
roydas egritudines: et aff⁹ ē Ha. et y. paulo poste-
ri⁹ cū dī. sanguis qdē sursū t̄c. 2° sic iste egōes
sequūt̄ epat̄ calitatē aut fritatē Sz iste nō sūt mor-
tales i t̄c. 3° iste sequūt̄ debilitat̄ splenis mūdifi-
cat̄: Sz splenis debilitas nō ponit mortal̄ egritudo.

4° iste alīs sequūt̄ apitionē opillationū aut dube-
lati et iste nō p̄paf ad malū cū eas sequaf leuitas
vt 4° 3° trac⁹ 3° c⁹ de dubellati: et c⁹ de opilatiōib⁹
In oppo⁹ ē y. isto dubiū posset lōgi⁹ scrii repetē⁹
mīla dā s̄z vt expadias suppo⁹ ē p egōes nigras
qual sanguis itelligi egōne⁹ fetulētā nigrā cū q̄ tñ
ē sanguis rubedo: Suppono 2° q̄ nō dicant sponte
venientes nisi incipiētes aī signa digōis et dīu p̄se-
uerātes: Suppono 3° q̄ nā aī signa digōne⁹ tales mās
nō expellit p secessū nisi sintho⁹: Et p p̄ns multo
erit eoꝝ nocumēto. tūc pono p̄cluōem q̄ l̄z alīq̄
egōes nigre qual sanguis a nā expulſe si sint pes-
simū signū. Dēs tñ tales spōte venientes sūt signū
mortē: p̄s p̄z ex 2° 2° ex nōtis in affo⁹. Ad ar⁹
In oppo⁹: ad p⁹ negef p̄na: Mā nō talē conatum
expectat expulsio p emoroydas quale⁹ expul⁹ san-
guis p̄ testina: Ad 2° et 3° dī illas p̄cluōes epat̄
et debilitat̄ splenis scās esse mortales cū pp eas se-
q̄t̄ egō nigra mōis dīct̄. Ad 4° dīco q̄ ille q̄ se-
quunt̄ apitionē dubellati aut opillationū nō sūt spō-
te venientes ad s̄fīm datū et q̄stūcūz 2° p̄ affo⁹ ē ista
Egōes nigre dē q̄stūcūz sunt p̄sūcte plurib⁹ ali-
is colorib⁹ ē magis malū. p̄bas q̄r tales egōes cū
sint plurūm colorū significat māz malignā āplio-
rē et magis etherogeneā: et min⁹ a vtute supabilesz

Circa quā p̄clusionē nō p̄. q̄ nō ē intētio yp. q̄
sp̄ egō pluriū colorū est deterior q̄z nigra de qua di-
ctū ē. Sed vult q̄ egō nigra qual sanguis a dñio p̄
tūcta plurūm colorib⁹ ē magis mala q̄z si cēt pu-
re nigra. Mō 2° q̄ istaz p̄clusionū qdā v̄ificant:
vt Thade⁹ et Abarsili⁹ et quasi oēs seq̄ntes trib⁹
fūat̄ p̄dītōib⁹. vna q̄ iste egōes multoꝝ colorū sūl
appeāt et p hoc tollit instātia affo⁹ 2° p̄ticule in v̄-
tris fluxibus 2° p̄dt⁹ q̄ appeāt p̄seuerāter et p hoc
excludit̄ egō cretīca multoꝝ colorū: 3° p̄di⁹. q̄ i ista
egōe nigra multoꝝ colorū sit tāta p̄s nigra q̄zta est
tota pura nigra itaq̄ includat maliciā nigre et cū
hoc significet habitudinā alioꝝ maloꝝ humorū: et
sine dubio hoc mō intelligēdo p̄ ē vera: verū q̄
Ha. in opationsib⁹ supponit p̄itatē except̄ illis in q̄
bus sit p̄patio. et h̄ p̄paf egō nigra cū multoꝝ colorū
bus egōi nigre vni⁹ coloris: iō puto itelligi p̄itātē
in q̄ttate ei⁹ q̄ egredit̄ in vtraqz hāc at p̄itatē po-
nēdo ēt vides mībi vera p̄ loqndō de sil̄ vnen-
tib⁹ et aī digōez. Mā q̄r digō cū multoꝝ colorū: iō
p̄tes ei⁹ non fūerūt ita p̄mixte qn q̄libet eaꝝ pp̄
nocumēta inferret nec ex illis ita vnu agēs sumu-
lās p̄slituebas qn possit nā p̄tra vna māz irritan-
ea nō irritata p̄tra alīa: Et iō si nā ita irritat̄ vt aī
digestionē cogat̄ expellere talē humorē seq̄t̄ q̄ q̄z
illoꝝ peccat multū et multū aggrauat virtutē: Et
iō si nā expellit ḡra exēpli. 3. viii. dī mā nigra et 4°
de citrina significat q̄ rā de nigra q̄z dī citrina ita
multū ē et tāte malicie ē vtraqz illaz p̄le q̄ virū et
nocumēt̄ nō potens tollerare mouēt̄ sintho⁹ ad
eā expellēdā: Et iō est deteri⁹ q̄ si solā nigrā hoc
significarem⁹ ibi eē: Et si dicat min⁹ expellit denī
gra q̄z si pura nigra expellere ēt̄ min⁹ significat
ei⁹ q̄ttitas. Negat̄ p̄na: Mā minor q̄ttitas egredi-
ens p̄luncta cū alio colore significat̄ virtutē grauari
et diuerti ab opatiōe ab alio humorē et min⁹ posse
alīs parib⁹ de nigro expellere ēt̄ si q̄ttitas de illo
in cor̄ inuenias. Tu vero hūc modū p̄sidera: Et
quo p̄z ēt̄ p̄clusionis apud itelligēt̄ verificatio cī
farmaco p̄ p̄ hui⁹ 2° part̄ est ista Egōes egredi-
nigras est meli⁹ cū farmaco q̄z sponte venire p̄ p̄-
bas: q̄r hoc non significat tāta maliciā mē q̄ eu-
cuāt̄ i t̄c. Aff⁹ p̄z: q̄r māz non stimulātēz pōt far-
macia educere. et q̄r ēt̄ talis mā nō sēp tñ ē mala
vt v̄t̄ sintho⁹ eā expellat. Hic q̄rit̄ vt̄ itelligat̄ dī
egōnib⁹ nigris qualis sanguis de qb̄ sup̄ dīctū ē
q̄ sic vides de mō loqndō y. Mā dicit cū farmaco
vero meli⁹ et nihil alīd addit̄ ēt̄ reserf̄ ad p̄cedēt̄
Qd nō arguit̄: q̄r farmacū si h̄z tales mās educe-
re cū sint sanguinee: vt p̄z supra. h̄ rūdēt̄ duobus
mōis vno⁹ q̄ h̄ soluz̄ intelligit̄ nigras vt mīcas et
istas meli⁹ ē egredi cū farmaco q̄z nigras qual sanguis. 2° pōt ēt̄ intelligi de cīsdē fz̄ spēm dīctēdo q̄
farmacū pōt talē māz educef̄ aut esrenitādo aut
ēt̄ ppterēa q̄ p̄petat̄ respicit melācolicum humo-
rem et alīum melancolicum nō inuenies nisi san-
guinē mīctū: ita educit eo mō quo dīxi i p̄ticula 2°
illo affo⁹ sana hēntes corpora Mō 4°. q̄r hic itelliḡ
meli⁹ abusive: q̄r min⁹ malū et q̄stūcūz 2° 2° p̄

affo' ē ista. Mō. oꝝ si plurimi colores egrediū cū egōne nigra cū farmaco: hoc eē per' qꝫ si simpler egrediat. Ista 2° pbaſ qꝫ non oꝝ ex hoc significari apli' dñiū malorū humorū qꝫ si solus niger egredie reſ ḡ p̄. t̄ aſl̄ statu declarabit. Circa hunc locuſ ſidera qꝫ qdā ponut p̄cluſionē alio'. f. qꝫto mltitudo coloz mēz euacuataz vi farmaci ē apli' or tāto ē min' malsi. pbaſ h̄ tal̄ mltitudo f̄. pple mētū mūdificatiōis corporis. ḡ r̄. v̄fiscāt̄ aut hoc 2° qꝫ intelligit qſi iſti colores mlti appet successiue nō ſil: t̄ tūc f̄ nāz p̄plet̄ malā māz eduxisse. Sz exponēdo mō meo nō dico qꝫ nccio fit meli': Lō. ſtat. n. qꝫ mulī educi qñz significa: a° corporis ipu nitas vt ſi cū hac mltitudine adſut leuitas t̄ bona tollerātia qñz at ſignt̄ vt iſti dicūt v̄m p̄plemētuſ purgatiōis: Sz ego dico hoc nō eē neceſſario dteri ſignū qꝫ ſi pura nigra educa'. nā l̄z iſti humores educan'. nō th̄ ſignifica: eos eē ita mltos t̄ malos vt ſignifica: qñ ſpōte venit aū digōnē: t̄ p̄z q̄ hic nō cadit illa rō quā ſbi dixi in qōe 2° hui' affo'. Et colligif hui' ſnia. 14°. 3° trac' 4° ca' 2°. t̄ io. almā ſoris t̄ 7° plinientis capi. 3°.

Nigras egōnes. Ha. in iſto 2° p̄ ex ponit p̄m p̄o's: 2° tres alias ibi 2°. in fine cū accepta: p̄ in tres. p̄ expōit dictōnes affo'. 2° ponit p̄ditionē reglitā ad vītātē 2° nīſ 3° obicit t̄ ſoluit p̄tra ypo. 2° p̄ incipit: ibi nō ſat 3°. ibi: Qd̄ tñ ypo. p̄ oſidit de qb̄ nigris intendit dido cor. cāz t̄ q̄ dixit qual ſanguis ibi: 2° qualis ſanguis: de p̄ dicit qꝫ egōnes nigras itelligit ypo. mō atiquorū nō ſpē coloz nigre. f. genite p̄ viam aduſtiōis qꝫ iſte egōnes nigre nō dñiū hñt illā accreditē qꝫ hñt colere nigre: Sz ſut egōnes admodū ſecis groſivini rubci q̄ cū diu ſuans t̄ adurunt ex eis gnātur colera t̄ assignādo cām dicit: q̄ ſplen mundificat ſanguinē illū nāl̄r trahēdo t̄ nutrien do ſe ex eo q̄ ad p̄tē meliorū t̄ residuū transmittit ad ſtōz cū ſecib̄ expelleđū: Et iō qñ ex aliqua cā ſplen nō mūdificat epar de hui' grossicie t̄ epar mltas tales retineat: tūc q̄ ſpar pp defectū ſi p̄t illas retinere apli': tūc iſte exēſit cū egōib̄ quas ypo. h̄ dixit nigras t̄ tu ex hoc collige p̄ q̄ mā ſalū egōni ſt ſanguis ſaltē a dñio t̄ ſolue ſi ex iſto dicaf q̄ intelligat iſtas nigras egōnes accidere ſi ne aduſtiōe ſanguis aut inſrigidiatiōe, vt ſupra in affo'. Nā nō qualrcūq; deficiet̄ mūdificatiōe ſplenis ſuerit iſte egōnes: Qual ſanguis facit q̄ dictū ſit t̄ diuidit̄ in duas. Nā p̄ ſacit hoc: 2° remouet mā ſalſā opinionē cē modū generatiōis iſtaſ ibi 2°. Qui. n. dicit p̄ q̄ dixit qual ſanguis ad declarād̄ q̄ iſte egōnes ſut quaſi ſanguis nigrescens: Qui n. h̄ ſacit q̄ dixi attēdēs q̄ illi q̄ dicūt hñc ſanguinē ſieri nigz pp morā in iſtestinis male cogitat: naꝝ q̄ ſanguis pauco tpe in iſtestino mora'. iō in tam pauco tpe nō denigrat ex rubedine vera ſanguis pmutat̄ qꝫ in ſloia nō tā cito mutat̄ t̄ hoc voluit dicere cū dixit ſimp̄o'. n. ē egeſtione mō eē nigrā t̄ mō. i. ſtatū aut eē rubea qꝫ iſta egō nō ſic pmutat̄ i notabili tpe qꝫto magis in puo q̄ ē in iſtestinis:

Mō ſat ponit condicōne reglit̄ dicēs q̄ i quadā pefilēta vidit multos cū illa egōne t̄ nō plures fuerūt mortui qꝫ liberati: qꝫ illi qb̄ i ſtatū ille egōnes appuerūt ſut liberati ſz qb̄ appuerūt ante ſia ſi ſut morui i ſaluadis at in p̄n°: aut appuerūt cī trinissime aut rubicūde pp epat̄ calitatē: Sz q̄i ſtatū iſte egrediū ſt̄ putrefactionē t̄ num̄ intēſi onē ſz qꝫ ſt ſu victory virtut̄ liberat̄ ſz iſti a p̄n° appētes ſut mortales t̄ male cuꝝ ſt̄ magnā epat̄ passionē: Lō ſat apparēt p̄ ſtatū alii ſut bone: qꝫ ſt̄ nāz poſſe humorib̄ p̄ualere t̄ eos poſſe a cor̄ pellere. Qd̄ tñ ypo. arguit ſibi y. t̄ ſoluit 3° mod̄ argumēti ē qꝫ y. nō diſtinxit h̄ de appetib̄ i ſtatū v̄l̄ ſtatū qđ debuit facere. Respōſio p̄. ē q̄ d̄z intelli gi p̄ ex mltociēs dict̄: qꝫ ſepe dictū ē nāz nō poſſe bonā euacuationē aū ſtatū facere. 2° ſolu° q̄ hoc p̄t intelligi ex affo' ſequēt̄: v̄bi dicit egritudib̄ q̄ buſcūq; icipiētib̄ ita q̄ h̄ ad abos affo' p̄ticipat 3° ſolu° q̄ ipſe bedit h̄ intelligi p̄ h̄ qđ dixit ſpōte veniēt: Nā illō totū videt ſignificare egritudinē pſeuſerāter veniēt̄ t̄ nō ad modū criſ: Et nō q̄ h̄ traſlato p̄ ſtatū ſacit v̄z ſupp ſbū ſpōt ſz traſlatiō burgundiōis ſup ſbū veni t̄ forte h̄ totū ſpōte veniēt̄ ita i greco ſt̄: Lō ſucepta iſta p̄ ſt̄ ē ma niſta p̄ ſe t̄ ex dictis circa afforismum. 22

Egritudinibus qbuscūq; r̄. 2° i quartū ſlibet egritudinū in p̄n° ſel nigrū ſurſuz aut deorſuz egrediēs ē ſignū mortale p̄ baſ: qꝫ ſt̄ habudātiā valde maligne mēi cui virtu' dñhari non poterit. igit̄ et ſtatū patebit affo'. Lō cor dia affo' hui' ē ſic p̄cedēs. Mō 1° p̄. h̄ mētionez ēē de egritudinibus a colera nigra p̄dētib̄: Nā ſtaret q̄ in declinatiōe egritudinis a colera nigra p̄dēt̄ ēēt p̄n° alteri' egritudinis in q̄ ſanguis egritudinē ſel nigrū a corpe: ſi ēēt mortale ſignū. Mō 2° q̄ h̄ dicunt̄ egritudines incipe: qñ ſut i ſuo p̄n° v̄l̄ q̄ ad mēi digōe. Mō 3°. q̄ hoc nomē ſel qſi ſumif p̄p̄e: p̄ colera illi in chīſi ſell' genita: pp v̄t̄ litatē t̄ neceſſitatē poſitas. p̄ p̄ c°. de hñorib̄ 2° ſumif p̄ chīſi i q̄ iſta p̄tineſ: 3° ſumif p̄ cōi ad colera rubēa dictā t̄ oēz aliū humorē ſiccū a dñio p̄ aduſtiōe genitū. t̄ hoc ſumif h̄. Mō 4° q̄ hoc nomē ſel nigrū dñ tñ de mltia aduſta genita p̄ adu ſtōz colere rubēe: aut mltie groſſe: aut mltie ſubtilis t̄ iſta ēt dñ colera nigra. Mō 5°. q̄ iſta nigra colera ē inter humorē q̄i pellimā v̄z p̄ p̄. loco alle gato: t̄ iō ſi i ſpōt mōbi emittat̄ a nā ē ſignū q̄ plu ſimū habudat aſi q̄ ſi i ſpōt expectaret di gōne: mō ſacit pp forte leſionē: Lō ſat tal̄ hñor ita habudat v̄t̄ ſuccibet. Mō 6°. q̄ oꝝ iſtas egōnes pſeuſerāter appere ex quo appet affo' verificatio. Ultimo nō q̄ ſel nigrū cōiter p̄ 4° loca ſolet emittat̄: aut p̄ anū: aut mīngendo: aut vomitu aut ſputo: t̄ p̄ quēcūq; hñor egrediat̄ ante digōnē ē ſignū mortale q̄ ſt̄ v̄hemēs ſcndiſi: aut i mēbris nāl̄ib̄ aut i ſpōt ſt̄: t̄ q̄ ſt̄ talis ita mē maligne dñiū ſt̄ magnū t̄ p̄tingit q̄ iſte exitus ſit malus per viā ſigni t̄ per viam cauſe.

In afforismo. Comentū presēs diuiditur in duas partes. Primo ponit bītudinē istius affōi ad p̄cedentes ponēdo intentionē suā. 2° verificat affōm p̄ cām ibi dū īquā. H̄e p̄ia p̄z qd dicat dū īq̄t verificat t̄ diditur in. 4. Primo ponit p̄ambulū. 2° p̄firmat auctoritatē ypo. i alio libro. 3° ostendit qd s̄iḡnt mali humores post signa digōis expulsi. 4° dat verā affōi suam t̄ cāz veritatis. ibi 2° Sic ypo. i p̄. ibi 3°. Si aut̄ post. ibi 4°. si vero ecōtra. H̄e p̄ia dicit q̄ nulla purgatio quā facit nā i mōbi initio ē fīm cursum nē imo sunt accūtales pp̄ qualitatē mēx v̄shantū in morbo q̄ virtutes ita stimulat vt relicto ordīe suo exorbitando expellat āte digōem. Et rō ad hoc est q̄ purgationē ordīnatā a nā factā debet p̄cedere digō t̄ separatio no citiui a īuatiuo. Adō ipossibile ē nām talem suū cursū seruare cū max̄ ḡuatur a morbo t̄ nihil de mā est digīn. Et tu hoc p̄sidera utr̄ in p̄in° max̄ grauetur a morbo. t̄ utr̄ possit fieri esuatio fīm cursum nālēz q̄n̄ aliquid t̄ nō tota mā est digā. sicut ypo. in hac parte p̄firmat dictū auctoritate ypo. cōcludēs q̄ hoc vult dicere ypo. s. q̄ illud fel niḡx exēs āte digōez est signū mortale t̄ malū cū fiat ista esuatio ante signa digōis. Si aut̄ facit q̄d dcīn est di. q̄ ista egō t̄ alioz hūoruz expulso p̄ signa digestionis ē bonū signum significās nāz corpus mūdificare a malis humorib̄. Si vero e2°. facit q̄ dictū est di. q̄ siue colera nigra siue qcunq; ali⁹ hūor exeat āte signa digōis est malū signum imo pessimū pp̄ cām dictā. t̄ p̄ p̄ns ēt pessimū si exeat in initio morbi cū in eo digō facta esse nō possit.

Aibuscunque ex egrū

q̄ tūdīnibns acutis aut multi t̄pis t̄c. 2° affōi est ista. Quicūq; extenuati ex acuta egritudine aut crōnica aut aborsu aut quolibz̄ ali⁹ emittūt fel niḡx sursum aut deorsū aut egōez nigrā qual̄ sanguis sequēti die moriūt. p̄. q̄ in talib̄ est magna habūdantia pessimī hūoris cū multa debilitate virtutis ḡ t̄c. Assu⁹ aut̄ quo ad p̄mā partē p̄z ex dictis. t̄ quo ad scđam p̄z q̄ sūt valde extenuati. Circa affōm nō ipsum de oib̄ verificari valde debilitat̄. t̄ iō vt oēs mōs p̄prehē dāt. dīr ex acutis egritudinib̄ aut multi t̄pis t̄c.

Mō 2°. q̄ ēt in aborsu contigit sepe virtutē ml̄tū debilitari plus q̄z in partu nāli vt 21° tertij tracatu 2°. cap. de aborsu. t̄ q̄ dolores coiter si maiores t̄ q̄ ēt disruptio ligamentoꝝ est diffīciliōr. Et iō magis matrix debilitat̄. t̄ iō ēt sepe post p̄tingit malos hūores adustos pelli. vt igit̄ hoc notaretur de aborsibus sp̄aliter dīxit ypo. Mō 3°. q̄ p̄ extenuationē cibi valde magnā māfeste significamus v̄tutis debilitatē. t̄ q̄ 2° max̄e verificat v̄bi. v̄tus est debilis iō extenuatōz̄ noiauit ypo. 4° nō q̄ hoc intelligit v̄bi isti hūores egrediant̄ āte digōm t̄ p̄seuerat̄. hoc. n. mō dēnt limitari ad malū signifīcandū. 5° nō q̄ p̄ sequēti die qdā ītelligūt cre-

tico in quo pugna excitas qdā īmediate sequētes quidā t̄ps valde breue. t̄ patet tunc cā affōi verisicās: q̄ virt̄ ita p̄strata ī p̄ressionē mali humoris nō pluri t̄pe p̄t tollerare t̄ silez sinā habet. 16. 3° defluxu ventris oīuz mōp̄: t̄. 17. p̄tinentis ēt de ēgestione.

Intendit. In hoc affō. Gal. p̄io ponit intentionē ypo. 2°. dat cām. 3°. ponit dīam īter egōez sicut sanguis t̄ sanguineā t̄ fel nigrū. 2°. incipit ibi: natura n. deficit. 3°. ibi. Adōstrauit āt: H̄e p̄ dicit. q̄ p̄z t̄ p̄ sequētē diē intelligit creticā: vñ p̄z isti⁹ affō. significationē ēt īlimitatiōrē q̄z in p̄cedenti: q̄ lūmitat diē: t̄ hoc pp̄ v̄tus debilitatē. Mā. n. deficit dīc hic cām dicti ēt q̄ nā deficit: t̄ iō non valēt digerere: t̄ separe: t̄ purgare: t̄ maxime istos hos humorē q̄ sunt valde maligni: Et iō necesse ēt q̄ isti humorē p̄ualeant: t̄ q̄ mōs nō diu mōreſ aī q̄ veniat quēadmodū aliquī i alīs morbis moriēt. Adōstrauit āt: dīcit q̄ egō nigra sicut sanguis dīt a sanguine: q̄ ista expellit coagulata aut colore: aut frigore: s̄z sanguis nō est coagulatus dīt āt a colera nigra t̄ p̄cipue subtili: q̄ colera nigra nō est coagulata: t̄ est nigra lucida pungitua: t̄ p̄cata in terra bulit sicut acetuz s̄z egō nigra sicut sanguis nullum habet horum

Disinteria si a felle nigro ichor uerit mōtale. 2° affō. ē ista: disinteria incipiēs a colera nigra ē mortale: p̄batur: q̄ ipsa h̄z cācruz ulceratū ī ītestinis: ille ē mortalīs: ḡ t̄c. Assu⁹ declarabīt statū: t̄ siliis siua colligīt. 16°. 3° c°. de fluxu v̄tis oīum modoꝝ. Circa affō nō. p̄. q̄ disinteria abolute plato vocabulo īportat fluxū cū excoriatiōe v̄l vlcere ītestinoꝝ: vñ dīcīt a dis q̄ ē dimissio v̄l sepa⁹ t̄ enteriū q̄ ē ītestinū: q̄ ītestini dīo. vt ȳsido. 6°. ethi⁹. S̄z q̄n̄ dīt disinteria epatica illa in qua ē exit̄ sanguinis pp̄ epatis defectū: ēt si nulla ī ītestinoꝝ excoriatio. vt sumis ex aliebate. 9° theonice dispositiōis regal. ca° de signis passionū ītestinoru⁹ cū dīxit disinteria epatica sanguinis ē egō p̄ra cui nō admisces egō. Nomē ḡ disinterie hic positiū īportat fluxū pp̄ excoriationē: v̄l vlcera ītestinorū factū. Mō. 2°. disinteriam q̄n̄ contingere cā primitiua vt farmaco excoriatuo: vel cibo: q̄n̄ vero a cā ītrinseca: vt humore: t̄ puenienti a cā ītrinseca. quedā pp̄ p̄priū ītestinorū nōcumentū: q̄dāz v̄b̄ p̄nīl p̄p̄ nōcumentū alterius mēbra p̄ta epatis vel splenis: v̄l cerebri t̄c. hic logmūr possili me de illa q̄ est p̄ p̄priū nōcumentū ītestinorum.

Mō. 3°. q̄ mā vlcex ī ītestinis: q̄n̄ ē colera: q̄n̄ mīla q̄n̄ flegma salsuz. Cū āt ē mīla adusta vlcera illa sunt cācerosa: cū sint de p̄simili mā cū cancro: t̄ q̄ ī vlcere necessario ē pus: iō sunt sicut cācri putrefacti. 4°. nō q̄ cācer ēt in membris extērioribus ē diffīcilīe cure vt h̄z videri. 3°. 4°. q̄ h̄mā corsipit mēbra apropati cōplexionez. t̄ mortificat t̄ iō ī ītestinis existēs cū mēbra sint satis nobis

lia t medicina ibi applicari nō possit. t si applices pmanere applicate nō valz pp trāsitu supfluitatu s̄ iō multo min⁹ ē curabilis. t hac de cā ista vlcera sunt mortalia. Ex qbus sequitur plura p̄mis q̄ di sinteria a felle nigro ē dēterior q̄ disinteria a cole ra rubea. nā c̄guis rubea sit calidior. tñ p̄ eius pe netrationē i mēbra nō ita corripit illoz nālis cō plexio sicut p̄ penetrationē colere nigre. 2° sequit̄ hāc nigrā colerā q̄ principalit̄ merito nōcumenti intestinoz facit fluxū diu māisse īn intestinis. nāz nō subito vulcerat nec subito illa putrefacit. Seq ur. 3° disinteria spleneticis supueniēs nō ē de ista mā vel manerie. nā ipsa ē pp trāsitu mē mīlice p̄ intestina merito cuius excoriānt. s̄z tñ fluxus nō ē principalit̄ pp nocumētī intestinoz. t iō dī ī fra p̄tīla sexta spleneticis disinteria superueniēs soluit egritudinem.

Plurima disinteria. Ha. in
to dat plurimos modos aduētus disinterie. 2°. po
nit s̄niā affo. 3°. v̄ificat p̄ cām. ibi 2°. s̄z si fit. ibi 3°.
q̄ si cancer. De p̄ma dicit q̄ plurima disinteria fit
ab h̄uoribus colericis trāseutibus p̄ intestina qui
b̄sores dicta ītestina suo acumie vlcerāt. s̄z tñ ab
egritudine multi enadūt. De fa dicit q̄ si sint illa
vlera de colera nigra impossibile ē q̄ succedat san
ius q̄ illavlceratio n̄ dīt a cācro vlcerato. de 3° dī
cit q̄ si cācer in locis exterioribus nō p̄t curari ni
si cū difficultate quāto magis nascēs ī exterioribus
nā ibi nō p̄fit appōi medicine t̄ ita dato q̄ ibi pos
sent apponi tamen non possunt figi cum per illaz
nā necessario transeant superfluitates.

Anguis quod sursum

In hoc affo. ponunt̄ due 2°nes. ibi 2°. d
orsuz v̄o. p̄ma ē sanguis qualiscūq̄z egre
diēs ab ore ē malū signi. p̄bas. q̄z significat lesio
nē ī superiorib⁹ aut ip̄z n̄ egredi p̄ loca p̄ueniētia t
expulsioni deputata. ḡ tc. assūptū statim patebit.

Primo ḡ nō hic qd̄ hic sanguis sumit p̄ massa
sanguinea quatuor humoz. Nō fo q̄ superius
p̄t sanguis exire aut p̄ nares aut p̄ os hic marie
logmūr d̄ egritudine egrediēte p̄ os. t iō ī 2°ne dī
nit p̄ os t̄ si suruz. nā de sanguine narū fortassis
alio eēt dīcēdū. Nō tertio q̄ p̄ os sanguis egre
di p̄t multus t̄ paucus grossus t̄ subtil calidus
t̄ frigidus t̄ ī summa laudabil ī qualitate aut illau
dabil. exēpla satis patent de oībus tñ ē affo. t p̄c
pue cū ē mult⁹. Nō q̄rto q̄ sanguis ab ore egre
diēs aut ē cū sputo. t ē tūc de p̄tibus oris t̄ ligne
aut cū rascatōe t̄ tūc de gutture v̄l rua t̄ epigloti
aut cū tussi t̄ tūc egrediēs de cāna pulmonis pecto
re vel pulmone aut cū vomitu. t̄ tūc egrediēs de me
tī stomacho epate vel p̄tibus vicinis. t̄ sumit̄ hec di
stinctio a mesue ī suo d̄ a p̄pāt ca⁹. de exitu sangui
nis ab ore t̄ videte p̄ vos ibi t̄. 20. tertij signa di
stincta. Nō q̄nto q̄ sanguinē ī multa quātitate
nō emittim⁹ p̄ os nisi aut pp aptionē vene ī pecto
re vel pulmone. t̄ tūc significat lesionē magnam

aut a stomacho vel epate. t hoc idē nō ē nisi multū
stimulata v̄tute ad expellēdū pp maliciā sanguis
vel h̄uoris seculi cōmīxi. t iō etiā malā significat. t
sic p̄z afo. v̄ificatio. q̄ si obiceret sanguis sputuz
i pleuresi si ē signi boni ymo malū v̄o. 20. terciij.

Nō sexto talē sanguinis exitu significare p̄tē
malā dispōnē t futurā bonā cū p modū crisis p̄
signi digestionis az. t iō absolute talē exit⁹ sanguis
nis apparēt bon⁹. t iō dicēdū aut 2°ne ēē verā vt ī
plurib⁹. aut q̄ dicaf mal⁹ alijs p̄ib⁹ respectu exitus
p̄ emoroydas de quo statim ī alia 2°ne loq̄. t h⁹
q̄ exitus ille ē p̄ loca min⁹ p̄ueniētia. aut 3° dici p̄t
q̄ intelligif aī signa. nam vt dīri ī illo afo.
egōnes nigre sanguis p̄ emoroydas egrediens aī
signa digōnis nō ē ita malū signi sicut egrediētē
res alias p̄ alias vias. q̄z nō ē necessariū ad illā ex
pulsionē multū ēē conatur v̄tutis. t iō nō ē absolu
te mal⁹. Deorsuz v̄o. 2°. 2° ē ista sanguis egrediē
ens deorsuz t niger ē boni signi p̄pea q̄z signifi
cat potētā virtutis t corporis mūdificationē ḡ tc.

Nō p̄sio sanguinē deorsum posse egredi aut p̄
v̄rinā aut p̄ secessum aut p̄ mestrua aut p̄ aptionē
venaz emoroydalisi maxie aīt intelligim⁹ de. 4°.
mō q̄z sanguis egrediēs deorsum p̄ aptionē v̄enaz
emoroydalisi q̄z egrediēs niger ē boni signi quā
slgt id qd̄ dictū ē. De mestruali ēt possz v̄ficari
Nō fo emoroydales venas ēē qnq̄z q̄ ad anū
terminant ad quas nālī v̄tus corporis regit̄ia trās
mittit sanguinē mīlicuz t̄ ī corpe abundātē non p̄
modū līthomati etiā si nō p̄cessit morb⁹. t ille sā
guis apto orifitio aīc⁹ illaz v̄enaz egrediēs t̄ egrē
sio ē v̄il q̄z p̄seruat tale corp⁹ ab egritudib⁹ mīlicis
vt dicemus īfra illo afo. emoroydas sanari. t patz
q̄ s̄ili sanguinis exit⁹ p̄ viā altā aī signa digōnis
ē mal⁹. q̄z significaret tātā ēē lesionē vt nā cogere
tur līthōtice opari s̄z p̄ hāc viā nō ē ita. nec etiāz
p̄ menstrua. Ex quo p̄z q̄ h̄c exitus t̄ si significat
p̄s p̄bus talis h̄uoris tñ pp̄t sanitatē quā signifi
citat v̄z potius absolute dici bon⁹ p̄ viā signi t̄ p̄
viā cause. Nota tertio q̄z q̄nq̄z per emoroydas
egritudines est malus v̄bi supfluat. t̄ fiat multus
subito vt dicitur īn commento. t̄ ideo intelligatur il
la 2°. vt in pluribus.

In alio afforismo tc. Sal. ī n
mo p̄tinuat affo. fo docet qd̄ intelligat p̄ sursum t̄ l
sert s̄niā p̄me 2°nis. tertio docet qd̄ intelligat per
deorsuz t̄ infert s̄niā. fe 2°nis repetēdo etiā pris
mā. quarto mouet instatiā t̄ soluit. ibi fa. v̄bi cum.
ibi tertia. de posteriori. ibi quarta. s̄z h̄ p̄t. De pri
ma p̄z. De fa dicit q̄ p̄sursum intelligit os t̄ nō na
res. q̄z p̄ nares sanguis q̄nq̄z egrediēs ē bon⁹. sen
tētia īgī ē ac si dicat qualiscūq̄z sanguis vt spissus
vel subtilis sp̄iosus niger siue subrubeus purpu
reus vel aquosus p̄ os egrediēs ē mal⁹. De 3°
pte dicit q̄ sanguis egrediēs p̄ posteriora si fuerit
mīt⁹ t̄ quasi fluxus si ē laudabilis. t iō si laudabil
v̄z ēē p̄ posteriora egrediēs oz q̄ paulatīz sit t̄ pau
cus et q̄ ad nigredinem v̄tatur cū morat si vero

declinauerit ad intestina erit malus ex quo intelligit quod loqui de egrediēte p̄ emoroydas. De quarta p̄ te obicit dicitur quod quod posset dicere p̄ supradictum est quod egōnes nigre sunt male et hic dicere quod sanguis niger est bonus deorsum egrediēs. Rūndz quod ibi dixit dicitur quod p̄ intestina trāsit. hic autem loquens de illo quod ex ventrī orificiis egreditur. s. quod sunt in anno de quo dixit in p̄ma p̄ticula epidimia quod est manifeste curatiū quod scidētes melioris optime curat si sanguis effluat p̄ emoroidas. et est si spectes ad hunc morbus. hic exitus p̄ emoroidas non permittit cadere in morbus. et iō ypo. Itellentur quod sanguis ab ore egrediēs semper est malus semper. n. significat aliquā egreditudinē sed si egrediēt p̄ emoroidas niger est bonus. et hoc si non illius corporis multa quantitatē talis sanguis habuerit. Alta littera b̄z quod si non oīz nā assuefieri cū vtrūqz sit molestus si plus qz oīz vel si minus exeat. et tūc est sūla clara quod si in corpe talis quo talis sanguis habitudat et non egrediat per emoroidas oīz quod permittam nāz ad hunc sanguis emissionē assuefieri. et tūc quod non multum violenter quia in tali corpore vtrūqz est malus. s. nūmum emitti et oīo retineri.

3. a disinteria iam *rc. cōclusio*
affo est ista. Si paties disinteria egerat quasi carnes intestinoꝝ est signū mortale p̄bas quod significat vulnus magnus in intestinis ut amplius curari non possit quod morbus necessario est mortal et similis sūla sumis. sexta tertij ca. de fluxu ventris oīum mōrū. Nō p̄mo quod illi dicunt hinc a disinteria quod foris patiens p̄p̄ disinteria. et est modus loquendi cōis. Nō fo in intestinis inueniri pinguis dinē quod dicitur mucilago intestinoꝝ. et illa est in superficie intestinoꝝ interiori non imaginando ut qdā quod ista sit pinguedo supposita superficie ex parte interiori sicut superponit in intestinis ex parte exteriori. nā illa impedit exitū feci. sed est permixta cū intestinoꝝ suba in vīlū et vīlū et maxie in parte superficie vicina. vñ anothomia ostendit quod interior pars intestini est polita non hñs talē rē visiblē separata sibi inherētē. ea pars est pellicula subtilis valde interior. z. est grossa pars quod caro vocatur intestini. Nō tertio quod egeri carnes aut velud carnes a diuersis dissimile exponit. qdā. n. Stelligut quod quā egreditur id quod est de tali carnosa suba idē mortale siue in magis frustis siue in pīis emitatur. qdā autem dicitur mētē ypo. quod si emitatur p̄ vlcera aliqd nobilis quantitas sicut carnis frusta quod est sanguis mortale. et quod h̄ sit intenſus ypo. et puto hoc fīm ēē vīm. nā intestina cōponit ex duabus tunicis vi los rotundos hñtibus. et illi sunt carnes intestinorū et iō quā pellicula crescit etiā aliqd de carne egreditur et tā nō est mortale sed si frustru nobilis egreditur semper oīz quod sit mortale signū. et ad hunc sēsū exponit thadēus et si p̄spiciatur. Nō. 4. quod vlcus tā magnus quod paū significat ex frusto egrediēte non potest in intestinis curari maxime. quod ibi medicina applicari non potest. et etiā si applicens non diu morentur. et ideo debilitans et cadit vīlus et moritur. vt dicit auct. xvi. tertij loco allegato.

Disinteria est ex ulceratis

Haec comēto p̄mo distinguit gradus disinterie. fo vīscat affo. abi fa. cū iō. De p̄ma dicit quod disinteria est fluxus ex vlcere intestinoꝝ. et iō cū talia sunt ut sola pinguedo cū fluxu emittatur tūc sunt in principio quod so pellicule emittuntur sunt ista vulnera in augmēto. quā emittuntur frustra carnis sunt in statu. Et nō hic quod nō intendit istā ēē p̄p̄am distinctionem tē porū morbi distincti. sed est distinctio graduū in maiestate. nā si esset distinctio nā temporū cū nullus morbus veniat ad salutē nisi trāseat p̄ quatuor tempora nulla disinteria saneret nec veniret ad emittendū carnes intestinoꝝ et tūc tales nō starent. et tūc nō haec esset curabilis quod ē fīm. De fa dicit quod cū veneris ad hoc frustra carnis emittantur tūc vlcera talia nō potest curari ppterēa quod intestina sunt mēbra debilita et medicina nō potest apponi et si apponat si permanēt sup loco in quo ponuntur. et sic p̄p̄ vīscatō affo.

Aibuscūqz

rc. Cōclusio affo.

qz hominibus febriētibus effluat multus tūdo sanguinis a quocūqz loco fluxerit illis in resūptōne venter humectat. pbatur in talibus corporibus hora resumptionis virtus digestiva epatis stomachi et totius corporis est debilis et virtus attractiva epatis debilitas. ḡ plurime in vētre remanēt supfluitates humide indigeste. Et per p̄s venter humectat. Assumptum declarabitur statu. Concordia colligitur tertio cañ sen. 5. ca. 3. d̄ fluxu sanguinis narium. Nō igitur p̄mo quod ypo. spāliter locutus est de illis a quā multus effluat sanguinis quod sunt febrientes. et rō est quod maxie solz multus sanguis fluxus accidere. ppterēa quod ē crisis multaz se bīfū. et ppterēa quod sanguis multus ebulliēt in eius cūles factū magis ascendit ad caput. tūc etiā in nō febriētibus vīscat. Nō fo sanguinē effluētē dici aut absolute. quod ē magna sanguis fritas aut comparatio ad sanguinē in corpe a quo egreditur remanēt et vtrōqz mō verificat. Tertio nō quod siue sursum siue deorsum exeat sanguis ex quo cūqz loco quā multus valde vīr oīuz mēbroꝝ corporis sequit debilitas. Et iō ypo. vīliter dixit vīscunqz. Nō quarto quod si in resūptōibus duplicit solz exponit uno modo quod corpe vīente cibo multo fīm ppterēne ad dissolutionē apto ad resūmedū. nā quā non multo cibo apto ad resūmedū vīterē nō oīz vētē humectari. fo mō in resūptionibus. i. p̄ualecentibus. nā illi cū ad p̄ualecentā veniunt vītūtū resūptō regine et iō tūc ventres humectātur puto primum modū meliorem. Ex quo patet nos per istum affo doce ri ne post huiusmodi fluxū subito multis cibuz de mus. sed cibū paucum multi nutrimenti et facilē digōnis. Nota quinto quod multo euacuato sanguine multus etiam spūs euacuat et plurimū remittit nālis calor et virtus digestiva stomachi et epatis debilitatur et similiter attractiva. Et iō si multus cibus sumatur non digerit ymo etiam nec sua humiditas ad cōpar attrahit. et illō quod ad

epar attrahitur non conuertit in bonū sanguinez
ymo in humiditates flegmaticas & aquosas q̄ aut
retinentur & sic trāsmisse sū ptem iuxta ventrem
faciunt ipm humidū aut expellunt ad intestina ita
vt emittatur. Et dicit etiā vētrē humectari. nā duo
bus modis pōt intelligi vētrē hūectari. vno mō
q̄ fiat fluidus quo ad ea que emittūt. Alio modo
quia fiat humidus per presentiam materie bumi
de. & vtroqz modo potest verificari.

Calor naturalis cum ex.

Istud cōmentum verificat afforismū per cāz tc.
Sequitur quibusqz fellee egōnes.

Albusqz fellee ^{tc. 28}

^q iste duas cōtinet cōclusiōes. ibi fa. & qui
busqz. pma p̄ ē ista qbusqz corporib⁹
adsunt egōnes colice supueniēte surditate
ille egōnes qescit. pbatur sic. ille mē colice q̄ sunt
cāe illaz egōnū supueniēte surditate diuertuntur
ab intestinis & mouent ad loca supiora. igis tunc
debent qescere ille egōnes p̄ha nō & assumptū sta
tim declarabis. Et qbusqz fa p̄ affo. est ista
qbusqz corporib⁹ inest surditas supueniētib⁹ eis
felleis egōnibus surditas illa qescit. pbaf sili me
dio q̄ felleis egōnibus superueniētib⁹. mā diuer
titur a locis superioribus ad inferiora. Circa
affo nō. pmo p felleis egōnes intelligēdas esse de
colera nigra exitus. Nō fo ec surditatē duplē
qdā. n. ē. mansua ex cā organo auditus appropa
m qdā alit ē ex mā ad illa loca decurrēte que tñ p
materiei remotionē remouet & q̄ mā nō pluri
mū ē fixa. & de hac fa intelligit i affo. vt dicit ga.

Nō tertio q̄ l̄ surditas posset fieri ex flegmate
mlia & colera. tñ illa nō māsiua plurimum accidit
ex colera. pmo q̄ colā ē humor leuis. fo q̄ aures
nāliter recipiunt supfluitates colere rubee capitīs.
tertio q̄ colera ē hūor mobilior. Et y. ypo. potius
dixit de felleis egōnibus q̄ de alijs. Nō quarto
q̄ cū mā peccat colerica ita vt fiat fluxus ventris
colericus mā tūc currit inferi. s̄ q̄qz nā mouet
ei superi v̄sus caput & tūc qescit & cessat ei mot
v̄sus inferius q̄ q̄ ad caput mouet fit cōter sur
ditas q̄ de hac mā multū iſtruītis audit⁹ cōca
tur pp cām dictam. Nō surditas superueniēs sīgē
hūc humorē ascēsum tāqz cām. & q̄ p hūc ascēsu
phibet fluxus. igis surditas supueniēs significat
curamentum fluxus. Nō qnto q̄ ille casus ma
tīme puenit i febriētib⁹ i qbus matīe puenit nām
peccantē mām mouere pp nocumenti magnitudi
nē. Et iō in febriētib⁹ glosauit ga. eē itelligenduz.

Nota sexto q̄ simili i febre multa mā cōcata
capiti colica fit surditas & cū nā hāc mām ad inte
stina mouet remouet surditas q̄ cā euātūr & re
mouet a loco. & sic p̄z cā fam p̄ne v̄fiscās. Ulti
mo nō etiā fluxu hūismodi nō solū supueniēte
surditate remoueri nec solum per fluxū hanc sur
ditatē cessare. s̄ multū alijs modis vt docet expien
tia. s̄ tñ ypo. hūc spālē modū docere voluit. Ex q

b⁹ v̄tilitates i p̄nōticādo & hoc affo. coligeſ potē
stis & cōcordia sumis quarta tertij cō. de nocumē
tis. auditus. Hic sunt aliue difficultates pri
ma q̄ modica mā sufficit facere surditatē & tñ flu
xū facit multa igis l̄ surditas accidit nō d̄z solū
fluxus ventris. R̄sidetur q̄ illa pauca mā ad iſ
trumēta auditus vadēs sīgē multā diuersaz esse
ad loca sursum. Secundo dubitat q̄uo mā cau
sans surditatē vadit ad intestina. Dicit q̄ descen
dit per venas que sunt in collī & transit p magnā
venā & venit ad epar & ibi per mēfaycas expellit
ad intestina.

Afforismo ^{tc. 29}

^t diuidif ptes. In pma subitlecta vna
distinctiōe docet de quo mēbro intendit
ypocras. In fa v̄fiscat afforismū p causam. ibi fa
Colera enim. Et ambe partes ex dictis patent.

Albusqz in fe. ^{tc. 29}

^q forismi est illa qbusqz corporib⁹ sunt
rigores v̄si febres sunt sextane ille sunt
discreti. pbaf illi rigores significat crīsim mortale
aut ipfectā ḡ tc. p̄ha satis ē nota & assūptū statim
patebit. Circa afforismū nō q̄ febres p̄t duplē
cī dīci sextane. vno mō q̄ de sexto in sextū iuadūt
& hoc mō logit̄ auic. pma quarti d̄ se. sextana. fo
mō dicunt sextane febres. q̄ i sexto dīe a suo initō
& hoc mō v̄t hic & ē sensus q̄ i qbusdā febrisbus si
unt rigores v̄e sexta ille sūt discrete. Nō fo q̄
rigor qdā ē aīis febrē i p̄cipio. s. p̄oxismi cui cāe
dicūt pma quarti ca. de rigore. Et ego dīxi supra
& illū etiā si sit i die sexto nō oī eē discretū qdā. n.
ē i fine febris fact⁹ de quo iſra illo affo. a causone
hito. secundus ē icidēs i fe. q̄ accīs post fe. initium
iterpollatiōis aut p̄oxismi & aī finē de quo iſra il
lo affo. si rigor incidat fe. & de illo h̄ loquitur.

Nō tertio q̄ cū accidit rigor nō i initio p̄oxismi
nec pp cām i trīnscā tūc significat q̄ mā peccās
a venis pellit ex sensibilia mēbra motu cretico q̄
nā intendit hāc mām expellere p viā crīsis vt col
ligit pma quarti capitulo d̄ rigore. Et iō ille rigor
factus dīe sexta & nō i p̄cipio p̄oxismi sīgē crīsim
dīe sexte. Nō quarto q̄ crīsis dīe sexte est crī
mala vt plurimū nō accīs cū debito d̄hio virtutis
supra mām vt notat fo & quarto & pmo d̄ cretīcis
a ga. Et iō sīgē aut mortē i tali crīsi aut recidivaz.
Cū ergo rigor accīs fe. exītis sana sīgē crīsim &
hec fuit i tenīto ypo. Nota tñ qnto q̄ talis rigor
appet p̄cedētib⁹ signis dīgōnis & tūc q̄qz ē bo
nū signi plurimū tñ q̄ signa dīgōnis p̄cedit nō
fit crīsis i sexta ymo nō expectat septimū i quo fit
crīs bona pp adiutoriū supercelestis aspect⁹. ymo
plerūqz q̄ rigor fit i sexta nō p̄cedit signa dīgō
nis mō crīsis appārēs nō p̄cedētib⁹ signis dīgō
nis nō ē bona. & iō talis rigor plurimū sīgē crīsim
nō bona. Et qbus primo patet veritas affo. patet
fo quare ampliarī possit ad omnem diem non re
re creticum in qua talis rigor appareat non prece

dentib⁹ signis digōnis. In oībus enī illis vt octauo. xij. xvij. apparens ē signū male crīsis.

A febribus ^{tc. Ha. i} comento ponit vnā suppōnē. fo alia. tertio et⁹ de claratione auctoritate ypo. t̄ sua. quanto ponit sūiam aſſo. qnto docet. quare dicat dīſcri- ta. ibi. fa Sz si rigores. ibi. tertia Zeste ypo. ibi. qrta. Itē in li⁹ d. crīſi. ibi. qnta dīſcritam. Be pma dīſcit q̄ i febribus i qbus rigores supueniſt. qz nō sunt apparetēs i principio nec i fine. sed i eoz me- dio oz expectare crīſim seq illico. qz tā nā mām a venis expellit. Be fa pte dīſcit q̄ si rigores fuerint in die cretica laudabili t̄ pcedētibus signis digōniſ significat bonā crīſim. Si vo nō pcedētibus talib⁹ signis significant crīſim malā aut i cōple- tā. Be ferta pte cōfīrmat totā hāc sūiaz ſuppoſ- ta auctoritate ypo. t̄ sua. Be quarta parte dīſcit ſe oīdiſſe in libro de crīſi t̄ de dieb⁹ creticis q̄ cri- ſis ſexte dii ē mala t̄ hoc ē q̄ ypo. hic vult dicere q̄ rigores accītes i febribus ſextanis ſunt diſcre- ti. qz iſti ſigniſ crīſim diei ſexte q̄ ē mala cri- ſis. In qnta parte dīſcit per dīſcritā itelligit q̄ hēat malā cri- ſiz qz aut i curabilē aut cū pessimis accītibus aut ſignificante longitudinē aut recidiuā. id quia cri- ſis ſexte diei ē huius t̄ venit cū pessimis accītibus ut dictu ē i libris pnoiatis i qbus ea dicunt q̄ nimis longnm eſſet repetere.

Uibusqz ^{tc. Cōclusio af-} foris u ē iſta. in q̄ qbusqz corporib⁹ febrientib⁹ paro- xismi aut exacerbatōes ſunt equaliter inuadētes eoꝝ febres ſunt diſſiciles vel male ter- minationis. pbaſ qz i oībus illis mā ē ita rebellis vītute vt t̄ virtus ea notabilē variare nō ſufficit iſiſ morbus ē male terminatiōis t̄ diſſicilis. Pha- t̄z qz cū tali dispōne mē aut virtus eſt fortis t̄ ſic morbus ē longus aut virtus ē debilis t̄ ſic morbus infirmus vtroqz iſiſ mō male terminat. Concor- dia huius aſſo. colligit pma quarti capitulo ſe co- gnitiōe horaz egritudinis. Nota pmo qd ē po- xismas t̄ qd exacerbatō ppe accepta ex hijs q̄ di- cunt ſupra pticula pma aſſo. xi. Nota fo q̄ ſit ſe. cōtinua q̄ interpollata q̄ pūnua cōclusa q̄ ppor- tionalis ex eodē loco ex quo colliges q̄ ppe accipi- endo exacerbatōē ē i cōtinua pportionali poxi- ſimus aut ppe ē i interpollata. Tertio nota q̄ iſte afforſim⁹ pōt hē duos ſenſus vnuſ ē q̄ i illis ſe. que hēit aut poxim⁹ aut exacerbatōes ſi ſe. diſmittat aliqua hora t̄ cras hora eadē qua nūc di- mittit iſipiat q̄ illa ē male terminatiōis. t̄ iſte iſel- leſectus ē ſlus iuxta dicta in comēto. ſecundus ſen- ſus ē q̄ ſi in ſe. ſint exacerbatōes quēadmeduꝝ i cōtinua pportionali aut poxim⁹ quēadmodum ē ſi qua hora. i. ſi in aliqua hora ſe. ex toto ceſſauerit t̄ cū febris talis in crastini ſedē hora qua hodie iſipiat erit diſcripta ſe. t̄ male terminatiōis t̄ iſte ſenſus eſt verus ad mentē ga. in comēto. Quar- to nota q̄ per crastini debemus itelligere diez ſe

quētē poxim⁹ nō ſolū diē i me⁹ ſequētē pñtis.

Quinto nota q̄ paroxim⁹ vel exacerbatōes qñqz pcedit anticipādo qñqz poſponēdo. qñqz equalit̄ iuadēdo. t̄ cā ē diuersitas diſpōnū mē in multitudine t̄ paucitate ſubtilitate grossicie crudī- tate t̄ digōne putrefactiōe. t̄ eius puartiōe t̄ varia- tur qñqz ex virtutis hitudine ad mām t̄ mēbroꝝ multa vel pauca ſubtilitate. nā pauca tardius po- ximat multa celerius. frigida tardius calida cele- rius. Si grossa tardius. ſubtilis cōtinua alī ſitius cū mēbroꝝ ſenſitilitate cītius cū puartiōe tardius. Et iſto p̄z q̄ qñ incipit prius putrefacti ſe grossa materie i t̄ pcedit ad ſubtile cōtinue anticipādo p- cedit poxim⁹ merito iſtius t̄ eō ſi ſiat pcessus a ſubtili ad grossaz equalit̄ aut iuadēt qñ mā vni- us mō manet. fo p̄z quare vniſormi exiſte mā q̄ ſub forma cāe aītis cōt̄ paxim⁹ equalit̄ iuadēt augmēti antcipant ſtatus equalit̄ iuadēt decli- nationes poſponit. Nō ſexto q̄ ad veritatē aſſo. requirif q̄ iſta equalis iuafio ſit pſuerās aī ſigna digōnis. nā p vna vice nō ſufficiēter argu- muſ ex dictis. igiſ veriſicas aſſorſim⁹ qz ſi ante ſigna digōnis pſueret iſta equalis iuafio mā ſic nō i nobiliter etiā a virtute nō pōt evacuari. t̄ ſo ē multis reſiſtētie t̄ dure. i. diſſiculter trāſmutatur qñ aut ſic accidit aut ē longa egritudo aut morta- lis modis ſupradictis. Nō iſi vltimo q̄ alī mē ſunt diſformes multū groſſe exiſtes ita vt merito huius qñqz de tertio in tertii qñqz de quarto in quartū iuadēt t̄ iſte ſūt lōge. t̄ plurimū ad quar- tanas reducunt. Sz tñ adhuc ſunt min⁹ male q̄ ſi cū equali grossicie equalit̄ affligeret. Et iſo quidā gloſant q̄ hic aſſo. hz veritatē vt i plurib⁹ vbi mā que remanet ſub forma cauſa aſſit ſtis eſt vniſor- mis aut quaſi.

Si in morbi initio ^{tc. Iſtō co-} mentuz in quatuor ptes diuidit pmo exēplariter ſenſu aſſo. ponit. fo ſenſu ſlīm ponit. tertio ſenſum generaliſ ūm. quarto p cām veriſicat. ibi. fa Alij diſcunt. ibi tertia. iſtēdēt aut. ibi. quarta cā ē. Be pma dīſcit q̄ ſi ſe. i aliqua die hora tertia iuadēt t̄ ſirmaſ aliquia hora diei q̄ ſi ſit illa. deinde i crastini iſipiat eadē hora tertia t̄ ſirmaſ qñqz voluerit t̄ ita ſiat pluribus diebus h morbus proloſabitur magis eo culus iuitium diuerſificatur. t̄ hoc voluit di- cere ypo. Alij diſcūt ponit alia expōnē cū i pbaſio- ne t̄ līa ē clara ride. Intēdēt aut ponit ſentētā aſſo. dādo cāz. t̄ dīſcit q̄ ypo. i hoc loco iſtēdēt ac ſi viſeſ ſi tpus iuafionis equale fuerit tertiane aut quartane iſte ſe. diſcretātur t̄ multis moriunt ho- ris t̄ illi qui hoc diſcunt expientia. t̄ rōne hoc pſi- mant. Caufa aut eſt q̄ ſi accessio morbi. i. cā acceſſionis morbi ſit iſtabilis nō ſeruat vniſi tpus iua- dendī ymo variatur ſed ſi illa ſit firma aut ſtabilis t̄ multis virtutiſ reſiſtēs nō diſmittit vniſi tpus iuafionis t̄ ſo ſignificat ex equali ipre iuafionis q̄ diſſolutio talis ſe. erit dura. i. diſſicilis. ſed quando eſt iſtabilis iuafio d necessitate eſt faciliſ. t̄ hoc

precipue vbi mā in principio fuerit vniuersis. sed si mā fuerit stabilē & firma ut seruat vñā horā inter pollatiōis tunc erit necessaria fortis medicina que ipsam moueat & spacium se. erit longum hoc intē debat ypocras in afforismo.

31 Aboriosis in febribus

Ilōclusio affo. ē ista. laboriosis in febris maxie fūt apostemata in articulis & circa maxillas. p̄bas q̄ i talib⁹ sunt mē apte cāre apostemata & articuli & loca circa maxillas sūt loca maxie apta ad recipiēdū illas. ḡ tc. Aff⁹ statim patebit. **L**ōcordia affo. h̄ colligif fa quāti capitulo de crisi cū exitura. **M**ō primo q̄ hoc nomē labor q̄iqz sumis p̄pē p̄ lassitudine p̄tē ex erctis. q̄iqz ip̄oprie & significat lassitudinē spontaneā que h̄ tres sp̄es apostemosaz extēsiā & v̄l cerosam. Iz addas arefactia & q̄n hec describātur & distiguans vide i affo. quinto secude pticule. labores spontanei i tertio notato. hic pōt sūt ambo bus modis. **N**ota secundo febres dici laboriosas. q̄r cōsictas labori aut vero aut spontaneo. et viroqz mō verificaf affo. fm ga. in comēto. **M**ō tertio p̄ articulos intelligi iſicturas quasi. n. sunt p̄ uī art⁹. i. pua mēbra. **M**ō quarto circa maxillas ēē quasdā carnes spongiosas raras ad supfluita tes cerebri recipiēdas deputatas. & iō sūt cerebri emitoria. & iō qdā hic p̄ circa maxillas intelligunt etiam emitoria cordis sub assellas & epatis ut in guina. pōt t̄i a. p̄petate dici de locis circa maxillas q̄r plurimi b̄sores calesacti in febribus laboriosis petut caput. & iō p̄ ascēdit ad cerebri emitoris. Quito no. q̄ cū virtus ē debilitata at mā ē ualde multa. si crīs fiat cōsīl nō sit p̄fectā s̄z poti⁹ crīsis per mutatiōis nā nō potente ex totam mām pellere.

Nota sexto. q̄ si febris coniugaf multo labore p̄pē accepto. virtus multū debilitas ita ut benecri sim euōnis facere nō possit maxie cū materia agit p̄pē motū & multo magis stimulet. & el̄ dīgō p̄ bibef. q̄r digestio p̄ficiſ quiete. Si v̄o se. cōiungaf maximo labori sp̄otaneo significaf humorū multitudo a qbus se. p̄det. & multa v̄tutis molestatō. ex qbus p̄z p̄mo cā quare in febribus laboriosis q̄sio cūqz dicant laboriose expectas crīsis p̄mutatiōis ad apostema altius mēbris. **N**ota septimo q̄ illa mēbra sunt maxie apta ad mās recipiēdas q̄ sunt lassa cōcauitates h̄ntia magnas debilitata & loco iñferiori pōta ut dī fa. p̄mis de causis apostemati. mō cōstat q̄ iſicture sunt h̄ntes magnā concauitatē & sunt debiles p̄cipue i corde i quo fuerit multus labor & cū hoc sunt deorsum posita simili loca circa maxillas sunt lassa. & posita sub cerebro & debilia. Et iō p̄z mō cā quare h̄ mēbra facilius apostemant. & sic hētū v̄fificatio a. o. & quare sunt apostemata i iſitis locis maxie & quaſ in febrib⁹ laboriosis v̄fificat aut ut i plurib⁹ vt p̄stat ex mō loquendi ypo. & ex modo cause assignate.

De labore diximus. In iſo

ga. ponit p̄mo qdā p̄ambula. ad expōnē. fo comētaſ. ibi 2. h̄ aut. In pte p̄ma ponit qdā p̄ambula p̄mo ponit laborez distinctionē. Scđo oñdit q̄uo ex vero labore siant apostemata i articulis ex labore spontaneo. quarto ponit mēbroz distinctionem i causando apostemata. Ibi fa. labore. ibi tertia. labore v̄o. ibi quarta i qbusdā. Ne p̄ma dicit q̄ labor q̄s seq̄tū i vñi motū. & h̄ ē de quo absolute dī h̄ nomē labor. s̄z aliis ē labor de quo hoc nomē nō dī absolute s̄z cū determinatione ita spontaneo. & hoc dictū ē in affo. illo labores spontanei. Labore. Facit qdā dictū ē dī. q̄ laborem q̄ fit ex nīmo motu seq̄tū iſicturaz calesactio cū ipse multū moueant. E iō nō est multū mirandū si tūc fiunt apostemata in iſicturis. Ne tertia pte dicit q̄ i la bore spontaneo humores retrahuntur ad concationē. i. iſicturā. & huiusmodi cā est cōcauitas magna & spaciſ in cōcathenatiōe ex̄fis. Ne quarta pte dicit q̄ qdā sunt morbi de qbus pauca sunt apostemata s̄z i morbis factis ex labore fiunt pluri ma apostemata & p̄cipue si labor fuerit spontanea multitudine humoris sicut apostematos aut ex tensiūs. Dic a. f. h̄ est scđa p̄i comēti in qua dī cit q̄ iste afforismus dī intelligi iſto mō q̄ i febribus laboriosis q̄oqz fuerint laboriose sequūs apostemata i articulis & circa maxillas. Cā aut a. p̄at in iſicturis dicta est. Sed causa apostematis circa maxillas sunt febresque plurimos humores ad caput transmittunt quos humores demūz recipiſt carnes molles que sunt circa maxillas ideo ibi fiunt apostemata. s̄z si recipient i sub assellis aut i carne molli necesse eēt ibi a. p̄a fieri.

32 32 Albuscūqz tc. In hoc afforiso

q̄r banc conclusionem. Si aliqua pars ex labore voluerit reūrgentib⁹ ex morbis in parte illa fiunt apostemata. probatur in talib⁹ resurgentibus sunt materie male parate flueſ ad aliquod membrum & illud apostemare. & pars illa que dolet parata est recipere. ergo i pte illa fiet apost. p̄na nō. q̄r iste sunt sufficiētes cāe ad apostema ptes. & assumptum statim patebit. **M**ō p̄mo p̄ resurgētibus ex morbis intelligi cōualeſcentes & maxime ex febribus. **M**ō fo iuxta mētem galli h̄ intelligi si iſti voluerit aliquod mēbris ex labore. nā iste afforismus videtur loqui in simili mā cum precedēte in quo de labore p̄tē febrē dixit fo mō p̄t intelligi etiam si in mēbro incipiat dolor q̄r significat q̄ illuc fiat apostema. & vterqz sensus est verus. **M**ō tertio q̄ cōualeſcentium quidaz sunt veri conueleſcentes quidam n̄ veri & illi diſcuntur non veri in quibus remansit aliquid de materia & de iſtis intellexit afforismus. **M**ō q̄r to q̄ mēbris adeo fatigatib⁹ doleat ē supcalesactū & debilitatum. & iō illud membrum duabus d̄ cāll attrahit. p̄mo q̄r calidū. fo q̄r dolēs tertio q̄r est de bilitis faciliter recipit superfluitates alioz mēbroz ex quo p̄z cā verificans affo. nā in iſitis sunt mē male apte facere apostemata cū non sunt vere cō-

malescentes et membris dolēs ex cāis dictis est patuz recipere materiam et sic apostemari.

Si fatigatio nimius ^{rc. Ha.} in comēto isto quatuor facit. primo ostendit de quo dolore intelligit ypo. fo ponit exemplū verificans affo". tertio dat causam verificantem. quarto ostēdit qz intelligendus sit afforismus de dolore de quo ga. dixerat. ibi fa. Ego aūt. ibi tertia. dolor. ibi quarta post etiā. De pma dicit qz qz fatigatio nimis motu huit p cā. et hec eadē fatigatio ē dolor et p̄tēdit dolore sicut diximus i pcedēti ypo. itēdiffe. tō hic in p̄tē cū dixit doluit necesse est qz de illis intelligat qui nimium moti sunt et idem passi sunt dolorez.

De fa pte dicit se vidisse multos conualescētes laborantes qz doluerunt in aliquo mēbro et postea mēbris fuit apostemati. Hic nō. qz in cōualeſcētibus se exercitatib⁹ tumēt pedes et crura. De tertia pte dicit qz hic dolor ē signū laboris et nimis motus et vbi nimius sit motus ibi necesse ē qd virtus deficiat et calor augmētā. et iō h̄ores descendit ad illa mēbra. Et tō hec sicut signa apostemati s̄cipiētū. qz calor et defectio v̄tūs cū mā ē i motu sunt cāe apostemati et collectōis in loco et sic ypo. log⁹ de dolore mēbris faciēt. De quarta pte dicit qz licet posset intelligi affo". de omni dolore tñ vñ so lñ intelligēdum de dolore p̄sequente laborem propter continuitatem cum precedente. Et quia i sequenti loquī de dolore precedente morbum.

33 **Uero prius** ^{rc. Lō} doluerit ^{clusio affo:} est ista. si aliqua p̄s corporis ex labore doluerit aī egritudinē in illa pte p̄firmat apostema. pbaf 2°. In illa pte p̄firmat apostema qz ē debilior et magis apta ad mās ap̄atis recipiendas s̄z pars qz dolet ē huiusmodi ḡ rc. Hō pmo qz afforismus p̄cipialr intelligif de dolore p̄tē nimis motu vt ē dictū i pcedēti affo. tñ p̄tē etiā v̄fificari d̄ dolō alio cōtingēte. Hō fo qz li aī egritudinē p̄tē intelligi duobus modis. uno nō qz si hō doluerit aī febrē. fo mō si doluerit aīqz sicut ap̄ata pp̄fe. et v̄trogz mō ē v̄m. Hō tertio qz ad affo. v̄titatē requirunt due cōditōes vna qz se. sit v̄ illis d̄ qb⁹ expectatē exitura vt dictū ē de laboris. fo regris qz nō p̄cesserit nōbiliſ euacuatio sensibil⁹ cū crisi p̄fecta. nā i isto fo cāu conuenit qz nō remaneret mā p̄ opando mēbrū. Hō quarto qz d̄ cōfirmatur egritudo ad hunc sensu⁹ qz ibi cōplex apostema i cri si permutationis et sic reaffirmatur egritudo. causa autem verificans afforismum est quia i tali se. est materia apta fluere. et cum hoc illud membris dolens est aptum recipere.

In ea namqz parte fuit. Comētū illud diuidit i duas ptes. pma ē additio p̄stātini. fa ē p̄mētū ga. ibi fa. nulla dfa. In prima ponit cā v̄fificās dicēdo qz i pte qz doluerit aī egritudinē īcepit i initū distēpātie sensibil⁹. et pma cō turbatio humoz. et iō i illa egritudine qz nūcias ex

pcedēte dolore i loco doloris p̄firmat egritudo. agregat cā egritudinē. Et tō qz ad locū p̄prie le suz aggregant supflua p̄quirat igis qz locus prius doluit vt illi diligēt cura adhibeat. Nulla d̄ria. ponit ga. pmo quō ex illis tribus fiat vñ afforismus et p̄z. fa ibi. h̄ aūt oīa. ponit duas cōditōes ad afforismum verificandum necessarias. Et etiam mūtit nos ad locum de crisi patet ex dictis circa afforismum.

3 a febre hito tūore ^{rc.} ^{ista} ē 2° affo. suffocatō subito supueniēs corpī obſſesso a se. sine tumore i ſaucibus et ſignū mortale. pbaf qz ista significat p̄imā ſpēm ſquinātia cū multa euētādi cordis necessitate igis significat mortē. iō p̄ha qz talis ſquinātia cuz tali necessitate euētatiōis oīo ē mortal. Assumptū circa litterā declarabī. Hō pmo p̄ hitū a se. intel ligi posse v̄lter oēm febrētē s̄z tñ maxie d̄ intelligi ſortē febrētē i quo pp multā necessitatē euētandi suffocatio ē magis mortal. Hō fo qz p̄ tumorez intelligimus omnem maneriem apostematis.

Hō tertio qz p̄ ſauces intelligit caput gutturis illud. s. qd ap̄edo bñ os p̄tē videri. Sensus igitur ē qz ſi i boie hito a febre apate non appente i capite gutturis i boie bene os apiente suffocatio rc.

Hō quarto qz suffocatio nō ē p̄hibitio qlibet trāſitus aeris ad cor. nā abla° anhelitus ex lesiōe inſt̄orū ſenſus ſineriāꝝ oppilatōe nō ē suffocatio pmo d̄ anhelitus ablatio vt dicit ga. i comēto illius affo. Et iō nō bñ dicit qz dicit ḡnaliſ oēm heliſ p̄hibitionē ē suffocatōnē. Hic fo qz suffocatio pp ap̄pliām pp ipedimētū i musculis pectoris ē igis ſocatio p̄hibitio trāſitus aeris aut ex toto aut valde nōbiliſ ab ex ad cor pp opilationē i vijs anhelitus ſeu pp cōſtrictionē earſidē ita vult ga. i 2°.

Hō qnto qz suffocationū qdā fit a pura extīn ſeca cā ſicut a manuel laqueo. qdā fit a cā extīn ſeca v̄niētē tñ intrīnſeca ſicut ſongss et iuſqamis quedam a cā intrīnſeca tñ. et hoc aut ē pp repletionē ſpacij pectoris i quo p̄tineſ pulmo pp queſ p̄bibeſ trāſitus aeris conſtricto pulmone vt accidit i empūnate multoties in cassali vulnere vbi ſāguis ad illā cōcauitatē fluat. fo conuenit a repletōe canalū pulmonis ſue apostematis vt accidit in aſmate. tertio conuenit propter apostema magnū ſubſtantia pulmonis vt in periplemoria. quarto conuenit propter apostema in cāna pulmonis quinto conuenit propter apostema in gutturis capite et iſtud vocatur a medicis ſquinantia. Hō ſexto qz apostematum quedam ſunt in capite gutturis. quedam ſunt in musculis epiglotis aut gutturis quedam vero in carne molli circa illa loca exiſtente. Musculorum enim epiglotis quidam ſunt anteriores mouentes duas laterales cartilagineſ aut posteriores monentes totum epiglotum ſursum. et iſtū ſunt medi⁹ inter epiglotum et meri. et dicuntur quandoqz muſculi meri non qz in veritate primo adhēreant meri vel ſibi ſint in

trinseci. Sed primo moueant epiglotim trahendo sursum versus os. Et illi magis adherent. & consequenter qd meri est colligatum cum epigloti trahunt meri ut sumitur a gal. in libello de motib⁹ liquidis. & dicuntur etiam musculi intrinseci meri qd sunt intrinseci inter epiglotiz & meri. Alij sunt musculi epiglotis qui sunt in eius concauitate & s^e illi qui mouent fistulam cimbularem aperiendo & claudendo. L^uz g^o accidit apostema in primis musculis leditur anhelitus sed non deglutio. cum vero est apostema in musculis qui dicuntur intrinseci meri leditur deglutio omnino sed anhelitus noⁿ leditur. sed cu^s ē i^t intrinsecis. s. in illis qui sunt in concavo epiglotis tunc ausertur anhelitus quasi omnino. & ista est pessima signantie species. Ex qua in media hora vidi mori. & paucissimi liberantur. nā accidit qd illorum muscularum quantitas est valde parua. Et ideo pauca currente materia sunt mullum in sua operatione lesi: & quasi in modico tempore interficit ante quam fieri illorum apostematum cura. ideo non curantur ex hac signantia. Et ideo dixi supra qd ex hac signantia febridentes. & non febridentes. sed febridentes fortiter citius qd plurimo anhelitu egent. Mota septimo. qd aliae species suffocationis excepta illa que fit propter apostema in capite guturis non sunt subito ab intrinseca. qd non sunt nisi multa existente materia qua multa materia non subito fluat. sed in capite guturis propter loci stricturā modica mā facit suffocationem. Et per consequens subito potest. & iō cu^s ypo. dixit repente patet qd voluit per hoc significari suffocationem apostema consequentem.

M. 8 qd qnⁱ apostema est aut in carne glandosa aut in musculis exterioribus epiglotis illud apparet aut extra aut aperto ore. sed qd ē aut in musculis in concauo epiglotis aut in musculis inter meri & epigloti non apparet. & iste due species sunt mortales & maxime illa que est in concauo epiglotis que omnino quantuncqz augeat noⁿ apparet & iō suffocatio superueniens repente non appareat apostemate in fauciibus significat illam pessimā spēm signantie ut d^r & sic ē mortalit. Ex qbus coligit affōi verificatio. & tu vide p^ocordia nona 3°.

Quod autem tc. Hal. p^o exponit vocabula affōi. 2° vīscat ipsū. 3° remouet ipsū dubius. ibi fa. Si at. ibi 3° s^t tū. p^o in 4°. qd p^o exponit a se. habito. fo expōit hoc nomē suffocatio. 3° hoc nomē fauces. 4° h^o no^m tumor. fa ibi mors. 3° ibi. homerus. 4° ibi atiq^o De p^o dicit qd a se. habito pōt intelligi absolute d^r qd lib^z paciēte febrē. aut solū paciēte se. fortē. l^z verisctetur de vtrqz maxime de fo. qd ille idiget multo anhelitus qd cu^s pp stricturā phibeaſ i suffocatiōne necessario moris. Adors. n. declarat hoc nomē suffocatio p^o d^r z iter ipsā & ablationē spūs. & dīc 4° p^o qd mors qd noⁿ venit ex angustia vel p^ostrictiōne vīarsi anhelitus noⁿ d^r venire ex suffocatiōne. l^z alii dīc ex ablatiōne anhelitus. qd noⁿ q^z anhelitus ablatio ē suffocatio. Dicit fo. qd qd ex defecu virtutis

motuē mouēt lacertos pectoris moris aut ex defectu caliditatis in principio vīce dīc anhelitus dīc ablātio noⁿ suffocatio. Dicit 3° qd suffocatio ē soluz qnⁱ anhelitus phibes ex p^ostrictiōne vīaz anhelitus. Dic 4° qd hec p^ostrictio aut fit pp repletionē spaciū pulmonis siue apāt. aut pp apostema in canalib^z pulmonis aut pp apostema in capite canaliūz qd d^r guttur. aut pp apostema in spacio qd ē ante guttur. i. in fauciibus. qd in carniibus glandosis.

Homerus. Hunc docet qd per fauces intelli git di. qd homerus dixit qd cibus & potus p fauces trāgluuiunt. hic p fauces intelligit ybi guttē scilicet epiglotis & meri coniunguntur & yp. hunc eundē locum vocavit fauces in illo assō & in hoc loco voluit dicere qd in homine bene aperiente os. locus ille certissime potest videri: & similiter etiā tumor ille existens ibi percipi. sed de gutture non fit taliter qd illud quod intus est videri possit. Et ideo asforismus est hoc modo intelligendus. Si a fe. habito tumore non apparente in fauciibus suffocatio repete superuererit mortale. Antiqui. docet qd intelligimus per tumorem dicens qd antiqui dīcūt idem tumorem: & apostema. qd apostema contingit tribus modis aut est cu^s dolore & vocatur flegmō & constat qd hic sumitur flegmon pro cōi ad erisipēlam: & flegmonem sanguineum: aut durum: & si ne dolore trācatur scleros & aut molle & sine dolore & vocatur tumor siue mollities. sed moderni relinquentes antiquum modum loquendi vocant comunem superfluitatem collectionis in membris substantialibus. qd sunt de corporis substantia tumores ut de ventositate & aqua. hic igitur intelligimus ut antiqui. Si autē. in hac parte secunda verificat affōi dicens qd si tu videris fauces non apostematas & suffocatio subito superuererit. tūc passio & apostē solum est in gutture. i. in concauo epiglotis. nam qd quis suffocatio ex alia causa possit venire tñ si subito superueriat. non nisi de passione in gutture nascitur. nam nisi apostē in pulmone non subito suffocat qd non suffocat nisi sit magnū filtrvulnera pulmonis non subito suffocant nisi re plēs p^ocauitates pulmōis sanie. s^t r^o repletio spaciū pectoris noⁿ subito suffocat qd sanies ad illud spaciū currat apto apāte s^t tñ si suffocat nisi mag^o fuerit qd sitas. s^t r^o apostema in canalibus pulmonis l^z faciat duritiem spūs. i. difficultatē anhelitus. tñ qd noⁿ iplet subito canales. iō noⁿ subito suffocat. & iō necesse ē subitā suffocationē solo gutture lesio fieri vībi vīe stricte fūt. qd vīe apātis lacertis aut pelliculis ibi existibus opilan^z. & tale apostema vocat a qbus dū medicis signantia. & alijs vocat schimanchia & alijs sināchiā. nā si ē i lacertis post fauces ē signantia. s^t si ē i lacertis a gutture excūntib^z vocat chī machia. Ex qbus p^o seruatiss p^oditiōibus affōi. necesse ē ut dolor dictus sit ex gutture. i. ex apāte i loco int̄ guttur. p^o testiōio y. i lib^z p^o nosco^z. vībi dīc. fauces dolētes & noⁿ tumētes cu^s angustia & molestia cito suffocat & occidit. Sit tamē. hic mouet dubiū soluēdo totum patet.

3a febre habitore. 2° affō ē ista contortio collī cū diffīlitate de glutiedi sine tumore apparēti in se. est signum mortale. pbatur talis tortio significat aut magnum apostema meri aut nūmiam eradicalem eius exsiccationem vel apā magnum in musculis intrinsecis meri. sed quodlibet istoꝝ est mortale ꝑ tc. Assumptum statī in littera d̄ clarabitur. Similem seniam colligite. 9° tertij cap° de s̄gnantia. Mo. primo q̄ per habitum a se. debemus intelligere fortiter febrentem. Nota secūdo q̄ signum quod ponitur mortale. non est solum contortio collī. sed aggregatum ex omnibus dictis conditionibus vel dispositionibus. vel fo dicit q̄ tortio collī est signum sed alie dispōnes sunt cōditiones vel circumstantie limitantes signum.

Mo. tertio. q̄ colluz torquetur: aut versus ante concavitatē facta in posteriori: aut versus retro facta ibi gibbositate aut ad aliquod lateꝝ. et de qualibet potest aſſorism⁹ intelligi. Mo. 4° q̄ tortio collī sit multis de causis. qſiqz. n. sit a cā primitina ut a percussione qſiqz a cā corporea aut sit ex defectu spōdili aut ex apostemate in locis vicinis. s. musculis collī. aut apāte in locis intrinsecis aut in meri: v̄l musculis eius et neruis. qz a nuca oriuntur aut ex nimia ſiccitate in meri. nā cum nerui ſint valde cuꝝ illo ligati ex eius apāte contractis neruis qui a collī ſpondilisbus egrediuntur ſpondiles mouētūr a loco ſuo. et si apostema ſit tm̄ in dextero lateſ contorquetur collum versus dextrum. Si vero in ſinistro versus ſinistrum ſed ſi in v̄troqz tunc con torquetur interius ita ut extra remaneat p̄cauitas que tactu preſſa dolet. Mo. 5°. q̄ iſta collī contor tio alii ſuffocat. Alii ſolū deglutionem impedit. Hic at ypo. loquitur de illa que deglutiōe impedit.

Mo. 6°. q̄ ſi apostema in musculis meri ad ſen ſum poſitum in precedenti affō ſit magnum ita ut collum inde torquatur non eſt ſpes q̄ in qnqz aut ſex diebus curetur. In quo tñ tpe moritur ſi nō ci batur. Si vero ſiccitas ſit tanta ut colluz torqueat ur exiſtente febre que ſiccitatem auget. nulla pe nitus eſt ſpes ſalutis. Mo. 7°. q̄ qñ eſt apostema in musculis exterioribus tumoꝝ apparet in aliqua parte collī aut proſpiciendo interius aut exterius ſed quando non oꝝ et collum torqueatur degluꝝ i peditur necesse eſt apostema aut i meri aut in mu ſculis intrinsecis aut eſt ſortis exiccatio ſpasmodica modo qz apostemata iſta nō poſſunt curari in tan to tempore quanto potest homo ſtare ſine cibo. Iō deficiente cibo: qz deglutire nō poſſunt neceſſario infirmus moritur. ſed ſit a ſiccitate illa non eſt cu rabilis ſicut ſpasmodus ſiccus conſirmatus et maxi me cum fe. ſorti qz fe. continue addit in ſiccitatez.

Cum tumorem hic nominaret. Hal. primo veri ficat affōz vno modo. fo alio modo. ibi fa. huic torture i ep̄d. prima in quatuor. primo mouet et ſol uit vnam dubitationem. fo proponit affōi ſniam. 3° dat cauſas torture. 4° idem conſirms duabus auctoribus. ibi fa. q̄ cum ſiat. ibi 3°. tale ſit. ibi

4°. quid melius. De prima dicit ypo. i affō ſup̄ ou dixit tumore non exiſtente in fauibus. hic autē dixit tumore non apparente et nō ſpecificauit locū dubium igitur eſt de quo loco dixit. Respondens q̄ intelligit q̄ tumor naſqz appareat in toto collo. De ſc̄da parte dicit q̄ quando ita eſt et infirmus transglutire non poſſit eſt mortale ſignum. De tertia dicit quod talis tortura ſit v̄l propter apostema in muſculis meri vel propter apostema in ſub ſtantia ſuis quod ſit magnum. qz in iſto loco multa ſunt notabiliā membra. s. meri nuca nerui. pelli culi. ligamenta. Et ideo apostemate exiſtēt in dictis vijs aut pelliculis. ita ut contrahantur ſequiſt inde collī ſc̄cio cum quo ligantur ita ut ſpondiles mouentur. aut anterius. aut ad latus. aut apostemate non in latere exiſtente contrahantur ſpondiles versus illud latus. ſed vbi ſit in ambo bus contrahantur interius concavitate facta exte riūs. Ex hijs p̄z q̄ tumore non apparente quādo contrahit collum cum impedimento deglutiōis ſignificatur magnuꝝ apostema in locis dictis et qz illud eſt mortale ſignificatur mors. De quartap te poſit duo ſimilia ex dictis ypo. quorum vnuꝝ in libro de diſſolutionibus. 2° eſt in libro epidimiārum et patet. Huic torture. hec eſt ſecunda pars principalis commenti in qua poſit ſecundam reſiſtationē. et ſine diuifione. Dicit p̄io q̄ cum de tortura loquitur ypo. in libro epidimiāruꝝ dolorē hic non addit. Eſt igitur dubium quare. Et respōdet duobus mōis. uno mō qz eſt maniſteſtuꝝ q̄ ibi dolor. ideo non poſuit. vel ſecundo dicitur q̄ hic i tra torturam propter apostema contingentem in tellerit torturā contingentem propter ſolam ſicdatatem ita q̄ illam dicat mortalem. nam iſta eſt ma gis mortalis qz illa que eſt de apostemate et illa q̄ eſt de apostemate in locis dictis non eſt ita mortalis. ſicut ſuffocatio de qua in precedenti affō dicti eſt. Iſta autem tortura de ſiccitate: maxime ſi cum fe. fuerit eſt ſignuꝝ et cā mortis cū ſe. multiū expicit.

Udores febricitanti.

Presens affō ſm̄ duas conclusiones in duas diuidit partes. ibi fa. q̄ v̄o. p̄. p̄clusio eſt ſudores incipientes in ſe. die cretica radicati aut per imparē creticas nō radicaleſ ſunt boni. pbatur qz ſignificant bonam crīſim et dete minationem egritudinis. Qai vero: fa p̄clusio. Sudores qui non accidunt incipiendo modo dico ſunt mali. probatur quia ſignificant dolorē: aut reciditam aut longitudinem egritudinis. ꝑ tc. cō ſequentia no. et v̄triusqz 2° n̄is assumpta ſtatim in notandis declarabunt. ſiliſ ſuia habet ſc̄da 4°. Nota primo q̄ ſudor ab aui. fo cañ cap. de ſudo re ita deſcribitur. Sudor eſt aquositas ſanguinis cui pus colericuꝝ eſt admixtū et ſoppleri d̄z p̄ poros cutis in forma aquositatis emissa. In qua deſcriptione ſi intelligamus ſolū de ſudore in corporibus ſanis pp̄ exercitiū ptingēs poſſemus dicere q̄ per aquositatē intelligit aquositatē p̄ ut ab humorib⁹ 4° diſtinguiſ ſz ſi ḡnalis d̄z eſte deſcriptio patet

per aquositatem non debet aliud intelligere cu
sudor in morbo pertingens plurimū sit ex mā mor-
bum faciente. ideo p aquositatē intelligere debem⁹
humore ad subtilitatē ppter quā subtilitati aqūtati
redacte. nam mā t flēa t alij humores p sudorez
nō expellunt nisi in subtilitate sufficien̄tē venerit
oz at admixtū sudore pus colericū. i. pte colicā pu-
tredine aut calore accidētali p̄cipante. nam me-
rito illius penetrat magis l̄z nō sit p̄tra imaginati-
onē aliq̄z talē mā sine pte colerica in forma sudo-
ris emitti. Ex hoc appet q̄ nō oz i quoq̄z p̄t eē
sudor ab exercitio in eo santes in venis p̄t per a-
quositatē vinalē p̄missere s̄z de hoc magis prima
primi ca⁹ de humoribus. No. 1. q̄ l̄z p sudorem
pluribus modis significare possumus. 1. q̄titatētēt
in illo assō. Sudor multus. aut p qualitatē vt in se
quēt. aut ēt ex mō sube. aut ex loco. tñ hic ponit si
gnū sup̄tū a tpe exitus. No. 2. q̄ sudores q̄nqz
sunt a cā primaria q̄nqz a cā intriseca t de secundis
maxime ē sermo. No. 3. q̄ sudores q̄nqz sūt
pcedētibus signis digōnis q̄nqz nō: t hoc intelligit
de illis q̄ sūt pcedētibus signis digōnis. No. 4.
q̄ isti sudores multoties pertigunt porimales vt appa-
ret in porismo tertiane siue quartane. t de istis nō
oz q̄ significēt crīsim egritudinis. q̄nqz at sunt cre-
tici t de istis maxie intellexit. Vñnt at porimales
a creticis q̄ cretici ic̄pisit i statu porismi aut era-
cerbatōis. No. 5. p sudores 3. nos intelligēdos
ēt q̄ sūt in 3. die ab initio egritudinis t pportio-
litter p 4. nos. No. 6. q̄ cū sudores cretici appa-
rent post signa digōis t in die cretica: signū est q̄
virtus ordinate: pcedit ad expulsione mē expecta-
to sup̄celesti adiutorio t dispōne mē t iō significa-
crīsim futurā bonā. t isto mō verificat p̄ p̄ assō
q̄ limitādī ē q̄ sudores cretici in se. apparētes p̄
signa digōis pleuerātes in die cretica radicalli aut i-
tercedentes cretica in pari sunt signū boni t q̄ si-
gnificant se judicare. i. cretice terminare egritudi-
nē. No. 7. q̄ cū sudores nō sūt cretici boni n̄
si in die motus egritudinis nec sūt nisi subtilitata
mā. iō pertingat qđ nā mouet ad crīsim p sudorem
in die in quo nō ē motus egritudis aut in die non
cretica significat q̄ nā nō seruat ordinē suū incre-
tice euacuādo t iō agit tāq̄z irritata irritatō at aut
ē ppter dolorē aut multiplicē mē aut ppter malit-
ginitatē eius si sit ppter dolorē ei⁹ habemus q̄ su-
dores nō facti mō dicto significant dolores. si sint
fm significant egritudinis lōgitudinē. si virtus sit
p̄stā: qz a mā multa sit crōnica egritudo. Si autē
mā sit maligna significant recidivā. naz significat
q̄ virtus nō bene purgabit corpus t q̄ relinqui-
tur in morbis subversionē faccre p̄sueverūt vt fa-
p̄cula assō p̄o dicit. Sz hic cadūt aliquē dubita-
tiones q̄t in 4. die sudores accūtes nō sūt boni.
Rñdef ad mētē gal. q̄ mē quaꝝ crīsis futura ē an-
tei 4. t p̄cipue p sudore debet eē subtilles acute
nā nō p̄t in tā modico tpe eē digeste t ita subtilia-
te vt p sudore bene expellerent. Restat igit q̄ oēs
talē crīsim p sudore laudabile āte. i 4. sūt ad mo-

dū colerice. Et iō istaz mēp motus ē in diebus di-
sparibus. Si crīsis nō pertingit bona nisi in diebus
motus egritudinis. iō nō crīsis in illis egritudini-
bus nisi in disparibus t de hac cā nō p̄uenit in 4.
Et no. q̄ ego dixi de crīsi per sudore. qz nō incōue-
nit sinocā in 4. terminari p fluxū sanguinis. Et
ex hoc p̄z q̄ i 4. t post in diebus paribus p̄t p-
tingere crīsis laudabilis p sudore. qz mē q̄ de nā
sua s̄t mobiles in dieb⁹ illis p̄t in tāto tpe eē subti-
litate t digeste. nota tamē in 4. aliq̄do posse talē
bonā crīsim pertingere sed raro vt p̄z ex auic. fa 4.
cap. de diebus sudoris tc.

Non solum sudores s̄z ēt digōnes. Ha. in pte prima com-
mēti assōm ampliat t dubili vnu remouet. In fa
rep̄bēdit illos q̄ nō faciat dīaz in virtute diep̄ ad
crīsim. In fo remouet duo dubia. fa ibi. Exp̄mē-
ta. ibi tertia. hāt. He prima dicit q̄ nō solū sudors
s̄z alle crīses s̄t sūt in die cretica significans eē bo-
ne et hoc: t si ita generaliter dixisset sufficeret. Et
si queraf q̄ nō dixit. Rñdef q̄ nō fuit eius inten-
tio. h̄ nisi poneret vtes creticos p sudores ahi 4.
Et rō q̄ in crōnīcis raro pertingit q̄ sūt crīsis per
sudore. s̄z aut paulatī siue crīsi p̄sumūt. aut termi-
nāt p exiturā. He fa dicit q̄ experimēta testant q̄
nō oīs dies ē cretica. t iō mirādum ē venegātibus
hoc qbus eēt bons q̄ experimētis acq̄escerēt. t cās
i diversitate spacioz tpoz ad crīsim sicut fecit gal.
inuestigātūr. reliqua patēt. He tertia. mouet du-
as dubitatiōs prima qf nō noīauit hic 4. Et rñ-
det duobus mōis. p̄i⁹ q̄ sorte primus scriptor di-
misit l̄z yp. scripsit. fa r̄sio ē cā quā dixi supra cir-
ca assōm. t tu vide. 2. dubitatio de fine fe p̄clusi-
onis assōi. de qua dicit q̄ qdā hāt. 3. tñ. p vltimo. q̄
dā vō. 3. 4. l̄z ēt. 37. ē creticus i quo accidit sudor
s̄z in 3. 4. magis q̄z in. 3. i. qz est creticus radicalis
4. posuit propter causam dictam. 38

Adores frigidi tc. Ypo. in
hoc assō du-
as p̄clusiōes intēdit. ibi fa. Lūmolloni
pria ē. Sudores frigidi cū fe. acuta mor-
tē significat. pbaſ q̄ significat aut extinctionē ca-
loris nālis aut māz nō sup̄abilē a virtute infra ter-
minū acute fe. ḡ tc. p̄ha no. 2 assō statū declarabit
fa 2. Sudor frigidus cū fe. nō acuta significat lō-
gitudinē morbi. pbaſ q̄ significat mām multis re-
sistente virtutē caloris nālis debilitatē
t similiſ hētūr snia fa 4. ca⁹ de signis sudoris.

No. q̄ frigidos sudores intelligimus illos q̄ nō
sūt frigidī a cā primaria vt fiabello s̄z illos q̄ fri-
gidī egrediunt a corpe sine talis cause adiutorio.
2. no. q̄ sudores q̄nqz sūt frigidī rōne dispōnis
mēbroz vt si cutis t mēbra cuti vicina sūt frigida
nō obstante q̄ vene tantam habeant caliditatem t
mām expellant calefactam t subtilitatem. tamen
illa mā mēbris vicinis cuti obuiās q̄ mēbra sūt fri-
gida infrigidātūr. rōne at dispōnis mē hic p̄uenit
vel qz mā ē multe frigiditatis nālī. vel qz ē multe
cōtitatis vel qz ipsa ē multa maligna. nā mā mul-

Particula

te frigiditatis ex his in rebus subtiliata et ad cutem et ad membra sibi vicia propulsa quod non si ita cala ut itesiora membra et vene possunt per intrinsecum principium ad frigiditatem valde maiorem reduci quod sit frigiditas membrorum per quod transiret. Imo illis membris existibus calidissimis reduceatur ad frigiditatem sicut vapor aqua ascendens ad mediem regionem aeris in estate. non obstat quod illa sit absolute calida ibi infrigida et ad manum aque conuertitur. Si vero maxima sit valde multa provenit ex virtute ante ea expellat quod subtilius propter eius grauamen et ita ubi sit multis malicie provenit quod expellas ante subtilizationem. Et ideo frigida ex his expellit esse. Non tertio quod omnia possunt pertingere se. ex parte acuta. nam stat se. eae acutam et non multi caloribus ut est pestilentialis nocte. non plus maxima occulta qualitate quod intensio caliditatis. sed stat se. eae acutam exterioribus existibus frigidis ut infra. in acutis morbis frigiditas. et alibi in non deficiet febre. Et ideo cuncte ex parte frigida et membris sibi vicinis stat acutam esse febre principium quo ad iteriora. Itē tertio non repugnat febre esse valde intense caliditas. et tamen membrum ibi febri est frigidum quod deficere prius in caliditate natali quod absudare in permanenti. hoc videlicet velle spectator. sed hoc non verificatur nisi apud ponentes natali calorem non esse partem febri vel nec esset. Ex quibus primum ex parte frigida est sudore emitti frigidus est propter membrorum disponit. nam maxima se. acuta potest esse multa et stat quod sit multis maligna. et ideo sudorem tenet frigidus. Non 4. quod sudor in se. acuta frigidus quod est ex maxima propria illi se. acute. quod est ex alia. non autem repugnat duas febres inueniri a duabus membris pedeles ut in emittriteo probatur. hoc nomine per intelligi maxime ubi sudor sit frigidus ex maxima se. acutam facientem. nam alter staret maxima acutam se. facientem in tempore breui digerit et expellit. sed primo remanere maxima facientem se. mobiliter. et ad liberari ergo sudor frigido per nos apparere. Ex his verificatur prima pars. nam si in acuta se. apparet sudor frigidius et hoc propter causam primitudinem. et quod sudor sit de maxima se. acutam facientem. tunc aut sudor est frigidius propter membrorum disponit. et tunc significatur extinctio innati caloribus aut quasi extincio. nam exterioribus membris infrigidatis propter remotionem caloribus natalibus oportet interiora multis esse debilitata. Et ideo non poterit virtus vincere maxima se. facientem. Si vero sudor est frigidus propter meritis disponit. sed propter frigiditatem. tunc sequitur quod materia a virtute non potest superari in tam modico tempore in quod modico terminat acutam se. quod est materia multis caliditati agenti resistens. Et ideo terminabitur se. ante maturationem materie. Et per consequens male et ad mortem. Si vero sudor frigidus propter multitudinem materie significatur quod virtus est debilis. et non potest illam materiam subtiliare. Si vero propter malignitatem materie etiam significatur virtutis debilitas. Sed hic cadunt duo dubia. primum quod si se. est acuta tunc calor est valde intensus per totum et per consequens sudor non est frigidus. Ad hoc dicitur negando primam consequentiam ut patuerit statim. Ita secunda consequentia non valet ut supra ostendit. 2. dubitatur quod si materia

expellitur per sudorem. igitur subtiliatur ante. Et per consequens calefit. Hoc rursum negando istam consequentiam materia ista per sudorem expellitur. sed subtiliatur prius. stat enim in virtutem prius ingrossauisse materiam per quam ingrossationem ipsam digessit ut colligitur prima quarti capitulo de cura primitiarum in generali. similiter non sequitur materia subtiliatur. sed calefit ut patet de aqua calida flante borrea sparsa supra politum marmor que in frigidatur et in vaporem subtiliata convertitur et sic multa que calefunt ingrossantur et indigesta calidiora sunt grossiora ita stabit subtiliari et infrigidari ut patet de generatione aque ex terra. Hubitur terito. quod materia faciens se. acutam est putrida igitur in ea est caliditas permanet fixa. Sequentia patet ex dictis in questione de putrefactione supra tertio tegni. igitur cum per sudorem expelli non infrigidatur ab intrinseca. nam si infrigidatur sequitur quod caliditas non est fixa. Hoc respondet quod materia putrida habet caliditatem preternaturalis fixam que est putredo. sed illa non est tanta necessario. quanta est caliditas in corpore humano sano ut constat de carnibus mortuorum animalium putrescentium que tactu apparent frigide. Et si dicatur caliditas putredinalis faciens est fixa. igitur caliditas fixa in humore est intensior caliditate corporis nostri aliter enim non calefaceret. Hoc dicatur quod duplicitate possumus imaginari aliquem gradum caliditatis esse fixum. uno modo quod humor in se. intrinseco ita disposito ut est existente in loco natali eius conseruatio et naturaliter dispositio et deduc ta alta causa speciali calidus humor sub tanto gradu remanet caliditatis. Et si ab illo recesserit est apostolus dictis ad illorum redire et hoc modo in humore faciente se. est caliditas fixa intensior caliditate naturalis membrorum sed cum humor a membro tactu caecus. separatur humor ab intrinseco infrigidatur. et hoc modo sufficit huius putridos panis in calefacto esse ad hoc ut se. sit humoralis. 2. modo est caliditas fixa absolute quod qualitercumque humor infrigidares. et ubique poneres est aptus ad caliditatem talis redire. et hoc non oportet caliditatem intrinsecam sicut est membrorum caliditas esse fixa in humore. Non vultus quod quis maxima sit multis frigida tamen potest ea in multo tempore digere. et ita si sit fortis vultus non vincit cito cum febris non sit fortis. ex quo primum quod si sit fortis vultus et sudor frigidus et se. mollis tunc morbus erit longe necessario. et ita verificatur secunda conclusio. Si vero vultus sit debilis et se. mollis vultus adhuc non ualde cito deficit vultus nisi sit ex parte debilitas. et ideo plumbum egredi est longa cum debilis vultus non sufficiat et cito supare maxima. et primum quod est vultus ut plumbum et cito.

Quod hic dixit. Hoc dividitur in duas partes. primum mouendo dubium ostendit quod possit esse sudor frigidus cui febre acuta. sed verificatur assidue. et secunda. unde et mortem. dicit primo dicta ypo. esse per expiationem manifesta. sed bonum est caram scire. nam video mirandum quod se. sit calidissima et sudor sit frigi-

dus. R̄ndit at h̄sic dubitatio q̄ si loca. vnde su-
dor iste debet egredi esset calida pculdubio sudor
esset calidus: sed non est impossibile interiora esse
multū calida t exteriora p q̄ egredi sudor eē frigi-
da ppter defectū innati caloris: t ita i acuta febre
erit sudor frigidus. t hoc declarat magis supponē-
do ex dictis alibi q̄ se. acute sūt de humoribus pu-
midis q̄ humores aut sūt in habitu totius aut i va-
sis vel ventis mō si sūt humores in vasis. t ibi sit ma-
gna caliditas. t cū hoc ē calor nālis regēs mēbra
subalta. aut sit extinctus aut extinctio parat? t vi-
cīn' necesse eēt vt humor q̄ p cutes purgas frigid'
sit. Et iō nō repugnat q̄ calor febrilis sit acutus t
thi sudor sit frigidus. Unde. t verificat affōm t
diuidit i duas ptes. p° verificat. fo isert corollarī
nm. t r̄sidet qōni tacite. ibi fa. se. igif. p° dicit q̄ su-
dor frigidus ppter cām dictā significat mortē. q̄
osidit mām nūmā t frigiditate. s. mēi dñante corpī
q̄ mām nec calor febrilis nec nālis calescere po-
tuit. s̄z cū molliori febre possibile ē infirmū sanari
q̄ nā mām illā frigidā t humidā in lōgo tpe pōt
digerere. t fe. h̄ dat lōgu tps sue termiatiōis. fe. i'
isert corollarī q̄ se. acuta in illis ē signū t cā mō-
tis. t p̄z q̄ dicit. fo dicit r̄sidēdo qōni q̄ posset fie-
ti. q̄ cū molliori nō significas mōs. Et dicit hui'
mōl causam eē. q̄ materia dat spacia digerendi lō-
ga cum sit quies.

Z ubi in corpore ^{7c.} Con-
clusio af-
forismi ē ista. Sudor apparēs in aliquo
corpī loco significat in illo abundā-
tē cām egritudinis. pbaf. vbi sudor appet illic si-
gnificat humorē peccatē: t ille ē cā egritudinis. ḡ
7c. Ass̄m declarabī statī. t similē sniam habet. fa-
4. ca. de modis significatiōnū sudoris. Mo. p°
q̄ hic nō intelligit de sudore facto a cā primitia. s̄z
de corporea t sudore perseverāte. nā a cā primitua
puent fieri sudore sine peccato humor. 2° no. q̄
pbi intelligit in qua pte corpī q̄ si in vna tūc in
illa significas cā. Si vero in qualibet tūc significa-
tur et cā egritudinis peccare in qualibet corpī p-
te. Mo. 3° q̄ sudor sine manifesta cā nō ē nisi q̄
nā supfluitatē nō nālē expellit. nā p° d̄z eē supflui-
tas aliter nō expellere. 2° nō ē nālis q̄ nō d̄z nā-
liter expelli sensibiliter supfluitatis p̄ poros cutis.
Mo. 4° q̄ nā facit de possibilibus q̄d melius
i. lō ipsa p̄ sudore expellētē euacuat p̄ locū corpī
vicinorē mē. Ex qbus appet q̄ in aliqua pte corpī
az sudor. significat supfluitatē h̄ nālē i loco il-
lī vicīo p̄tineri. t q̄ a tali supfluitate aut sit aut ap-
ta ē fieri egritudo. iō p̄z p̄t̄ veritas affōi. Mo. 5°
q̄ sudor alsi appet ante egritudinē q̄fīz post. q̄fīz
d̄s ē egritudo. si ante p̄noscias futurā egritudinē
si simul demōstrat. si post vt in p̄ualeſcentia reme-
morat egritudinē. t sic p̄z q̄ narrare egritudinē
ē cōe ad h̄ tria p̄p̄le accipieđo egritudinē. p̄z 2° q̄
lō sudor appearat. nō ōz eē vel fuisse vel fore egritu-
dinē q̄ stat euacuari mām anteq̄ fiat egritudo
nō. n. seq̄. significat futura egritudo ḡ 7c. Lōtra

p̄dicta arguit p° q̄ i sincopi t ppe mortē mā pec-
cate in toto sudor sit tñ in frōte. R̄hdef q̄ in fron-
te ēt cā egritudinis. vel dic q̄ nō sit perseverāter.
nā ad veritatē istoꝝ affōꝝ redditē signi p̄seuerātia;
vel dic q̄ virtus nō p̄stat. t affōt veritas regris vir-
tutis p̄stātia. q̄ āt i mortali sincopi sit sudor vide i
11. 3¹. P̄d̄retea arguit p̄tra mā exīte in nō deter-
minato loco vel mēbro sit crisis p̄ sudore v̄liter in
toto corpe appēte igif tc. ass̄m p̄z in pleuresi. R̄h-
def q̄ cā p̄iuncta i pleuresi ē in mēbro determina-
to lōz aīs ē p̄ totū. t illa p̄ v̄niuersalē sudorez expel-
lit. vel dic 2° q̄ ille non sit p̄seuerāter.

Hic porro ^{7c.} Innuīt vt si p. Istō p̄mētu
diuidit i duas ptes. p° po-
nit affōt snia. fo cā. ibi fa. sudor. ambe ptes patēt
t tu ex p̄mēto collige q̄ nō sp̄ mā sudoris ē aquosi-
tas vt p̄tra humores distinguis. ^{7c.}

Z ubi ^{7c.} Lōclusio affōi ē ista. Ca-
liditas excellēs aut fritas i
aliqua pte corporis apparēs significat
egritudinē in eadē parte. pbaf q̄ in ta-
li parte ē sensibili recessus a tēperamēto. igif ē egritudo.
P̄ha p̄z. t ass̄m similiter. Et si lōz sniam collige
fa p̄t̄ doctrīna 3. ca. de signis opilationuz. t ad
affōt veritatē regris talē caliditatē perseuerāter t
nō a cā primitua apparere. tūc. n. necessario seḡ
egritudinē ēē in tali parte. t eius fm q̄d d̄f ledi o/
peratiōes. pōt thi affo. exponi aliter sic. 2° ē ista. ca-
liditas t fritas valde perseuerāter excessiue appa-
rētes in aliquo corporis mēbro in egritudinē māt̄
li significat mām cōtineri in illo. t pbaf q̄ mēbz
in quo talis mā p̄tines maxime d̄z a mā alterari.
aut ad caliditatē aut ad frigiditatē. t lō in fe. dolē-
tes tumore loci minere. aut ex sudore magis i vno
mēbro apparenter aut ex caliditate vel frigiditate
percepta nostro tactu vel infirmi relatu aī loc⁹ mi-
nere. Qd̄ si dicas p̄tra q̄ in principio fe. extrema
frigēt t thi ibi nō ē egritudo vel mā d̄f fm primaz
expōnē q̄ illa mēbra tūc egrotat egritudine frigida
Et iuxta fam d̄f q̄ illud frigus nō perseuerat. Et
si dicas in acuta fe. cū spāte in interioribus frigus
apparet in extremis perseuerāter. t ibi nō ē egritudo.
Hicif p̄cedēdo iō affo. ē verus vt in pluri-
bus puta vbi nō per accidens ex causa in alio mē-
bro aliud autem in frigideſ aut caleſſat.

Quocunq̄z in membro.

In isto p̄mēto ga. verificat affōm. t q̄ littera p̄z t
clara ē. iō nō expono. s̄z tu v̄de per te metipsū 7c.

Z ubi i toto corpore ^{7c.} ^{7c.}
Intēdit istā p̄clusionē. p̄mutatiōes facte
repēte in toto corpore aut de calido i frig-
idū aut de vno calore i altū significat lōgitudinē
egritudinis. pbaf ille significat plures mās malas
peccates in magna cōtitate igif significat longitu-
dinē egritudinis. ass̄m t p̄ha statī declarabunt.
Nota primo q̄ istas mutationes intelligimus
ab intrinſeco non a cā primitua dependentes.

Particula

No. 5. q̄ intelligimus istas mutatiōes fieri se plus in die motus. Iū semel tūn̄ fiat mutatio de caliditate in frigiditatē. et in posisimo nō oꝝ ex illo significari lōgitudinē egritudinis. 3° no. q̄ dixit in toto corpe q̄ mutatio facta in una parte tūn̄ nō h̄z in hoc significare. No. 4°. q̄ iste mutatiōes nō sūt nisi pp̄ humoꝝ motū q̄ diuersi sūt i virtute. No. 5°. q̄ isti h̄s̄ oꝝes q̄ diuersi sūt isto mō nō sūt inuicē cōmūxi ita saltē q̄ vñ̄ motu aliī moueas. tūc. n. si mul mouerent. No. 6°. q̄ vbi sūt multi humores vñ̄ sāx p̄nū nō siml̄ m̄xti. et quoꝝ ql̄z sufficit notabiliter totus corpus pmutare. virtus multū laborat in supando eas. primo qa dū vacat digōniynt̄ diuertit a digōne alterius. fo q̄ isti sūt magis obilitates virtuteꝝ vñ̄ troq̄z ip̄mētez q̄ si alter eoꝝ tūn̄ sprimeret. 3° q̄ mā peccās ē amplior. Nā sūt duo loco vñ̄s. No. 7°. adveritatē assōi regri virtutē ēē fortē. nā cū debili vñ̄tute mēi rebellio arguit morbi breuē. et ad mortē terminādū. s̄z vbi virtus constet. arguit mēi malignitas et multa resistētia. Et tō necessario morbus lōgus q̄ siue virtus vñici obbeat tarde cū sit fortis. siue mānici debeat q̄ multū resistit. Ex hijs p̄z assōi veritas. q̄ talis pmutatio significat mēp̄ diuersitatē quāp̄ q̄libet sufficit totū corpus notabiliter pmutare. et talis diuersitas arguit mām mītus bene sepabile a virtute. tō rc. Et si dicaf p̄tra. q̄ tertiana nō pura ē brevior q̄ flegmatica pura vt colligis prima 4°. R̄fideſ q̄ in tertiana pura ille mē sūt redacte ad vñā formā.

No. vltimo q̄ regrif ad veritatē assōi. q̄ serues alioꝝ pītas exceptis oībus q̄ sūt necessario p̄ha.

Morbus habens mētū. i duas ptes diuidis. primo ē p̄mētū gal. fo ē additio p̄stā tini. ibi fa. mītū. et vtraq; ps est clara. S̄z dubitas q̄ multā et diuersā māz virtus vincit tardū q̄ sim plicē. et si sit multa et diuersa intelligis multa quo ad q̄libet pīe sue diuersitatis puta multe colere et multū flegmatis. hāc igis virtus diffīcilius vicit q̄ si sit multa simplex. q̄ ista simplex nō h̄z nisi vñā talē multitudinē. vel fo intelligit alioꝝ posita pīate. v̄bi ḡ p̄. iueniri colera nō nālē merito sue grossi cīci ita diffīcile digibile sicut flēa datum. hoc posito vñ̄. q̄ virtus tardius digeret et vincet libraz vñā humoris cuius medietas sit ex tali colera et alia medietas ex tali flēate q̄ si tota mā eēt flēa purū aut colera pura simili mō. et h̄ p̄ cās dictas. et tu hoc nota bene rc.

Altus sudor rc. In isto assō. ponunt̄ due cōclusiōes. ibi fa. Si vero nō. prima p̄clusio. Sudor multus factus ex somno sine manifesta cā significat. qm̄ corpus vñ̄s ampliori cībo q̄ bene digerere possit. pbaf q̄ sudor pōt cāri multus in sōno ex cībo ampliori igis rc. tenet p̄ha q̄ cātum pōt significare suā cām. No. p̄ q̄ dī multus. q̄ paucus alī ūt̄ ex debilitate virtutis non potētis supfluitates tertie digōnis insensibiliter expellere. No. fo q̄ et talis sudor in vigilia factus

significat q̄ corpus ampliori cībo vñ̄s. sed dixit de sōno q̄ in eo plurimū accidit q̄ ex labore vigiliā posset accidere et nullū illoꝝ significaret vt i glof.

No. tertio q̄ quatuor de cāis p̄tingit q̄ sōnus magis facit sudorē q̄ vigilia p̄tio q̄ in vigilia p̄tē cutaneae sūt calidtores. et tō possūt resoluere insensibiliter superfluitates ibi existētes q̄ adueniēte somno sensibiliter expellunt̄ in forma sudoris calore nō potētē ita subtiliare. fo q̄ multus sōnus ē causa retētiōis multap̄ supfluitati q̄ expellerent. aut egōne. aut aliter cū sōnus oēs fortes retineat eva cuatiōes p̄ter sudorē. tertio q̄ i sōno vñ̄ digestio ē fortior. et tō plus de equali q̄titate cībi in humores p̄uertit et pl̄ de notabili. i. nutrimentali hūido ad mēbra trāsmittit a quo plurime p̄tes aquose supfluit̄ p̄ sudoribus expelleāt̄. et hic sudor hac de cā veniēt̄ accidit post fam digōne in sōno celebratē. 4° q̄ i sōno fortificat̄ virtus in interioribus. et tō mām ibi peccātē pōt melius per poros expelle q̄ in vigilia alijs pībus. et hoc quarto mō magis p̄fert sōnus in corpīs mandificatiōe in crīsibus et finib⁹ posisimoꝝ. Et tu hoc tene mētū et vide tertio tegni q̄ sōnus oēs fortes retinet euacuatiōes ceptō sudore. et ex hoc vide quō sōnus qualiter q̄ causet sudorē erit fm modū exuberādi māz. nō s̄z modū resolutiōis sabtilis vt dixit auic. fa primica. de eis q̄ puenit̄ ex sōno et vigilia. No. 4° q̄ cībus alī ūt̄ ē cā sudoris sui multitudine. alī ūt̄ caliditatē alī ūt̄ q̄ fm plurimā p̄tē ē in aquositatē p̄uertib⁹. et tō ad assōi verificationē regris q̄ hō non vīt̄ cībo merito sue caliditatis factio sudoris. aut cībo in multā aquositatē p̄uertibili. Ultimo no. q̄ nō dicim⁹ talē multū sudorē significare p̄ se multi cībi vñ̄s. s̄z q̄ ūt̄ cū carentia signoꝝ repletiōis p̄terite. tūc. n. q̄ nō pōt ēē multus nisi p̄pter cību multū significat multi cībi assumptionē. Si vñā Scđa p̄ sudorē multus factus ex sōno rc. si accida in corpe nō multū accipiēte cību significat corpori illō indigere euacuatione. pbaf q̄ cū hac circōttia significat humoꝝ peccātū abundātiā ḡ rc. Circa hoc no. q̄ cū sudor a virtute expellat̄. et pure nālē. nā supfluitas tertie digōnis dī nālē expelli insensibiliter vt diximus supra p̄tīcula p̄m̄ iō seq̄ oēm sudorē nō a cā primitua expulsū est supfluitatē nō nālē p̄cipue cū sit multus. q̄ qīg nālē supfluitas tertie digōnis p̄pter virtutis debilitatē expellit̄ sudor vt supra dixi. Ex hoc et seq̄ si egredit̄ sudor multus et nō sit pp̄ cībi. s. mītū dīnē oꝝ q̄ sit p̄pter humoꝝ maloꝝ abundātiā. tūles cū p̄tīmū p̄ sudorez nō plene a corpe euacuit̄ seq̄ q̄ significat plures alios remanere. 2° no. q̄ supfluitas ex nouo cībo gēita. q̄ nō multū ē alī ūt̄ humoribus mixta aut membris inuiscata. iō p̄ cīb̄ abstinentiā resoluit̄ et corrigit. S̄z supfluitas ex antiquo cībo remanēt̄ in corpe et multū ē inuiscata. et multis alijs humoribus imīcta. iō plērūq; nō p̄ solā abstinentiā pōt emitti. et tō talis indiget purgatiōe. ex hijs inserit̄ fa p̄clusio q̄ iste sudor mō dicto apparet̄ significat q̄ i corpe abūdat humores et antiquo

antiquo cibo supfluit: et per hunc corpus ut ab illis
medicis indiget purgatione. Concordia affōi coll.
2. p. doctrīa 3. c. d. eis q. pueniunt ex sōno et vigi?

Quidā medicorū tc. Istud com
mētū diuidit i
tres ptes. p. ponit līra fr̄a gal. In 2. additio p̄stan
tini. ibi. s. sudor nāqz. i 3. vificat affōz. ibi. s. multus
p. p̄t 2. patēt. 3. diuidit i 4. p. dat cāz q̄ ml̄
tus cibus ē cā sudoris. 2. dat cāz q̄ p. alī p̄ticulā
talē p̄mittit. Ibi. sine manifesta. 3. docet q̄ dicat
multus. 4. dat veritatē ambaz p̄tisi affōi. ibi 2. in
venimus. ibi 3. multū. ibi. 4. multus. n. Ne p̄ma
et 2. p. de 3. dicit q̄ iō vixit multū sudore. q̄ pau
cus nō significat illud stat. n. paucū sudore in cor
nō replete fieri pp̄ v̄tū debilitatē nō pp̄ humorū
vel cibi absidatā. et motus ē q̄ v̄tus. et si sufficiat
nutrimentū assimilare nō tñ sufficit supfluitatē isē
sibiliter expellere. Ne 2. 4. dicit q̄ sudor multus ē
duobus mōis. aut. n. pp̄ cibū multū ip̄e morbi ac
cepto. et sic ex modico ip̄e. aut pp̄ multū cibū ante
morbi acceptuz: et si isto mō fuerit d̄z corpus pur
gari. Si vero fuerit pp̄ cibū nouiter acceptū p̄ ab
stinentiā sufficienter corpus medicabī.

Sudor multus tc. Ypo. intē
dit istam con
clusionez. Si in aliquo ip̄e morbi quod
cīqz fuerit illud curat sudor multus aut
calidus aut frigidus. Calidus significat minorem
egritudinē: frigidus at maiorē q̄ calidus: p̄bat q̄
frigidus significat mām magis virtuti rebellez ut
colligēt ex dictis in affō illo. sudor frigidus. Nō
p. q̄ intelligēdus ē de sudore nō tali a cā p̄mittiua
2. no. q̄ d̄ multus q̄ in paucō nō ē multa signi
ficatio. 3. nō q̄ d̄ sp̄ fluēs et pōt intelligi duobus
modis. uno mō q̄ p̄tinue p̄ totū morbi et ego vidi
mulierē q̄ p̄tinue. 4. diebus sudauit sine interpol
latiōe alio mō pōt intelligi ut dixi q̄ i quoqz ip̄e
morbi appareat. 4. no. cām q̄ sudor fiat frigi
dus ex affō allegato. Nō. 5. q̄ regris ad affōi vi
tate alioz p̄itas exceptis necessario sequentibus. vñ
nō cōmparet sudor frigidus i cronica ad calidū
in acuta s̄ in cronica et sic de alijs. hijs. n. statibus
semper frigidus est peior. q̄ negoz est et magis re
bellem mām significat.

Sudor diei cretice tc. Cōmētū
istud in duas
ptes diuidit p. ponit p̄mētū gal. 2. additio p̄stan
tini. ibi 2. vnde et hoc. Ne p. dicit. et p. ē q̄ supra
sū illo affō. sudores febricitati locutus ē de sudo
re cretico. hic logē de sudore apparēte in toto ip̄e
morbi sine crisi. i. i q̄ cōqz ip̄e morbi appuerit. Ne
pte 2. appet qd̄ dicat addi p̄statini: et ē manifesta.

Ebres quecūqz tc. In isto
affō due
ponunt p̄clusiōes. ibi 2. q̄cūqz. p̄ria p.
scdm vna introductionē oēs se. nō deficiē
tes: i 3. die s̄ sit fortiores et magis piculose deficiē
bus. p̄bat q̄ oēs tales s̄ sit seuoz accūtū: et magis
virtutis debilitatiue. ḡ tc. p̄ha nō: et assū statim pa

tebit in notatis. Nō p. scdm hūc modū q̄ p̄ se. nō
ficiētes tertia die nō intelligimus illas tñ q̄ in to
ta tertia die p̄seuerāt. S̄ oēs nō p̄tinue p̄seueran
tes q̄ atī interpolationē et q̄cē hūtes s̄ue in 3.
s̄ue in 4. die. et erit ac si diceret oēs se. p̄tinue s̄it
soniores. et piculiosores interpolationis. Nō. fo q̄
dicat se. vere interpolationata ex hijs q̄ dixi p̄ticula p.
affō x. et xii. Et ibi collige et q̄ s̄it p̄tinue et q̄ p̄ti
nuaz qdā ē p̄clusa qdā p̄portionalis et dīas ista
tū adinuicē. Nō. 3. ex illis q̄ plurimū mē se. int
pollataz putrefiūt extra venas. et in loco nō valde
vicino cordi. S̄ mē p̄tinuaz putrefiūt in vēis aut
in locis viciniis cordi valde. Ex quo p. q̄ iste mē a
hijs paribus magis iſſiūt accūtia. Nō. 4. q̄ hijs
duab̄ cāis s̄it piculiosores. nāvbi maior ē p̄portio
morbi ad virtutē ibi piculū ē maius cū iudicū de
piculiositate sumat maxime ex tali p̄portiōe ut ri
ſū ē supra. Nō. 5. q̄ ad verificādū affōm regris
alioz p̄itas. nā si p̄paremus continuā in suo gene
re valde leuē ad interpolationā in suo genere valde
grauē nō verificat. Sz posita p̄itate i dispōne mē et
q̄titate q̄tū ē possibile inter p̄tinuā et interpolationā
p̄stat p̄nē dictā ēē verā. Quocūqz fa p̄ oēs se.
deficiētes. i. interpolationate s̄it mīnus fortes. et mīn
piculose p̄tinuis. p̄bat q̄ p̄illas mīnus molestas
virtus et eoq̄ accūtia s̄it leuiora. ḡ tc. Assū declaras
bic p̄uerso mō illi q̄ dictus ē in prima p̄ne. Con
tra istū modū arguēdi. arguiſ. q̄ ly. 3. die ponitur
frustra cū ly. nō deficiētes sufficeret ad significan
dū p̄tinuas īmo tertiane quaq̄ p̄oxismus ē. 30. ho
ras et q̄nqz inueniūt s̄it in 3. die nō deficiētes. et tñ
s̄it interpolationate. poneſ ſigie illa p̄ p̄tinua in r̄ione
yp. fo q̄ fa p̄nē ēē fassa. nā in fa p̄nē d̄ absolute:
q̄ q̄cūqz sic deficiſit. qm̄ nō piculose. h̄ nō ponit p̄
patiuū: mō p̄stat q̄ oīq̄ interpolationate s̄it piculose si
cut quotidiane. ut d̄ p̄ria 4. ab auic. et hijs rōnū
bus. et pp̄ modū loqndi gal. in p̄mēto. dico q̄ se. q̄
s̄it in tertia die nō deficiētes. aut in dyatritis intel
ligēde s̄it se. q̄ de 3. in 3. faciſit p̄oxismū aut exa
cerbationē. q̄ in illa die magis fūt. Et de illis fo
lū logē yp. in affō. et ē tūc sensus q̄ oēs se. q̄ s̄it mō
dicto in 3. die aut in dyatritis. et nō s̄it deficiētes
i. interpolationate s̄it fortes et piculose. et rō ē q̄ p̄edet a
putrefactiōe mē acute multū lesiue in loco nobili
putrefacte. sensus at̄ se p̄clusiōis ē q̄ se. q̄ s̄it i dyat
ritis. i. tertii diebus et s̄it deficiētes. i. interpolationate
iste nō s̄it piculose: q̄ s̄it tertiane interpolationate. et
hoc mō loqndi r̄ideſ maxime exponere gal. in cō
mēto et tūc ē verificabūt cōclusiōes ut facet et p̄z
solutio argumētoz factoz

Hic ipo. tc. Istud p̄mētū diuidit in
statini. fo p̄mētū gal. ibi fa se. n. in prima p̄statius
dicit tria primū q̄ p̄ se. nō deficiētes ypo. intelligit
eas quaq̄ interpolationes nō s̄it cū mūdificatiōe.
i. a q̄bus corpus nō mūdificat et in hoc p̄z exposi
tionē hāc p̄statini quodāmō ēē cū prima affōi itro
ductōe. Iz et fa sanari posset cū hoc victo. Dicit 2.
q̄ tales febres neqz p̄mitit nām q̄escere. neqz ē

Particula

dāt spaciū accipiēdi cibū regulariſt. tio ſi pīculose
Bicit tertio q̄ iſte fe. cū in dyatritis deberet minus
ſiāt ſortiores t̄ crescat certū ē p̄ eas p̄tēdi maliſ.

Fe.n. gal. hic verificat affōm p̄ cās t̄ vicit p̄mo
q̄ fe. deficiētes t̄ quaz interpolationes. i. porismi
quoquomō in 3. ſūt interpoſite. i. cū vera q̄ete nō
ſūt moleſte. t̄ ex hoc patet gal. in fa. p̄clusiōe intel
ligere de tertianis. Et p̄ p̄n̄ de eisdē in p̄ia vt di
xi. 2° modus introducēdi affōm dicit q̄ rō dicti
ē q̄ nullē fe. ſūt nō moleſte niſi ille a q̄bus mūdi
ſiſcas corpus. t̄ et quaz interpolation nō ē lōga. Et
q̄ supra in tertianis interpolation q̄ in tertia die q̄
etanc interpolation nō ē lōga nō. n. trāſit diē. tio iſte
ſūt nō moleſte. i. pīculose. Bicit 3° q̄ in iſtis fe.
interpolation. i. porismus fuerit breuis ſicut in re
ra tertiana in qua nō trāſit. i. 2. horas nō ſolū fe. n̄
erit moleſte. i. pīculosa. ſz neq̄ erit lōga. Si vo iſta
rū tertiana p̄ porismus ſit lōgior fe. nō erit pīculo
ſe ſz lōgiorcs. Bicit 4° q̄ hec ē cā q̄ dixit q̄ tales
fe. i. tertiane mūdiſſicātes corpora in actiōe ſua nō ſt
moleſte q̄ iſte nec ſūt ex apātibus. nec ſūt de pessi
ma putrefactiōe. ſz ille q̄ nō deficiſit bene ſūt iſto
t̄ tio ſunt ſortes. t̄ etiam periculose.

Albuscūq̄ fe. longe.

q̄ Cōclusio affōi ē illa. In q̄buscūq̄ acci
dūt fe. lōge in eisdē ſūt pustule t̄ dolof̄
in articulis t̄. i. ſucturis p̄bas. In iſtis ſt̄ mā apta
cāre dolorē t̄ pustulas in articulis t̄ iſta mēbra ſt̄
apta recipi. igis debet iſti effectus ſieri. p̄na tenet:
q̄r mā talis q̄n ad mēbra trāſmittit ē apta dolorē
t̄ pustulas facere. No. p̄ q̄ per fe. lōgas intelligē
de ſūt hic maxime lōge putride vt p̄z in p̄meto l̄z
de ethicis poſſet quodāmō verificari. No. 3° q̄
putride fe. ſūt lōge aut q̄r mā ē multa: aut q̄r groſſa:
aut q̄r frigida: aut q̄r viſcosa. t̄ in ſumma. q̄r mā
multū reſiſtit ne digeraſ. Ex q̄bus ſeq̄ ſe. q̄r ta
lis mā ē diſſicilis euacuatiōis ex hijs q̄ dicunt in
affō illo melācolicos. fo ſeq̄ q̄ virtus in fine talū
febrū ē debiliſ. tertio ſeq̄ q̄ ſi criſim faciat. faciet
criſim permutatiōis per apāta pocius q̄z criſim e
euacuatiōis. 4° no. q̄ articuli ſūt mēbra maxie
apta talē mā recipere vt notaſ illo affō laborioſ.
Ex q̄bus p̄z affōi verificatio. nā ex quo iſte fe. apte
ſūt terminari per criſim permutatiōis t̄ talis ma
xime ſit cū apāte t̄ motu mē ad determinatū ſe
mēbrū t̄ cū fo articuli ſint mēbra maxime ad hoc ap
ta ſeq̄ q̄ in iſtis apte ſūt ſieri pustule in articulis:
t̄ dolores. Ex q̄bus ſeq̄ q̄ q̄ multe tales fe. nō ſ
terminant per criſim: imo plurime inſensiblē. tio
affō nō ē vlt̄ ſe. ſz i. pluribus vt d̄ in p̄meto.

HOC NON t̄. In iſto p̄meto Hal. pri li
mitat affōm iſtu. ſc̄do verificat
per cāz: ibi ſc̄da: ſtatī cā v̄o: t̄ abe p̄tes patēt i. l̄ſa

Albuscūq̄ t̄. ypo. in iſto

q̄ p̄clusionē: oēs illi p̄ualeſcētes ex fe. viſ
tur cibis ap̄lioribus in q̄bus aut naſcē

pustule: aut dolores ſūt in articulis. p̄clusio p̄bas.
In oībus talib⁹ generant mē ſuperfluē q̄ ſūt cē
iſtoꝝ doloz aut pustulaꝝ. ḡ t̄c. 2° nota: q̄r nō ē cā
gnāns talū ſuperfluꝝ niſi multitudiō cibi: t̄ vtrū
q̄z affō declarabif circa l̄ſam. No. primo q̄ p̄re
ſurgētes ex fe. qdā intelligūt nō veros p̄ualeſcen
tes. In iſtis. n. ex cibi inordinatiōe maxime ſūt ap
te ſieri pustule: t̄ dolores cū in iſtis ſit multa mā ap
ta ad faciendū hos morbos. ſz nē magis verifi
car de nē p̄ualeſcētibus in q̄bus in principiō p̄ua
leſcētie nō ē humor peccātis: ſz virtus ūbilis ppter
paucitatē ſanguinis t̄ ſpūuz t̄ inatī caloris: vt hē
tur tertio tegni t̄ in qb⁹. ſi q̄ ſtalī ſuēt oꝝ q̄ ſit
ex cibo affūpto quē nō bene digerit virtus. fo nō
q̄dā dixit maxime de p̄ualeſcētibus: q̄ ſipſi ppter
fortē appetitus ſūt magis apti errare in nimio cibo
ſumēdo. 3° no. q̄ q̄ pustule t̄ dolores de q̄bus
hic loqmur ſūt māles. tio oꝝ ipſis apparentib⁹ ſi
gnificare huiusmōi māſ malas abūdare. q̄ ſigis i
vere p̄ualeſcētibus nō erāt in principiō. igis ſūt gā
te ex cibo nouo nō fierēt. tio oꝝ cibū ūe ampliorem
q̄ ſi virtus nō ſufficiat digerere. Ultimo no. qdā
oꝝ ad veritatē affōi ponit debituſ regimē. in alijs re
bus vt in cibi qualitate. nā aliter p̄tingeret falsifi
cari. vel dīc fo q̄ ſt̄ verus affō ſt̄ in plurib⁹. q̄ ſi
marie ſūt apti iſti p̄ualeſcētes pp̄ virtutis debilita
tē t̄ appetitus fortitudinē in cibi q̄titate errare.

Hic loquitur de egris t̄c. hoc
cōmen
tū ē p̄ ſe māifestū iō nibil ſcriba. ſz vide tu p̄ te. q̄ ſi
modicum eſt. t̄c.

Rigor incederit

q̄ ſorismi. ē iſta. Rigor incedēs in febrē cū
debili exīte corpe t̄ febre nō deficiēt ſi
gnificat mortē p̄bas. q̄ ſtalī rigor ſignificat exī
tionē caloris innati: aut multū dñiuꝝ male mē ſup
virtutē. igis ē ſignū mortale. p̄na clara: q̄ ſi ad vir
tū ſeq̄ mors. ḡ affō ſt̄atim declarabif in notatis.
No. primo qd ſit rigor. Eſt. n. motus muſculo
ruꝝ involuntariuſ p̄cuſſiuſ ad rē nocētē expelli
dā. fo no. q̄ rigor qdā ē precedēs fe. qdā ſeq̄ ſi:
qdā incedēs in ſe. q̄ ſi p̄cedit ipſū principiū ſe. t̄ ſi
ipſū ſe. fortis. hic igis ypo. loq̄ ſolū de rigore inca
dēte ſe. q̄ ſi rigor p̄cedēs nō ē mortalis. t̄ ſi ſupra iſ
lo affō. fo. Quibuscūq̄ in febribus. vide qd ſigni
ficiat rigor in ſe. incedēs. No. 3° q̄ ſe. dicimus non
deficerē. q̄ ſi nec toto inde mouet nec ēt notabiliter
mittit t̄ hoc mō intelligaf hic. 4° no. qd̄ virtus
d̄ debiliſ aut in cōpatiōe ad virtutē ſuī ſanī. t̄ hoc
mō nō d̄ debiliſ niſi absolute niſi multū inſtātia
virtutis ſanitas multū deficiet. fo mō d̄ debiliſ
p̄patiōe ad morbiuſ maxime hic intelligimus p̄o.
5° no. rigorē accidere ſe. alī ſi a cā primitua. q̄ ſi
iſto nō ē ſermo. Alī ſi a cā intrinſeca t̄ huius cau
ſe ſūt multe. nā q̄nq̄ calor nālis ē in t̄m debilitat̄
q̄d̄ mēbra ſe tenere nō p̄fit. t̄ iſo aer frigidus ip̄mi
in muſculis ſortius q̄ ſi eēnt p̄fites ſpūs t̄ ſaguis
t̄ muſculi tāq̄ ſi ad rē nocētē pellēdā mouet mouet

Quarta

Possimmo: quicq; mē male pungētes: aut calitate aut frigide aut alia mordicatio q̄litate mouens sup̄ mē bra sensibilita. t̄ iō mēbra p̄cutiunt ut illā mām a se repellat: t̄ hoc āt ē in principio. aut nō. si sit i p̄ncipio de illo nō ē sermo ut f̄dicitū ē. si vero nō ē in principio tūc significat mām moueri ad cretice expellēdum mām. Ex q̄bus p̄z q̄ rigor incidēs se. si factus a cā primiua significat aut caloris extinc̄tionē nō primo motum mēi factum a nā vt expellatur. 6° no. q̄ q̄n nā mouet qd expellēdū cretice mām t̄ eā expellit q̄ p̄plete sibi dñas se. deficit. Si se. nō deficit sine dubio nō dōnat virtus mēi. t̄ iō si sit rigor ē ppter mē exuberatiōe. Ex his igit̄ verificat affō. nā rigor incidēs in se. significat aut defectū nālis caloris t̄ iste ē mortalī. aut motu mēi vt cretice expellas: t̄ tūc si expellis t̄ se. nō deficit significat q̄ nō sit crisis bona. ḡ virtute exīstē debili succubet. Si āt nō expellis p̄culdubio nā mota plus multo instabit t̄ illius motu nō tollerabit virtus cū sit debilis. t̄ iō moriet infirmus. Et q̄bus p̄z q̄ iste rigor ē signum t̄ cā mortis.

Ultimo no. q̄ fm gal. dicit inciderit. t̄ non dixit incidit. t̄ hoc mō ēt multo magis verificat affō. t̄ p̄cordia huius affō. hēetur. p̄ 4. capi. de rigore.

Non dixit iciderit. Gal. p̄mē

n tē affōm facit tria. primo docet q̄ dixit iciderit in mō subiectuo. t̄ nō dixit incidit. fo docet qd significat rigores incidētes multi in febrisbus. 3° verificat affōm. ibi fa. si āt. ibi 3° si in rigore. De prima dicit q̄ ypo. nō dixit incidit: s̄z inciderit q̄ dicere icidit s̄ḡt rē q̄ ē aut ac si semel tm̄ fuit. s̄z dicere inciderit significat q̄ multis mōis t̄ vicibus incidit. t̄ hoc mō intelligēdū ē affō v̄tus. nā si semel tm̄ incidat rigor in se. hoc pōt esse aut ppter caloris extinctionem t̄ tūc ē significās mortē t̄ pōt ēē ppter crīsim bonā. t̄ tunc nō significat mortē. si igit̄ dixisset in plurali inciderint res adhuc ēt manifessitor. Si āt rigores. in hac fa p̄te facit. qd dixit dices q̄ si mlti rigores icidat in se. forti existēte virtute nō ē bonum signūz q̄z significat mās mltas agitari: a utvnā mltotēs s̄z si sit cū virtute debili: significat mortē. Si. n. rigorē. In hac pte verificat affōm. nā rigores isti aut s̄t tales q̄ eos seq̄ purgatio aut nō se. nō deficiēte. si p̄mbi tunc sunt mortales duobus modis: aut. q̄z virtus defecta nō pōt multos tales rigores t̄ motus sua rum mēz tollerare aut q̄z p̄ purgatiū virtus p̄us debilitata in totūz dissoluit. si fm. s. q̄ nō seq̄ purgatio itēz ē mortalī duobus mōis. primo hoc accidit si rigor mām qua prius deficiebat cū ēē obīlis ex toto p̄sternis. 2° q̄z significat virtutē esse ipso tētē supra mām: q̄z mouet eā. t̄ si purgationē sa cere deberet t̄ nō fiat ppter ipotētiā. nā rigorē tālē. s. se. icidētē solet seq̄ purgatio: aut p̄ sudorē: aut per fūxum: aut per vomitū: t̄ ista cū non adsint significat virtutē debilitatē.

Excreções in febri.

Iste affō dupliciter introducit: t̄ prima ē cōs: q̄ ypo. Itēdit tres p̄clusiōes. sc̄da ponis ibi. egesie. 3° ibi. si vero. prima ē excreatiōe liuide sanguinee sel lee t̄ setide oēs s̄t mālī signū in febrisbus p̄tinuis p̄bas q̄z oēs tales significant aut vehemēs incendiū aut mortificationes caloris nālis. aut aliquod aliud valde magnum nocumentū in spiritualib⁹ ḡ tc. Mo. primo q̄ per excreationē intelligo spu tum cum tussi aut rascando emissum. 2° no. q̄ excreatio aut venit a cāna: aut a pulmone vel a pectori vel dyalagmate. t̄ iō super dispōnes istorūz mēbrōz significat. 3° no. q̄ excreções liuide. q̄icq; contingunt p̄viam adustionis sanguine per adustionē in nām mīlie redacto. t̄ iste magis ad n̄ gredinē tendunt. q̄icq; fiunt per viaz congelationis sanguine congelato t̄ spiritibus in eo mortificatis. iste tendunt ad plumbeum colorem magis. Et idco liuide excreções aut vehemens incēdiū: aut nūmīum frigus siue mortificationem innati caloris significant. Mo. 4° q̄ excreções dicuntur sanguinee duobus modis. vnomodo q̄z ibi sit aliquid sanguinis. t̄ isto mō sputum subrubeum in pleureticis apparet sanguineum t̄ hoc est laudabile. 5° dicunt sanguinee: q̄z nē existentes sanguinis multe t̄ rubedinis t̄ de istis h̄ intelligi in affō. Mo. 5° q̄ iste fuit aut ppter fracturam vene in pectore. aut ppter apostema magnum sanguineum q̄ non maturaſ aut in pectore aut in dyalagmate: aut pulmōe. t̄ iō semper tales excreções significant magnum nocumētū.

Mo. 6°. q̄ excretiōes dicunt sellee q̄bus miscet colera citrina colorem sellis faciens t̄ iste significant q̄ multa talis colera cōcas cordi. t̄ per p̄fis significant vehemens incēdiū. Mo. 7°. q̄ fuit de significant saniem malā t̄ ēt vlcus magnum in aliqua dictaz partium. t̄ iō sunt male. Egeste. Hic ponit fam p̄clusionem t̄ ē q̄ excretiōes egeste. sunt signum bonum t̄ similiē est de secibus: t̄ vrina. p̄bas q̄ tales expulsiones bene facte significant corporis mundificationem a mala mā. ḡ tc. Assumptūz p̄z q̄z aliter non essent bene egeste nisi essent cū corporis mundificatione a materia māla. Ubi no. q̄ per tales superfluitates bene egestas intelligimus: aut q̄z sunt emisse post digestioñē eaz aut q̄z in eis emittendis seruantur ille. s. p̄ditiones superius numerate in bona euacuatione s. q̄z sunt debite quantitatis t̄ qualitatis per debitus locum: t̄ debito tēpore: q̄z post apparitionē signorum digestionis t̄ cum bona tollerantia t̄ cum alleviatione t̄ quomodocunq; intelligatur erit vera conclusio. q̄z isto modo egeste siue vrine feces siue excreções significant veram victoriā virtutis supra materiam t̄ corpus per actionēz virtutis debere ab eis mundiscari. Si vero. 3° conclusio. si per hec tria loca egreditur ad non vtile est signum malum t̄ significant materiaz somulari virtuti ita q̄ euacuatio sit potius synhomatica q̄z naturaſ t̄ talis est malum signum vt pluries dictum est.

Mo. in q̄ hec littera aliquando inuenitur sine

Particula

nega^{nt} et est sensus qd si per ista loca egredias aliquid
utileum. i. partium nālium membrorum ut partes
intestinorum aut cortices vesice aut anuli cāne pul-
monis et hec est communis introductio. Introdu-
citur autē sō modo qd intendit tres p̄clusiones fāz
ibi. et secundum vrinam. tertiaz ibi. Si vero prime
partis. ista est conclusio q̄z excretes liuide
fellee sanguinee et fetide omnes sunt male tamē cū
bene egeruntur sunt bone qd significant in futuro
omnes corporis dispositiones bonas cum signifi-
cent dominum virtutis ad mundificanduz corp^{rum}
ut dixi et iste malum significant qd omnes fortez p̄
sentem lesi onem in spūalib^{us} quare. et secunduz se-
cessū. 2° similiter de egestionibus et vrinis malorū
colorū patet sicut precedens. Si vero. secunda 2°
Si i morbo materiali perseverāter nihil emittatur
utilem et digestorum per aliquem dictorum loco-
rum ē signum malum. pbatur qd significat virtu-
tem non dominari materie et huic secunde introdu-
ctioni consonat commentum gal.

Secūdum qd affō. dicit esse ita. In
istō commento gal. qua-
tuor facit. primo arguit contra modum dicendi y.
secundo soluendo ponit sententiam prime partis
affō et secunde. Tertio ponit signa bone purgati-
onis. quarto verificat litteram ultime conclusiōis
ibi secunda. monstrauit. ibi tertia. significat. ibi 4°.
finis. De prima dicit q̄ verus est affō. ideo ypo.
debuisset abreviisse hoc modo omnes purgatiōes
que sunt de materia mala per q̄s ab illa bene pur-
gatur corpus sunt signum future dispositionis lau-
dabilis. et ita videtur quedaz redargutio de longi-
tudine. et tu ex hoc intellige secundaz introductio-
nem supra positam esse mentem gal. De parte se-
cunda dicit qd ypo. ideo dixit per plura verba que
ipse monstrauit ex his que solum per exēuntia a
tribus locis iudicamus de digestione materie com-
munis toti et se. facientis. et secundo enumerat spe-
ties male sc̄reationis cum dixit sc̄reations liuide
sanguinee fellee et fetide omnes sunt male qd ista n̄
sunt purgantia malam materiaz et ideo significat
presens malum sed tamen talis purgatio aliquan-
do est mala. s. quando emittitur erugo. s. materia
mali modi putredinis ab apostemate que non iu-
uat quandoq; est sicut emissio sanies ab apostemate
et quā sequitur laudabilis purgatio. et iō iste emis-
siones malarum superfluitatum q̄nq; sunt signa
futuri boni q̄nq; non. puta q̄n bene egeruntur mo-
do exposito in affō. De tertia parte dicit qd matu-
ratio materiei significat bonam esse purgationem
similiter tollerantia et levitas sequens et nā morbi
tempus etas regio et nā. i. complexio infirmi. Ista
enim significant humorem peccantez. et ideo quo
dammodo iuuat ad cognoscendum bonitatem euā-
cuationis et dictum fuit particula prima affō secū-
do. De quarta parte dicit qd finis affō inuenitur
duobus modis ut p̄z.

A non deficientibus.

In isto affō ypo. intendit istam p̄clusionē frigi-
tas fortis extremitatis cum ardore interiorū et si-
ti significant mortem in se. continuis. pbatur qd si
significant magnum et calidissimum apostema in in-
terioribus. ḡ tc. Affō statim declarabit. Mo. p̄
qd ideo dixit in non deficientibus fe. ut dicitur in p̄
mēto. et ideo ad hoc denotandum dixit y. ita. 2°
no. qd per exteriora intelligimus corpus crura bra-
chia pedes: et sic de talib^{us}. 3° no. qd per interiora in-
telligimus pectoralia et naturalia maxie ut cor pul-
monē epar stomachum et intestina tc. 4° no. qd
qr in locis istis est caliditas fortis. iō consumit hu-
midum roridū et ebullit infra ut sitis fiat. Quito
no. qd ad veritatez requiritur p̄imum hoc signū
perseuerare. et per hoc tollitur instantia de dispōe
principiū quartane tertiane interollatarum. nam
non continue et perseueranter sunt in eis extrema
frigida et interiora ardentia. secundo requiritur taz
frigus interiorū in q̄z exteriorum calorem esse val-
de intensem. tertio qd fiat ab intrinseco. Sexto nō
qd in se. pluribus de causis p̄tingit exteriora cē frigi-
da et interiora calida. primo a causa primitiva h
colligitur supra. Secundo propter op̄ilationem i
venis et vijs spirituī: pp q̄z phibes sp̄is transire
ad exteriora: sicut alsi accidit in sincopi: sed quan-
do non est alia causa cum hac interiora non ardent
Tertio propter materiam valde naturaliter frigi-
dam a qua vaporess mali eleuantur ratione putre-
dinis et ibi vbi putrefit est calida. s̄ illi vaporess ad
cutim venientes et loca exteriora minus calida re-
ducunt se. ad frigiditatem et infrigidant illa exteri-
ora loca. h etiam tertio modo interiora non ardet
4° contingit qd materia colerica grossa putrefit i
interioribus sed ab ea vaporess non eleuantur ml-
ti. et illi pauci cito resoluentur. et ideo exteriora nō
apparet vehementer frigida quod tñ requiritur
in condicōibus affōismi. 5° fit qd materia mo-
uetur cretice super sensibilia membra aut paroxi-
maliter et calore retento ad intra iſrigidantur exte-
riora sed in isto casu non perseuerāter sunt frigida
exteriora. 6° contingit propter magnū apostema
et dolorosum in interioribus ad cuius locum san-
guis et sp̄is mouetur et qd ibi fit dolor. qd ad loci
lesum nā trāmittit sp̄m et sanguinem et in hoc ca-
su interiora vehementer calent ut propter apā t̄p
sentia calidoz humoz. et exteriora frigident multū
qd fortiter sunt a sanguine et sp̄itu depauperata.
et de hoc proprie intelligitur nunc. Ex quibus p̄z
affōi. verificatio si consideres.

Oportet inuestigare. ^{Bal. i} isto co-
mento facit tria. primo mouet qōnem. 2° soluit. 3°
r̄ndet tacite cuiā qōni et verificat affōm per cām
fa ibi. qd non. 3° ibi. Lā. āt. Dicit primo qd oī quere-
re ut̄z ista possunt esse in se. alijs. s. in non continu-
is et respondet qd ipse nunq; vidit nisi in acutis. et
peracutis. et q̄n sunt piculose et pessime et non i allis.
Ex quo p̄z ei dicere qd ista nō p̄tingit in cōti-
nuis. De parte secunda qd nō dixit in nō defi-
cientibus.

bus se ad dñia 3 se. sparios in qua frigus apparet extra et calor intra. propter tertiam vel quartam causam supra expressa. qz hāc dñia assignare nō oꝝ vt pꝝ in notatis circa assōm. Sed sicut dicēdo spōdiles dorsi volūt ponere dñiam inter quosdaꝝ spōdiles et alios. imo denotare qꝝ spōdiles nō sūt nisi in dorso ita hoc significare volunt qꝝ ista signa nō sunt nisi in se. deficientibus. De 3. dicit qꝝ istorum accidentium cā qn̄ sunt pseuerantia supra si apostemata aut sanguinea qꝝ dicunt flegmōes aut colerica qꝝ dicunt erisipile. qz in ill' trahit calor ad interiora sicut apparet in febris initia et hoc quā do ista flunt interiora.

A non deficiēte se. TC.

In isto assō ypo. intēdit istā pclusionē. ptor tio labij vel supcilij vel nasi vel oculi vel ablatio visus vel auditus in se. Ptiua cū debilitate virtutis signa sunt mortis ppinquitatē significan tia. Ista pclusion. pbaf. vnu quodqz istoz signifi cat aut magni apostema in cerebro. aut fortē eiusdem exiccationem aut defectū quasi ultimatū vir tutis animalis. s3 quoctqz istoz exīte cū debilitate virtutis necessario seqꝝ cito mors. g tc. pña no. et minor et maior statū i notādis verificat. Et huic silem sniam colligere potes fa 4. de signis sumptū ex pte nasi et oculoꝝ. Primo no. qꝝ hec accha dicta qn̄ sequit nocumētu pprū mēbroz victorū pūta nasi v'l supcilij vel oris: ista nō necessario signifcat mortē. nā pp opilationē v'l chataratā vel hūo rem ad aures currēt tollit visus vel auditus sine notabilis nocumēto. fo pñt h ptingere ex nocumēto cerebri et pprae pñte se. et de hoc logē in assō ita vt sit sensus si ex se. tñ cerebro picef nocumentuz vi inde labium vel oculus distorqueat. 2. nō qꝝ h mēbra faciei plurimū mouens p neruof q a cerebro imediate oriunt. vt pōt colligi. fa p! ca. de anno thomia neruof cerebri et h mēbra sūt maxime apta pati ptorsionē. aut malā figurā de nocumento cerebri. et hec est cā qf ypo. spāl's fecit mētionē liz alig dicat hoc iō fuisse. qz sūt mēbra magis manu festa. et quoꝝ lesions faciliter p̄cipimus. 3. no. qꝝ ex cōitate cerebri pp se. nō ptingit istoz mēbroruz tortio. nisi qz mēbrū a cerebro p̄trahit. vnd neruorum q ab eo oriunt seqꝝ ptractio et musculoꝝ ad radicē suā. qbus ptractis mēbra ista torqnt. Mo 4. qꝝ ptorio cerebri nō ē nisi aut pp magnū apā i eo. aut pp incorrigiblē et plurimā siccitatē et hoc est ex cā se. Ex quo pꝝ qn̄ hec mēbra torquētur vel torta sunt pp nocumentū cerebri ex cā se. non deficiēte qꝝ significas magni apā. aut ultimatā sic citatē cerebri. h at cū debili virtute mortē vicinam significat. Mo. 5. qꝝ nō videre et nō audire ex sili cā: qz isti duo sensus sūt in loco valde vicino cerebro et satis clari i nobis nō ptingit nisi pp ultima tū defectū virtutis aialis cerebri. Et iō necessario mors ē vicina debili exīte virtute et istis appetibꝝ Ex quibus pꝝ pclusionis verificatio.

Tortura fit in membris.

Sal. in pmento primo dat cām torture. fo spasmū 3° exponit assōm. 4° pparat inter hec signa. ibi fa. spasmū. ibi 3. qz si in. ibi 4. maxime. Dicit primo qꝝ tortura fit in mēbris pp ptractionem lacertoriū et neruof ad suis initiū. nā talis ē colligātia lacerti mouētis ad mēbrū qd mouet ut p lacerti ptractionem p̄trahit mēbrū vt pꝝ in motu voluntario. De fa dicit qꝝ nerui patiunt spasmū aut thetanū ex a postemate colericō aut nimia frigiditate: et siccitate: et tu supple cū patiū pp cōstatē cerebri. oꝝ istas passiones eē i cerebro. De 3. dicit qꝝ hec duo. s. thetanus et spasmus si euensis i neruis supple ex no cumēto cerebri sūt molesta maxime. vnde quodcu qz eoz appearat ostendit mortis vicinitatē. De pte 4. dicit qꝝ inter ista signa maxime mala sūt nō videre et nō audire. nā ista significat v'lem defectioneꝝ virutis animalis cerebri. tc.

Bi in se. Lōclusio assō ē ista. Bi

snia vel desipientia super ueniens se. nō deficienti sunt signa mortalia. pbaf hoc significat maximi nōcumentum circa spūalia. vel circa cerebrū ex motu mēi faciētis se. talia at sunt mortalia g tc. pña no. et assumptū statim declarabis. Similis snia habet 2. 4. ca. de signis sumptis ab anhelitu. et x. almā sonis cap. de signis malis. Mo. p disniaꝝ genera liter intelligi oēm anhelitus difficultatē et per desipientiam intelligi corruptionem principaliuꝝ operationum cerebri s. imaginationis. cogitationis et estimationis. Nota secundo qꝝ hec accidentia qn̄ qz sunt propter egreditinem propriā in instrumenis anhelitus vel in cerebro. vt si quis astmaticus vel melancolicus et hoc modo non oportet qꝝ sint signa mortalia. quandoqz contingit ista accidentia tamqz se. psequentiā. qz ex ipsa se. que est calor extraneus accidit nocumentum in instrumentis anhelitus vel cerebro propter quod sequuntur ista accidentia. et hoc secundo modo intelligitur hic.

Nota 3. qꝝ hec accidentia. ideo sequuntur se. v'l qz materia faciens se. quasi cretico motu mouetur versus instrumēta anhelitū ita qꝝ apāndo aut pulmonē aut musculum aliquem pectoris aut pannulos pectoris faciat difficultatem anhelitus. et subtiliter apostemādo cerebrū vel panniculos faciat desipientiam. et nō est dubium qꝝ vtrunqz horum ē mortale. talia enim significant naturaꝝ non posse conuenienter regulare materiam cum ad tam notabilia transmitat eam. Et ideo si se. est ptingua significatur mors aut contingunt h accidentia. fo ppter nocumentum mēi ad mēbra dicta non tñ faci entis apā. et etiam si perseverent hec accidentia. ita qꝝ nā ab his mēbris nō expellat est signuꝝ mortale. qz significat materiam peccantem in loco nobili figi. aut 3. ptingit sine motu mēi ad hec loca. verbiqz. qz pp se. multa existente necessitate non potest virtus necessitatis satissimacere nisi cuꝝ difficultate anhelitus vel vaporibus malis capitī p̄catis et pmixtis spiritibus corrumputur principales operatio nes cerebri. Sicut in non vera frenesi ptingunt. et

Particula

hec signa magnā mēi maliciā & tātā se. intēsōez
vt inde seq̄ debeat mors. Ex qbus p̄z p̄ q ad ve-
ritatē affōi regrif. hec signa eē pseuerātia. nāz alī
ante crīsim uel in ipsa crīsi. hec accūtia p̄tingit q̄
significat futurā crīsī bonā vt primo de creūcīs &
fa 4. fo segē q̄ ad hoc vt dicas signū mortale. nō
oīz vt necessario mors in d sequaf. vt sup̄ dixit gal.
s̄ sufficit q̄ i plurib⁹ p̄se. 3° p̄z veris⁹ affōi ex dīce.

Eliquādo hec accidentia

Istud p̄mētum diuidis in tres p̄tes. p̄ oīdit que-
nientiam & dīaz in cās disnīe & desplentie. fo dat
cām verisfātē affōm. 3° oīdit q̄z titat in nō defi-
ciētē se. Ibi 3° q̄ āt. ibi 2° q̄ oīa. dicit primo q̄ hec
duo qñqz ex eadē cā fūtūt ex passiōe cerebri. vnde
anhelitus sit magnus & rarus vt dī in p̄nōsticis.
& cā in hoc ē q̄ cū v̄hemēter vni opatiōi sit itēti
ex fortitudine imaginatiōis nō anhelā: nisi multa
cogēte necessitate. & cū anhelāt sit anhelitus magn⁹
pp necessitatē fortitudinē & hec ē eadē cā suspi⁹. in
melēcolicis & cogitatiōibus fortibus ex quo potes
eligere q̄ in anhelitu p̄currīt occulta voluntas vt
dī de mictu i lecto. i 9°. 3° s̄ qñqz nō fūtūt hec duo
ab vna cā. imo disnia sit a passiōe in spūalibus: vt
apātis pleuref vel pulmonis vel i spacio pectoris
collectōe facta. De fa pte dicit q̄ hec oīa sit mole
sta & pīculosa. i. pīculū portēdētia. & maxime cum
sint cū se. nō deficiētē & acuta q̄ his morbis sp̄ p̄ue
nit. Hic de 3° pte p̄z. nā dicit q̄ āt duxit. in se. nō
deficiētē sup̄iori mē assimilat s̄nie &c.

In febribus apostema

Istā p̄clusionē intendit ypo. Apā veni-
ens i se. nō solutū. nec i crīsib⁹ p̄mis
significat lōgitudinē egritudinis. p̄. p̄baſ q̄ signi-
ficat mām eē multā inobedietē virtuti & nām sibi
nō p̄plete dñari. Nō p̄ q̄ qdā p̄ primas crīses
intelligit dies creticos. q̄ sūt ante. 40". & tūc erit
sensus. q̄ si apā nō solutū i istis erit egritudo lōga
& hoc ē certū q̄ trāsibit 40". & p̄ p̄hs erit crōnica
Quidā āt p̄ primas crīses intelligit illas q̄ sūt afi
20". & itēp̄ egritudo erit lōga salti respectu s̄laz i
qbus solutū apā in prima crīsi vel in illis dieb⁹ dic-
tis. s̄ certe hoc nō vides dignū dici ab ypo. cū nul-
lā hēat v̄tilitatē. q̄s. n. ignorat q̄ lōgior ē egritudo
si apā nō curef ante 20". q̄ si curef. s̄ p̄to ypo.
log de se. sequētib⁹ apā in qbus si fiat crīsis lau-
dabilitē. & in p̄. vel fa crīsi non solutū apā ita q̄ dis-
solutū significat lōgitudo egritudinis. Si virtus
p̄stet & sint alia signa salutis. verbīg. In pleuresi
vīdeo nām mouerī in 7°. & facere spuere multis sā-
guinem & sudorē & tñ remanet dolor significo lon-
gitudinē egritudinis in genere. & rō q̄ significat
q̄ qñuis nā fuerit potēs sup̄ p̄tē mēi q̄ erat in loco
apātis vel p̄pe tñ adhuc restat multa mā sub for-
ma cē antecedentis q̄ trāsīt in coniunctam & non
p̄mittit dissolui apā. & hoc significat multitudinē
materiei vel eius inobedientiam. & ideo significat
egritudinem longam. Et ex hoc tu intelliges sen-

sum affōrismi. & quomō dicitur longa egritudo si
gnificantēz q̄ longa in suo genere & quid sit solū
apostema q̄ est idem q̄ curari. Tertio vīd q̄ de
apostematibus dixit.

Quod in affo. dicitur palaz
esse vī
detur. In isto affōrismi. commento primo est ex
positio affōrismi secundum Sal. secundo additio
constantini. Ibi fa. primā crīsim. De parte prima
quid dicat gal. patet. De secunda dicit p̄stantinus
q̄ per primam crīsim intelligit initium future crīsēs
idest prīmū motū creūcum qui est initium to-
talīs motū creūci qui fit i multis diebus: & tu po-
tes notare ex processu antī pleurecīcī supra parti-
cula p̄ma commento. i 2. Et ideo significatur lō-
gitudo egritudinis: quum apostema non solū q̄
significatur multitudi materiei que ppter sui mī-
titudinem non prorūmpit ad extra corpus termi-
num scilicet longi morbi.

Aibusqz in fe. aut alijs

nibus voluntarie oculi lacrimantur nū
bil inconueniens. Quibus v̄ero non se-
cunduz voluntatem inconueniens est. Duas co-
clusiones ypo. in hoc affō intendit & sic in duas p-
tes diuidit. secunda ibi. quibus. De prima par-
te dicit hanc conclusionem lacrime voluntarie ab
oculis febrentium fluentes. vel alias egritudines
habentium non sunt malum signum respectu illi-
us morbi. probatur q̄ iste sunt et accidētē anime
aliā causam consequente. vel sic iste possunt esse
sine magna morbi malicia ḡ tc. Quibus. secun-
da conclusio est ista. lacrime ab oculis dictorum in-
firmorum inuoluntarie esfluentes sunt malum si-
gnum. conclusio probatur q̄ ille significant aut a
postema aut aliā magnam cerebri lesionē. ḡ tc.
Assumptum statim patebit in notatis. Similis se-
tentia habetur tertia tertij cap. de dispositionibus
oculorum & secunda quarti cap. de signis sumptis
et parte oculorum & i o. almansoris cap. de signis
malis. Nota primo q̄ lacrime fluētes ab oculis
propter aliquam anime passionem dicuntur fluētes
voluntarie. Namqz ille sunt passiones appetitus
qui in proprie dicitur voluntas. ideo etiā iste dicitur
voluntarie improprie. Secundo nota q̄ pas-
siones anime quedam sunt in quibus cerebrū na-
turaliter cōstringitur ita vt aquosus humor qui i
cerebro est oculis exprimatur: & esfluant lacrime
vt dolor quedam sunt in quibus agitatur spiritus
ita vt etiam humores in cerebro existētes commo-
ueantur. & ita eliquantur vt cōtingit in risu & gau-
dio. Et ex isto motu etiam fiunt lacrime. sed quō
cunqz de istis accidat non significant v̄hemēns
malūz ex parte modi vel cause q̄ ex alijs possunt
esse. & etiam morbus v̄nus potest magis apprecia-
ri q̄ sit mal⁹ & ita p̄z v̄itas p̄. 2° n̄is. Nō. 3°. q̄ la-
crime p̄ter volūtatiē p̄nt p̄tingere aut ex nocumen-
to p̄po oculo. aut ex cā p̄mitua. aut pp̄ cōitatiē ce-
rebi. Exemplū p̄: vt i obtalmia v̄lcere ocli. vel per

cussione. vel dolor pp q̄ attrabis mā vlex diminutōe
vtris pteiue q̄ ē in angulo lacrimabili q̄ retinet
sui sp̄giositate exit⁹ lacrimaz. Ex⁹ secūdi vt per
cussione. Ex⁹ tertij vt nimia cerebri hūditate v̄l de
bilitate vel sp̄ate v̄l motu materiei cretico ad cere
bri. Itē lacrime p̄ cōitatem cerebri ptingētes q̄daꝝ
ptingūt ex nocumēto cerebri p̄dente a se. v̄l alia
egritudine cōt̄ toti nocumēti sensibile iferēte sup
quā hēmus significat bonū v̄l malū q̄daꝝ non. sed
alio cerebri nocumēto. Ex⁹ p̄mi vt si mā faciēs se.
cretice ad cerebri moueas v̄l i a de p̄petate ledat
cerebri vt multū debilitat. Ex⁹ secūdi si ex hūd
itate nāli cēbri fiāt lacrime. v̄l ex hūditate acq̄si
ta a cibo aliquo. v̄l loco. v̄l dieta alia. Ad p̄posi
tu h̄ intelligim⁹ de lacrimis q̄ nō sūt a cā p̄mitua
nec pp p̄puz nocumēti oculoz s̄z pp cōitatem cēbri
tōne nocumēti cerebro cōicati ab egritudine cōt̄
toti nocumēti iferēte nōbile sup quā significare
hēmus. Nō quarto q̄ tales egritudines cōiter
toti nocumēti iferētes nō sūt cāe lacrimaruz nisi
aut eaꝝ mā ad cerebri moueas cretice aut q̄ ab
illis rebemēter cerebri debilitat aut q̄ ex eaꝝ mā
spatur cerebri mō q̄dūqz eoz fuerit valde est
mala significatio. ex quo patet secunde conclusio
nis verificatio.

In pronosticis dictū ē.

Ha. i comēto facit tria p̄mo v̄fiscat faꝝ p̄nē aucto
ritate ypo. fo p̄ cām. 3° reprobat vnam l̄raꝝ i fine
affo. ab aliqb⁹ positā. ibi fa. lacrimaz. ibi 3° nō aut
de p̄ma dicit i p̄nōsticis eē dictū lacrimas nō eē
pueniēs signū t̄ hoc si lacrime fluunt sūi obtalmia
v̄l alia oculoz p̄pa passiōe. De fa dicit q̄ flux⁹ la
crimaz sine p̄pa oculoz passiōe t̄ sine iſfirmi volū
tate significat defectionē v̄tūt pteiue i cerebro iux
ta cōditiones supra positas. De tertia pte p̄z qd
dicat tc.

Aibus in febris

limosita
tes tc. p
clusio affo. ē ista limositates apparetēs

supra dētes febriētiū significat se. fortio
re t̄ diuturniore. pbaf iste significat fortē calorē
t̄ matieī peccāti grossiciē t̄ viscositatē ḡ tc. p̄fa
nō t̄ aff⁹ statiz patebit. Similis snia hētūr fa q̄r
tīca⁹ de signis s̄p̄tis ex pte dentiū. Nō. p̄mo
buiusmodi limositates eē quādā sordidites adhe
rētes dēibus valde viscōsas t̄ multū iduratas
l; ad lapidositatē nō sūt cōuerse. Nō. fo mām
bui⁹ limositatē hūorē grossuz viscōsuz cui⁹ sub
tile cū p̄ calorē fortē euaporat grossuz remanet dē
ub⁹ adhērēs vel q̄ a pectoralib⁹ locis vapores a
viscōso hūore eleuat̄ cū ad dētes veniūt ibi sc̄m
p̄e grossiorē remanēt subuli resoluto. Ex quo p̄z
boꝝ cām efficiētē eē caliditatē fortē mām aut hūo
re grossuz t̄ viscōsuz mō ex fortē calore arguit̄ se.
fortiudo ex viscositate hūoris lōgitudo t̄ sic patz
affo. v̄fiscatio. Tertio no q̄ iste limositates fiāt merito se. nā aliqui
sunt in gbus etiā tales sūt sine febre. Requirit̄ur

secundo q̄ virtus constet. nam virtute deficiente
fortitudo se. arguit breuitatem.

Limositates. Istud cōmētu ē cla
quia galienus parum super hunc afforismum lo
cutus est tc.

Aibus q̄z tūscēs

53
q̄ cōclusio ē ista vt plurimū oēs intense fe
briētes cū tūssi sicca modica paucū sc̄iti
unt. pbaf q̄ p̄ istas tūscēs humectas guttur t̄ pul
mo t̄ meri hūditate p̄portionata potui ḡ tc. Si
mīs snia colligit p̄ma quarti ca⁹ de causonide.
Nō p̄mo q̄ tūscēs dī sicca q̄ ē sine screatu. et
iō de illa fecit mētionē vel q̄ minus videbas cuꝝ
hac tūssi auferri sitis cū nō appareat esse mā hū
da. t̄ mihi videtur verius. vel q̄ in tūssi cū screatu
hūditate expulsa sitis puocat t̄ nō in ista. Se
cundo nota quare dicitur modice q̄ nimia tūssi
nimio t̄ fortē motu plus calefacit t̄ exiccat q̄z hu
mectat. t̄ iō sitim puocat s̄z modica p̄rio modo.

Tertio no. q̄ p̄ bas tūsses si q̄ sunt mē in pul
mone hūide agitan̄ ita vt magis humectare pos
sint et etiā hūditates a capite ad cānas pulmōis
trahit. Nō quarto sitis t̄ si causest ex siccitate
t̄ caliditate oris stomaci t̄ plerūqz siccitas t̄ cali
ditas pulmonis est cā sitis rt sumit̄ tertio tegni t̄
maxime in febris in quibus causa est circa cor.
Et iō humectato pulmone multū de tali siti remitt
titur. Ex his appareat q̄ tales tūsses sicce modice
in se. v̄tētibus sunt cā remissiōis sitis. t̄ iō isti non
valde sitiunt respectu illoꝝ in gbus tūsses ille nō
apparent. fo sequit̄ q̄ afforismus itelligēdus ē cō
patiue respectu illoꝝ in quibus alijs paribus non
sunt tales tūscēs. Quinto nō p̄ febres v̄rentes i
telligi se. causonides q̄ dicuntur v̄rentes ppter for
tem caliditatē in eis exītem cum mā putida sit i
locis cordi vicinis aut dicuntur v̄rentes vel aduste
q̄ pendent a mā adusta non putrida vt av. senus
v̄. fo coll3. s̄z vide p̄ isto i q̄dā tertio tegni.

Sicce tūscēs tc. Ha. i p̄mēto facit
duo. p̄mo ofidit quid
intelligit p̄ tūsses siccias. t̄ eoꝝ causas. secundo ve
rificat affo. ibi secūda. Et quocūqz v̄traqz p̄s co
menti est clara. iō non indiget explanatiōe.

A bubonibus

Conclus
io affo. est
i ista omnes febres p̄ntes bubones sunt
male exceptis effimeris. probatur quia
s̄ oibus alijs cōicaf cordi puīdo. s̄z oēs tales i bu
bonibus sunt male ergo tc. Concordia colligitur
primo de differentijs febrium capitulo quarto t̄
prima quarti de se. apostemat. Nota primo q̄
licet bubo stricte videatur importare solum aþa in
guinis. tamen quandoqz large sumitur pro quolz
apostemate extrinseco apparente in emitorio p̄n
cipal⁹ membrū vt subassellis vel post aures. Nō
ta secundo q̄ se. in bube quedaz sequunt bubo
nē q̄dā simul icipit q̄dā p̄cedit t̄ h̄ oibus itel

Particula

ligit. Mō. 3°. q̄ ex̄ite bubōe. 4. mōis p̄seq̄ se. p̄mo q̄ p̄ simplicē altationē mā bubōis merito pu-
tredinis & phibita trāspiratiōe calida ex̄is calefa-
cit spiritū p̄ simplicē altationē ita vt ponat sp̄us i
calefcō eē. vñ postea cor calefit. & ista dī cōit effime-
ra. 2° mō q̄ sumi putridi a bubone surgentes spi-
ritib⁹ p̄misces & ip̄os i calefcō eē ponunt l̄z sumi n̄
cōicēt cordi. 3° mō q̄ pp̄ dolorē agitat sp̄us ita vt
calefit. 4° mō q̄ sumi putridi a bubone eleuati v̄
q̄ ad cordis p̄cauitatē penetrat. & illa cōit dī put-
da. mō p̄stat min⁹ malas cē illas i qb⁹ putredo nō
cōmunicatur cordi q̄ quibus cordi cōmunicatur
& ideo iste affo. intelligentus ē cōpatie q̄ alte ab
effimeris sūt deiores effimeris. Mō. 4°. q̄ bu-
bones sequētes se. qñq̄ accidit p̄ signa digōnis
& significat crisi p̄mutatōis qñq̄ nō p̄cedētibus
signis & significat multitudinē mē cum virtutē im-
becilitate. Et sō sunt mali. hec est affo. cōis exposi-
tio in p̄mento aliam dabo q̄ tc.

Omnis fe. unius dī ei tc. Ba. i
comēto p̄rio
dīc qđ sit fe. effimera. 2° nārat q̄uo ex bubōe cātūr
3° affo. vñscat. ibi 2° q̄ alfi. ibi 3° h̄ eni. Dicit p̄mo
q̄ ypo. p̄ eff. merā itelligit se. vnius diei. i. q̄ merito
mē ei⁹ i quo suū calefc̄m eē ē fūdatū nō ē apta diē
nālē trāsire. De fa dicit q̄ hec se. qñq̄ seq̄ ap̄ata
q̄ fūt i sub assellis & inguīnib⁹ quorū ap̄atū illud
qd̄ ē cā fe. ē mā vñiḡa dolor aut nīni⁹ calor. nam
qñ ab istis aut aliqua istaz dispōnū ap̄atū p̄det se.
ipsa & effimera. dicit. 3°. q̄ si cā q̄ ap̄a extrinsecū
faciat se. nō sit manifesta q̄ nec p̄ dolorē. nec p̄p̄
sui calorē & sūt ibi ap̄ata que sūt cā fe. tūc ōz illa
ap̄ata eē calida & itrinseca q̄ extrinseca nō cārent
se. nisi ille due cē p̄sigant nisi raro & q̄ ōs se. in
trinsecorū ap̄atum calidoz s̄ male. iō ute s̄ male.

Ebricitati sudorū tc. Conclusio af-
forismi ē ista. sudor supueniēs febricitati
nō deficiēte se. ē malū. p̄ba ista signifi-
cat lōgitudinez egritudinis & multitudinē būoris
ḡ. tc. p̄na nō & aff⁹ circa l̄rāz patebit. Siliſ ſnia h̄
etur. 2° quarti ca° de signis ſūptis ex pte sudoris.
Mō p̄mo q̄ sudor qdā p̄cedit se. qdā seq̄ qdā
int̄cidit. h̄ ypo. de Int̄idente loq̄. Mō fo q̄ per
sudorez mā morbi euātūr cū iḡi h̄ ē dñante v̄tute
mā ita expellit q̄ se. deficit l̄z si se. nō deficit. signi-
ficas q̄ ſcā p̄ma euōne adhuc plurimū d̄ tū mā re-
manet ita vt sit eque potēs sup v̄tutē vt p̄us. & iō
significas matiei multitudo. ex quo p̄z q̄ idē ēt si
gnificarem⁹ p̄ oēm aliā sensiblē euōnē quā nō se
quis alleuiatio. Mō. 3°. q̄ se. nō deficere itelligere
possim⁹ q̄ se. ex toto nō deficiat aut fo q̄ se. nō sen-
siblē minuaf. & hoc fo mō itelligimus h̄. nā mul-
tōtiens i crisi euacuat p̄ueniēter l̄z nō i vicevna
liberaf. & tñ sal⁹ est p̄pe. Ultio nō q̄ intelligit
affo. i salubribus q̄ in mortalibus a breuitatur.

Si hunc afforismū. Bal. i co-
mo oñdit v̄bi hic affo. bñ poneref. fo vñscat. ibi fa-

vnde causam & vtraq̄ pars est clara. 56

spasmo et theta

tc. cōclusio
ffo. ē ista se. supueniēs spasmo v̄l theta
no curat vtrūq̄ patet. q̄ dissoluit cām
el⁹: & hic afferant illa nōta super illo affo. fe parti-
culue se. in spasmo.

Thetanus ē spasmi

tc. Bal. i cōmō
p̄mo docet qd̄ ē thetan⁹ vñs iferendo corollaris.
fo dat causas spasimi fm̄ suos modos diuersos. 2°
vñscat affo⁹. ibi 2° cā spasmi. ibi 3° thwic. De p̄ma
dicit q̄ thetanus est sp̄es spasmi. l̄z th̄ nō ita appet
q̄ mēbris equalit̄ aſi & retro extēd̄. vñ remanet
rectū & p̄p̄ thetanus deb̄z dīci extēsio n̄ spasim⁹
l̄z large loquēdo v̄ spasmo tres erūt ei⁹ maneris.

Causone habito

tc. Cōclu-
sio affo. ē
ista rigor supueniens causoni significat
el⁹ solutionē. pbatur ille rigor significat
crisim & matiei expulsionē a venis ad ex̄ venas ḡ
tc. p̄na nō & aff⁹ patebit circa l̄ram. Cōcordia su-
mit p̄ma quarti ca° de rigore. & fa quarti ca° d̄ si-
gnis detractōis matiei ad sudorē. Mō. p̄mo q̄
causon ē fe. p̄tia p̄clusa p̄dēs ex putresactōe colē
vel flegmat̄ falsi v̄enis cordi vicinis. ē aūt. causon
sine manifesta exacerbatiōe p̄pea q̄ p̄udo ē i lo-
co tā cordi vicino q̄ pp̄ nimisi calorē p̄tinue tanta
putredo vt n̄ appeat nōbilis fe. remissio ex p̄petate
hūoris. Rasis vo. x. almāoris dicit eē exacerbatiōes
tertianas q̄ ſūpsit causonē large vt iportat
fe. cōtiaz tertianā. Mō fo q̄ rigor ē mot⁹ cōcul-
ſiu⁹ lacertoꝝ i volvuntari⁹ ad rē nocivā expellendā

Mō 3°. q̄ q̄ mā causonis putrefit intra v̄nas
ea ibi manēte nō fit rigor. p̄mo q̄ vene sunt modi
cū ſentiētes. fo q̄ mā ē illi loco p̄sueta. 3° q̄ ip̄sa i
tra v̄nas nō mouet ipetuose ita vt merito motus
ſorti⁹ ſentires. Mō quarto q̄ nā hāc māz v̄n-
cēte tūc motu cretico expellit eā velocit̄. & ex̄ venas
ita q̄ puenit ſup ſensibilia mēbra cerebri motu. et
iō illa mēbra pp̄ iſtez & mordicatiaz ſensationem
cōcutiſitut & rigēt. ex hijs colligit cā vñſicās affo⁹
nā ſi q̄ patif causonē ſupueniēte rigore ſignifica-
tur q̄ mā ipetuoso motu mouet ex̄ v̄nas. & iō p̄
tūc fit crisis. Et p̄ p̄is q̄ ſaluabit. nā vt plurimū
cris terminat ad ſalutē vt dī i affo. fe p̄ticule qbus
cūq̄ crisis fit. Mō qnto ex dīcī nō eē affo⁹ vñ
veꝝ. p̄mo q̄ poſſet cauſonidi p̄ſūgi fe. interpolata
h̄is rigorē. fo q̄ crisis poſſet eē mala vt nō appa-
rētib⁹ ſignis digōnis nec i die cretica. l̄z v̄bi appa-
reat rigor pp̄ māz cauſonis & hoc preapparētib⁹
ſignis cōplete digōnis i die cretica tūc affo. vñl̄ ſi
ſicas p̄ſtātē v̄tute tūc. n. fit crisis ad bonū q̄ tc.

Qui de rigore disputauit

Ba. i comēto facit tria. p̄rio ponit rigore ex humo-
re acuto q̄ſiq̄ cāri. fo vñscat affo⁹. tertō oñdit cāz
acutaꝝ ſe. i estate. ibi fa. qīn. ibi tertia. itersi. De p̄
ma dicit ſe mōstrasse i locis i qbus disputauit dī

gores libro de accite et morbo: et in libello de rigore et tremore. et iectigatide. cu dixit quod rigor quicunque sit ex motu acute me ipetuosus super sensibilitatem membra. Ne haec dicit quod cum causonizantes istu rigor patitur necesse est quod veter soluas eis aut supuensente sudore aut colico vomitu. et cum est quod isti humorum egrediuntur venas et tunc muddificat corpus a talis mā et fit sal. Ne tertia dicit quod vene exiccate in estate attrahunt humorum calidos ex quibus sit se. acutavit alibi dixit.

Tertiana vera si non.

Cōclusio affo: ē ista. Tertiana vera quod non finit in septem pyodis ē longissima. probat si autem se huius tertiana continua ad septem dies. ita tertiana interpollata ad septem pyodos. quod tamen cōsumis in die una continua quartu in interpollata in una pyodo. sed tertiana continua si transire septem dies ē longissima ut non expietia sed totu declarabis statim similis sua habetur. prima quarti causa de dīa iter puraz et non purā tertianā. Non primo quod tertiana ē se. pēdēs p̄ncipalē ex putredine humoris quod merito loci et ne p̄pē in quo putrefit ē aptus. de tertio in tertiu affligeret et talis humor ē colera rubea. Et dico noniter merito loci in quo putrefit quod huius causon fūc cōdezi viam sit se. pēdēs ex putredine colere. tamen quod merito loci non facit illa mā exacerbationes manifestas. id causon non dī tertiana ut sumitur prima quarti.

Non solum quod tertiana vera quod pēdēs a colera pura rubea si p̄mixta alteri humoris interpollata ut a gaudium in p̄meto. Ista. n. duplicit seruat rationē tertiane. primo quod de tertio in tertiu affligit cuī via interpollatio. sed quod pura pēdet a putredine cole. Non tertio quod sit pyodē ē. n. redditus se. ad disponē pōrū simile cuī illis glosis quas posui in prima p̄ticula affo. undecimo in poxismis substrabetur. Non quartu quod tertianā interpollata purā non transire septem pyodos et continua non transire septem dies est cognitus per experientiam. sed tamen cum potest imaginari talis quod non tollerat aliquaz se. faciat talis materia tantam quantitatē eius aggregari ut plures quam septem pyodos faciat possit et si amplior aggregetur necessario aliū humorē sibi in putredinē associabit et fieri non pura. Non quanto tamen faciat nam circa mā interpollata in uno pyodo quartu circa mā continua in die ut dictu ē et ad experientiam cognitus est quod visus est cōsiderat in tot pyodos terminari interpollata in quo die bus continua terminari nec tamen repugnat quod tamen in una pyodo dissoluas de mā ex venas quartu in una die in continua de mā itra venas. sed hoc probare vel improbare est valde difficile. ex quibus colligendū ē quod ille afforismus dī ponit potius non per experientiam quod aliquarone probatus. et intelligatur ut in pluribus et debito seruato regimine infir.

Nulla est iter causon et tertianā. ga. in p̄meto quatuor facit primo cōpat tertianā causonid. sed docet quod tertiana sit nā et ei⁹ quādā p̄ditiōes. 3⁹ verificat affo: .4⁹ remouet dubitatiōes. ibi 2⁹ vera tertiana. ibi 3⁹ vñ ypo. ibi 4⁹ et sic possibile. Ne prima dicit quod in mā non

est tertiana et causon. sed causon ē in loco ubi putrefit colera sanguini mixta et in locis supra cordi vicinis sed in tertiana sp̄gis mā p corpora. et putrefit in locis a corde distatib⁹. Ne haec dicit quod tertiana nā ē illa quod susi fuat pyodū et quod ex pura colera rubea pēdet et maxime in estate in regione: et estate et pplexione calidis et siccis et icipit rigor finis atque cōsiderat in sudore vel vomitu colorico. vel fluxu vel plurib⁹ isto simul et huius portis multo minorē gete quod q̄escit. xxxvi. horis. et xiiij. affligit. Ne pte. 3⁹ dicit ypo. hic itēdet hāc huius tertianā non transire septimū pyodū quod quartu facit p̄tū. in una die tamen interpollata in una pyodo. et tamen terminatur fūc numerū pyodōrum sicut ypo. et prognosticis dicitur de quartana. et tamen p̄uidēdo crises tertiane aut quartane iudicantur fūc p̄iodos non huius dies. et aut pyodi tertiane finiuntur in xiiij. diebus et non expectantur. xiiiij. ad finēdā tertianā purā. et tamen sicut acuta in xiiij. diebus terminatur pacuta in 7⁹. ita tertiana in 7⁹. pyodis. Ne 4⁹ pte dicit quod potest terminari sicut acuta anni 7⁹. et quod hāc tertiana absolute et tertiana vā quod est idē fūc modum loquendi antiquorum.

Aibusq̄ in febre aures

q. Iste afforismus declaratus ē supra in illo quod busq̄ sellee. tamen non idget explanatiōe et similiter p̄metū susi. nā oīa dicēda dicuntur sufficienter in illo afforismo.

Alii iudicantur in parib⁹ et ceteris.

Cōclusio affo: ē ista febres quod terminantur in diebus parib⁹ sunt male terminatōis et pate ad reciduā. et fūc metē ga. in p̄meto ē fūc. quod in. xiiij. et xx. et 24. bñ terminantur. sed debuisse forte dicere quod terminantur in die non cretica.

Hunc afforismum ypocratis et ceteri Hal. in p̄meto dicit ypocrate hūc afforismū non fecisse. et probat ipsum non vīm et patet quid dicat et ceteris.

Aibusq̄ in febre

q. Ictericia. et ceteris. Cōclusio affo: ē ista ictericia venies anno septimū die ē signū malū. probat talis ictericia significat aliquod spāle nocentium supadditū se. aut crisi⁹ non bona ictis signū ē malū p̄na tamen et assūtū ē non obstat patebit. Similis sua habetur quarti causa signis superab ictericia et 4⁹. se. ysaac et 4⁹. breuiarij faponis. Non primo quod ictericia ē alteratio coloris sed ad citrinitatem vel nigredinem per cursus humoris nigri vel citri ad cutē sine putrefactōe. sed descripōne ponit ab auct. 15. tertij causa ictericia ē p̄nca. Ex qua descripōne p̄t p̄mo quod ictericia non ē morbus sed accidens. sed qualitas mutata ut p̄t. 2⁹ se quod non quod defedatio coloris ē in cute ē ictericia. nā milte p̄nt esse tales defedatiōes ut in moisea et alijs quod bñ descripōne non cōpetit. 3⁹ seq̄ vidē quod in viatico vocat p̄stātin⁹ aguirta pēla selecos non ē ē ictericia quarto sequitur naturalem citrinitatem in quibus dam et tincturam solis non dici ictericias cum non sint sede. Nam p̄ sedā intelligit auct. p̄ternaturalē

Particula

Sed cum hanc descriptionem cadit dubitatio quod dic abs quod prius factum per igitur quod humor citrinus putridus faciat icteritiam. nam quodam est icteritia cretica ex humore faciente se. et talis est a humore putrida cum humore fuerit putrida.

Hinc sunt duo modi dicendi quodam dicit humorem colicam putentem non carere icteritiam. nam merito putredinis non adheret cuti. sed quod ad cutem humorem dissoluit agente calore putredinali. et expieta non humorem collicam a putredine ex venas ad plurimum i. xii. horas vel. xiii. dissoluit. et ideo auic. hanc particula tamquam descriptio posuit. Ad artem de icteritia cretica non est ex humore quod fuit sub foro. ceterae purgantur se. sed in crisi cum purgantur expelluntur. ita ut radem dissoluat illa humore quod nundum putrebat et erat sub carnem antecedente. et non est putrida et retinetur in cutem et facit icteritiam. Alius modus dicendi est quod de scriptio icteritiae est ista. Alteratio suda coloris ad et trinitatem nigredinem per cursu humoris nigrivel cuius ad cutem. et residuum non est pars descriptio. ymo explicat disponit enim quam talis humor plurimum facit icteritiem. sed huic opinione sat per hanc methodum auic. loco dicto si quis bene propiciat. Secundo principaliter non est humore icteritia sumitur transumptive a noce quod de icterio iuxta versum. Carpe viator iter sub arbore concinit icter. Quis autem color est citrinus et vocatur hec passio quoniam aurea quoniam regalis. Ex hoc per hunc nomine icteritia de citrina non de nigra. Non tertio quod ceterae generalis icteritiae reducuntur ad duas una est multitudo colere. Unius est prohibitio euacuationis eius. Cause multiplicantes sunt aut dispositio membrorum generatio sicut epatis vel aliorum calefactione atque per te ciborum sicut acuta viciosa dulcia. aut ex parte rerum exteriorum sicut venenorum bibitum vel medicina vel morsus vel morsus pediculi vulturis. Ceterae autem phibentes euacuationem sunt aut in chilistica sive ibi est debilitas attractiva ab epate aut debilitas expulsive aut per operationem in poro selleo ad epar vel in poro ad intestinum aut per debilitatem distinctie et expulsive epatis quod per sequentia malam est per naturam vel ex parte intestinorum ut accidit in colicam quam sequitur icteritia faciens dolorem. Ebi considera quod colicam sequitur phibitio euacuationis colere: aut quod humore flegmatica facies dolorum in intestino gracili opilaret poros selleos ad intestinum transire. nam talis icteritudo intestinorum gracilium dolorosa est colica. sed modo quod intestina dolent terminata receptione membra colice acute. et ideo phibitio expulsionem materiem ad intestinum. Non quarto quod colera multa in corpore sunt per plurimam generationem ei sunt exhibitione evanescens ei mouet ad cutem quoniam paulatim cum sanguine ut colligatur in icteritia operatione. quoniam vero sit cretico motu quo humore ad cutem ab aliis membris mouetur et huiusmodi quoniam est per malicie digitationem quoniam anima et est crisis non bona. Non quanto quod quoniam accidit icteritis in se. sive crisi ipsa est mala. nam significat nouum morbum sive iuvana metu aliquo respectu se. exhortatur. Si vero fuerit cretica potest esse bona sive significat crisi bona si vero non est mala. Sexto non quod humore facit icteritiam dicitur est grossa nam aliis evaporet a corpore et egredere. nunc autem ad heret cutem quod est grossa. Septimo non quod crisi quod ad icteritiam terminat est crisi permutationis. et ideo cum non mel-

to dñe viuere super humorem ex quo per causam visceralem affluit. nam quod ista humore est grossa et per multum matrici dñas potest animo die septem. ut illa humore vicisse. et ideo si accidat icteritia anno. non est per modum bone et laudabilis crisis icteritis aut significat mortis suinhomici materiei aut aliud nocum est ex quo per partem vitas affluit. Alioquin. 8. i. ratione huius affluit. auctores medicine non ex toto fuisse concordes. nam duos prius modos dicendi inuenies. non ga. i. comento et auic. haec quarti causa de signis super ab icteritia in fine dicit posse evenire in haec die. et i. 4. laudabilit. unde sic dicit ad fram. sed ego dico quod icteritia fit ex humore acuto dicitur esse velocis motus in omnibus suis actionibus et passionibus ut non per esse longinquus si recipit digitationem haec die et magis in quarta et maxime in iuuentute regione calida et tibi calido et quod flant venti orientales vel meridionales. Et hanc sicutiam sequitur auctor. quarto colligitur dicit. Qui autem dixit quod icteritia anno. non est diem si venerit in icteritudo dñis acutis est mala reprobatus est experientia in terris nostris. et si veniat in quinto laudabile multum est una rōne et maxime in corporibus calidis tempore calido. et hec est sua oīum collegiorum mediterraneorum psarum et in vīe maioris. et pro maiori parte illorum die vandalisi. et possibile est. quod illud quod dicit in grecia locū habuit. sed ego puto ypo. dicitur versus in pluribus sed tamen non video rationes per alii qua istarum ptium manifeste cocludentem. Tu igitur elige per experientiam si occurrat considera.

3. Icteritia aliquando cum colera ru. ga.

In comento facit quatuor. primo dat plures causas icteritiae. sed verificat affluit. tertio rūdet dubio tacito. 4. diversificat finem affluit. ibi haec durum auctor. ibi tertia. quod uis. ibi quarta. inueniuntur. dicit primo quod icteritia quod est quod humore colica diffunditur cretice per totum corpus et maxime per cutem. et quoniam non est cretica. sed et aperte calido vel duro in epate aut constipatione. et opilatione. De secunda dicit quod durum apostema non accidit subito. et ideo si in icteritia accidat ante septimum diem erit propter alterum duorum modorum. s. aut aperte calido aut constipationem quod ante septimum non potest cretice diffundiri colera per corpus et hoc est malum. De tertia parte dicit quod quandoque anno septimum sit mala icteritia tamen post. 7. non necessario est bona nisi cum quibusdam circumstantiis ut dicetur in affluit. sequenti de quarta parte patet quid dicat.

4. Alibusquinque in se. tc. Lō clusio

affluit. est ista in quibusquisque se. sicut quotidie rigores in illis quotidie se. solutur. i. separatur. probatur in istis quotidie resolutus ex toto humore se. ergo tc. probata nota et assumpta statim declarabitur. Non primo quod rigores qui accidunt in se. aut sunt cretici aut sunt potissimum per plurimum. sed cretici non sunt quotidie. et ideo plurimorum rigores accidentes quotidie sunt potissimum. Non. sed. quod in principio exacerbationis continua non est rigor et principium fortis ut summis primis quarti causa de signis quod se. est inseparabilis. et causa est quod rigor fortis est ex motu membra super membrorum sensibilitate.

et mā nō mouet in cōtia ex venas. ex quo sequit q̄ se. i q̄bus quotidie rigores sunt et p̄cipue fortes si sunt p̄tinue. et iō sūt interpollate. Mō. tertio q̄ febris interpollataz mā vni° porisimi finis si alterius aduētū ut plurimū ex cāis assignat. Ab auic. p̄ma quarti ca° p̄mo secūdī tractat. Mō. quarto q̄ ut plurimū se. interpollate faciunt porisimus in via vna. q̄ quartana cōplet porisimi p. xxviii. horas et tertiana i. xii. et flegmatica i. xviii. et hijs p̄z q̄ ad vitatē affo. p̄mo requiris q̄ rigores sunt fortes. fo uō intelligere ut i pluribus. nā qdā sunt interpollate quaꝝ porisimi sunt. 4.0. vel. 4.8. horarum in quib⁹ non verificatur afforismus.

Rigores sunt cū p̄ totū corpus. Ha. i p̄mēto facit tria. p̄mo dat cām rigoris. fo v̄ificat affo". tertio remouet dubiū. ibi fa. in vnaquaqz. ibi tertia. si autē p̄ma pte p̄z. Be fa pte dicit q̄ mā cū rigore es fluēs purgat. i. euacuat i porisimo. et hoc ē illō qd̄ ypo. itēdit. iō quartane tertiane flegmatice solusū fm nām sue interpollatōis. q̄ quartane i. 24. horas tertiane in. i2. flegmatice in. i8. ð tertia dicit q̄ nō obstante q̄ mā purges tota p̄mū porisimū facies tñ ipsa relinqt qualitatē in membris que est causa redi tis porismorū sequentium.

Aliuscūqz in fe. in vñ tc.

q̄ forisimo due ponit 2° nes. ibi. 2°. Si vo p̄ria 2°. iteritia impuentēs in. 7° aut. 9°. i. aut. xiiij. ē bonū signū nisi appareat sisi durūte dextri ypocidri. 2°. pbā iteritia tñ mō apparet ē signū crisis laudabilē ḡ. p̄ma no. et aff⁹ statim manifestabis. Si vñ nō. 2°. 2° Iteritia eveniēs ista dictos tios. et nō l die cretica h̄ ē bonū signū. pba tur q̄ aut significat nouū nocūntū ut dictū fuit i p̄cedēti affo. aut synhōticā nō creticā expulsionē p̄cordia sumit. 2° quarti ca° ð signis sūptis ab iteritia. P̄rimo no. q̄ i quarta die mā colica et si sit aliqualiſ grossa sicut illa q̄ ē i mā icteritiē pōt eē viciā a nā. et iō digitā. i. 7° et vñqz ad. xiiij. p̄t accide re iteritia atz termin⁹ bōe crisis lz nō pfecte. Mō. 2° q̄ ut plurimū i fe. iteritia. Accidit aut ex apate epatis aut opilatiōe aut cretice si accidit ex opilatiōe vñ apate epatis dextri hypocidri si duruz ad tactū: et si nō fiat duꝝ restat q̄ ut plurimū fiat cretice crisis aut i die cretica veniēs plerūqz ē ad salutē. iō taliteritia significat crissim salutiferā. Ex hijs p̄z v̄itas aphōi ut i plurib⁹. nā ēt ad v̄itatem h̄ regrit v̄titis p̄stātia et q̄ digōnis signa p̄cesserint

Scđo no. q̄ cū accidit mot⁹ materiei velox nō i die tñ cretica argui⁹ poti⁹ v̄titē stimulari a mā morbi q̄ v̄titē ricasse mām. et iō arguim⁹ malū. et h̄ az v̄itas 2° nō fe. Ultio no. hunc afforismū solum intelligendum de icteritia citrina.

Hic afforismus superiori cōiunctus. Ha. i p̄mēto. p̄mo p̄tinuat affo. superiori. 2° dat cām p̄ditionis pōte i 2° ne. p̄ma. 3° oſidit quo ex passiōe epatis fiat icteritia. 2° ibi. nā epar. 3° ibi. cū. n. p̄ma. 2°. l̄ta

p̄z. Be 3° dicit q̄ sanguis non mūdificationē recipit a colā i epate n̄si fel trahat ad se māz colicā p̄ vias q̄ sunt iter fel et venas epatis. iō si iterueniat p̄stipatio. i. opilatio aut merito apatis vel alioꝝ necesse ē sāguinē trāsire n̄ mūdificatū ad mēbra ita ut mēbra fiat icterica propter colere citrinitatem.

A febribus circa ventre

clūfio affo. est ista morsus cordis et catuma forte circa v̄tre et tremor cordis i se. cōtingētes sunt malū signū. pbā sic. Ista signifi cāt putredinē colice mē i ore stomaci aut in corde s̄z v̄trūqz istoꝝ ē malū ḡ tc. similē snia hētū. 2°. q̄ tī ca° de signis sūptis ex pte stomaci. t. x. almansi⁹ ca° de signis malis. P̄rimo nō q̄ p̄ v̄tre bic intelligimus stomachum et per cor os stomaci et p̄ morsum cordis dolorē mordicatiū i ore stoma ci et p̄ cauma v̄hemēs icēdū. et p̄ tremorem mo tremulū aut i corde aut i ore stomaci ad modum lectigatōis. Mō fo q̄ tremor cordis ita ab auic. describis. xi. tertij. Tremor cordis ē ei° tremulus mot⁹ ex dilatatiōe et p̄strictiōe ita q̄ iter vnum motū et aliū nō sit p̄cepta ges. et sic q̄lōz illoꝝ motuum ē pu⁹ valde. Nota tertio q̄ cauma forte et dolor mordicatiū circa os stomaci maxie p̄pndū a me dico. relatu iſfirmi s̄z cauma posset ēt cognosci tac tu. et siti et lingue ariditate. Mō quarto q̄ cā h̄ nō ē i p̄stia colice mē mordicantis et calefacient i ore stomaci. Mō qnto q̄ tremoris cordis due sunt ḡniales cē vna ē mutatō v̄tutis ad expellēdū illud qd̄ p̄cipit p̄ modū nocūi. et sub ista cā p̄phēdūtūr oia q̄ ledit subam cordis vñ mēbris cui cor multuz cōicat sicut pānicul⁹ ei° et os stomaci sicut v̄bigra h̄sorales mē apāt vel nō aut solutoes p̄tinuitatis aut venena aut vapores mali ad ip̄m eleuatī et nūmīus sensus. fa cā ē debilitas v̄tut. nā i v̄tutis v̄bilitate agitas cor sicut si itēderet rē nocūaz a se ex pellere. ut sumit. xi. tertij loco allegato ex qb⁹ patz cordis tremorē eē v̄tutis expulsiue nāl cordis. aut v̄tut nālis ei° motiue. Ex qb⁹ oib⁹ p̄z q̄ siue fuerit forte cauma siue dolor mordicatiū siue tremor cōdis. hoc significat putrefactionē colere i ore stoma ci et locis cordi v̄cīs aut i corde debilitatē v̄tutis. et qd̄cūqz istoꝝ fuerit ē malū et sic v̄ficas affo.

Cū uero cor audiamus.

Ha. i p̄mēto p̄mo declarat qd̄ itēligam⁹ p̄ cor. 2°: qd̄ p̄ cauma. 3°. qd̄ p̄ morsu cordis. 4°. v̄ficas affo. mō alio. ibi 2°. antiqui. ibi 3°. cauma. ibi 4°. h̄ igis. ibi 5°. si autē. Be p̄ma p̄z. 7. 2°. q̄ fm̄ antiquos cordis morsus ē tremor cordis fm̄ alios dolor oris stoma ci. Be. 3° dicit q̄ cā caumat circa v̄tre ē bulitio coleſ ru. i locis illis siue i tūica stomaci ex qua ēt sit morsus cordis capiēdo morsu p̄ dolor. Be. 4°. dicit pp cām dictā h̄ accūtia s̄t mala q̄ significat tal materiei putredinē i tñ loco. Be. 5°. dicit q̄ si per morsus cordis itēligim⁹ tremorē ipsi⁹ cordis etiā erit pet⁹ q̄ significat fundamentum v̄te esse calcifacutum igneo calore.

65

A febribus ex sōnis.

Cōclusio affo! ē illa timores aut spasmi facti ex somno i se. sunt mala signa. pba tur ista significat mām malā latitantem interi? cui nō pō virtus fortificata i sōno dominari ergo. P̄ha nō t assumptū patebit statim. Similis s̄nia hētū ab autc. fa quarti capitulo de signis sumptis ex sō no t. x. almāsoris capitulo de signis malis. Nō p̄mo q̄ cū dī timores t spasmi sūt signū malū in se. ex somnis est intelligēdū q̄n hec accidunt in se. merito somni. Secundo nō q̄ oī isti afforismū re stringi ad somnū q̄ nō sit in principio p̄oximi vel augmēto. sed ad somnū factū i declinatiōe vt dici tur i p̄mo affo. secunde p̄ticule. nā iste quodāmodo specificat nocumēta aliqua somni q̄ in illo genera liter comprehendunt. Tertio nō q̄ timor sit ex somno cū pp sōnū vapores materiei mīcie aut horribiles petūt cerebri. nā nāliter isti vapores excitāt fantasias horribiles. spasmi vō flunt mā attrac̄ta ad caput t neruis cōicata aut retentis malā vaporibus scō dolore aut q̄r vapores i alia putrida t maligna mā elcuati itus moti caleſūt t dissolusit hūditatē neruorū vt fiat spasmus de inanitiōe. ex quibus p̄z cā affo" vīficās. t hec sufficiat hic pp alia multa que dicta sunt affo. p̄mo se p̄ticule.

In afforismo alio precedenti. Ha. i p̄mo cōfirmat ipsum p̄ dicta i alio. fo ponit quādā litterā diuersitatē. tertio osidit quō ex sōno siā dicta accititia i affo. ibi fa. loco aſt. ibi ter tia. multoties. Be p̄ma t fa p̄z l̄ra ps tertia diuiditur in tres. p̄mo facit qđ dictū est. fo ponit simili tūdinē. tertio r̄fidet dubitatiōi. ibi fa. sicut qui. ibi ter tia. sed tñ idē. Dicit p̄mo q̄ nos uidemus multotiens i morbis mortalibus i somno fieri timores t dolores t spasmi. t illa flunt q̄r mali humores q̄ sunt morbi mā ascēdūt ad caput. Timores igit significant istos inuoluisse caput. i. occupauisse cerebri. Spasmi vero significat inanitionē. i. debilitatez v̄tutis q̄ nō pōt dissoluere cōplete humorez t iō facit spasmū aliquo trū modorū dictorū. nā in somno motu ē ad interiora. t iō si eēt fortis dñia ref. Be fa pte ponit similitudinē t p̄z. Be tertia pte dicit q̄ sōni post cibū nō ita nocēt q̄r iuuāt in digerēdo cibū t humorē. t iō dormiētes p̄ saturatē nō tñ pp hoc magnū nocimētū paciuntur. sed alijs puta febricitatibus in qbus multe mē latent t male nō solū ad caput mala mā mouet. s̄z etiā ad os stomaci t tūc etiā sumus magis ascēdit ad caput. S̄z si humores sint digesti somnus erit bonus faciens dissolutionem. si vero non nec faciliter vincibiles tunc nocent.

A fe. spiritus offendēs

Cōclusio affo! ē ista sp̄lis offendens est mala signū in se. pbaſ q̄r significat spa smū. idē hētū fa quarti capitulo de signis sumptis ab anhelitu. x. tertij capitulo de anhelitu duplo.

Nō primo q̄ p̄ spiritū offendētē possimus itel ligere generalē oēm maliciā hūorū. t hoc mō non sumis hic. fo mō itelligere possimus anhelitu u plū q̄ similaf pulsui bis pulsanti t ē q̄r virt⁹ eleuat pectus p̄mo aliquātā. Deinde quiescit. t sine reditu ad depressionē iterū eleuat t simili mō i de pressione similaf anhelitu plorātis. Nō scđo q̄ iste anhelitus q̄nq̄ accidit ex cā se. q̄nq̄ ex alia cā gemitu punctura ventositati hic itelligif cum accidit ex cā se. Nō tertio q̄ cā huius anhelit⁹ ē inobedētia lacertoꝝ in motu. t ppter ea nō pōt virtus tm̄ in vice vna eleuare quātū est oportuni t iō p̄mo q̄escit. postea cōplet motū sine depressio ne media. Nō quarto istā in obediētia ee. ppter spasmū si ē ex se. nā si eset ex apate vel alia causa causante dolorē nō oī q̄ sit ita malū. s̄z si ē ex se lacerti sunt inobedientes pp siccitatē eoꝝ nūmias sequētē se. t ista facit spasmū. Ex qbus p̄z primo vīficiatio affo! fo p̄z q̄ h̄ spiritus est malum signū t mala causa.

Oportet aerem h̄ intelligi. Ha. rat p̄mo qđ intelligamus p̄ spūm offendī. fo veri ficit affo" tertio vna posita distinctiōe motū qui sunt i anhelitu. osidit q̄ de oī morbo vīficas dictiꝝ ypo. ibi fa. hec enī. ibi ter tia. motus anhelit⁹. Be p̄ma t fa qđ dicit patz. Be ter tia dicit quod duo sūt motus in anhelitu emissio aeris t attractio. et pōt offendit vterq; motū itavt sit vna attractio aeris t appareant due t ita in emissionē qđ p̄fimat auctoritate ypo. t subdit q̄ de quocūq; illorū motūs impedimento loquitur ypo.

A fe. acutis spasmius.

Cōclusio affo! ē ista spasmus t dolores fortes circa viscera sunt malū signū in se. acutis. pbaſisti significat aut nūmā exiccationē aut plurimā māz igit̄ sunt mali. P̄ha nō. t ass" su tim patebit. Similis s̄nia hētū. fa quarti. P̄mo nō q̄l̄z sūt mala signa t cū se. t sine se. t in acutis t i alijs tñ i acutis dixit. q̄r de illis marie in tēdit. Secundo nō q̄ spasmī i se. accites aut sūt pp nūmā exiccationē. aut q̄r mā eleuata t multa neruis cōicaf dolores etiā fortes circa viscera sūt etiā ex spasmō multoties. l̄z alī ex humorib⁹ viscera petētib⁹. t ex hūs p̄z cā affo" vīficans.

Fortes nāq; dolores er.

Ha. i cōmēto dat cām fortis dolorū. fo spasmō. fa ibi. Si ergo t vtraq; pars est nota. ideo non indiget declaratiōe.

Aliis urine grosse

Isto affo. ypo. duas itēdit 2°nes faz pōt ibi. Maxime. Prima 2° ē multitu dovrine tenuisveniēs i se. post vrinas grossas globosas t paucas ē bona. pbaſ talis mīlitudo significat nām vīcisſe t māz digessiſse. t eā expellē. igit̄ significat bons. 2°. t ass" i declaratiōe l̄re patebit. similis

Similis sūia hētūr. Et p̄mī sūma de v̄rīnīs ca° d̄ signis sūptis a subā v̄rine. Nō p̄mo q̄ v̄rina ē colamentū sanguīs ut d̄ in p̄meto. et sic magistra liter describit v̄rina ē aquositas sanguis sequestrata in epate. et ab ipso in renes trāsmissa ibiqz deco lata et ad uesicā veleta. nā vt osiditūr p̄ma p̄mi ca° de generatiōe h̄sioꝝ vt nutrimentū in vias stric tas epatis penetraret sūit oportunū multā aquositatē sibi cōmiseri q̄ humorū nō ē p̄ueniens mā. sō in epateh aquositas generatur separata a quatuor humorib⁹ aut et ibidē seq̄strat h̄z in pfecte iux ta dicētes aquā similitē potatā transire ad epar nō generari ibi nec dici d̄ hec aquositas v̄rina n̄ si ad renes p̄us de mādata p̄ epar ab eisdē decola ta in vesicam descendit. s̄ alio noie d̄ aquositas.

Nō secundo q̄ v̄rina d̄ grossa que nō faciliter i p̄ias p̄tes seq̄strat. Et d̄ globosa. q̄ in se conti nens res grossas ad modū globoꝝ. pauce v̄o di cuntur. q̄ pauciores h̄sioꝝ q̄ fm nālē dispōnē mīgi debet. Nota tertio q̄ hic p̄ multitudinē itel ligimus quāntitates mediocritatē excedentem.

Nō quarto q̄ p̄ tenuē nō intelligimus respectu mediocris s̄ respectu grossae ita q̄ sensus conclu sionis ē q̄ multitudō v̄rine subtilloris p̄cedēt cuꝝ p̄cessit pauca grossa globosa ē bonū signū. Nō q̄to q̄ in se. cuꝝ v̄rine expelluntur grossae et globose signū est mām nō eē digitā q̄ minus grossaz et iequalē. s̄o signū ē q̄ vt̄ si ē valde potēs si mīgit pauca v̄rina vt̄ sumis. 2. p̄mi ca° de signis quanti tatis v̄rine. hoc aūt i se. pleriqz accidit exīte opila tōe q̄ h̄sioꝝ grossi sunt opilatiū et eꝝ. Nō sexto q̄ digestio materiel grossae est subtillatio cum equatiōe vt̄ sumis p̄ma quarti ca°. de cura puīda rū i gnāli. Et iō si h̄ grossa mā subtilliae signū est q̄ digeris cuꝝ prius peccaret in grossitie. Nō. 7°. q̄ subtillitāt h̄siorib⁹ et digestis opilatiōes apīū et v̄tus fit potēs ad plures mās emittēdas. Ex h̄ mō colligis v̄tis ass. nā multitudō dicta post pau cas grossas sīgt mēx digestionē et opilationi apītōe et virtutis dñi supra nām. Et p̄ p̄nīs ē sigm̄ bonū. Ex q̄b⁹ itelligis q̄ hic nō dicim̄ tenuē abso lute s̄ respectu grossioris. 2. seq̄ q̄ p̄pugnat p̄mo exīte opilatiōe mingi v̄rinā grossaz q̄ mā ē grossa et opilatio ē tāta vt̄ penit̄ illī exītu phibere n̄ pos sit et paucā cuꝝ multa exīte mā q̄ v̄tus non h̄z ma gis dñi aptis aūt opilatiōibus mingi subtile q̄a mā sublata ē et multū q̄ v̄tus supra mām dñiatur. Nō. 8°. q̄ h̄z ypo. in se. tñm restricerit affo". tñ ēt sine se. verificaf. Nō. nono multitudinē v̄rine posse multis modis accidere. p̄mo pp caliditates nāles h̄suditates elīquētes. 2°. pp renū attractiue sortitudinē. tertio pp expulsiue fortitudinē. quar to pp retentive debilitatē. q̄to pp dñiuz virtutis su pra mām v̄inctā. sexto ex nimio potu. septio ex me dīcia diuretica s̄ plurimū q̄ accidit ex se. post mi citurā v̄rine grosse globose ex dñio. s. virtutis supra mām q̄ p̄mo erat grossa et p̄ digōnē subtiliata est. Ex hoc seq̄ p̄ne affo. v̄ificari vt̄ i pluribus et ma xime si virtus p̄stet et seq̄ levitas ifirmi p̄ dictas

v̄inas. Absarle vo. 2. 2° ap̄hi ē ista tales v̄rine multe tenues p̄ grossas globosas i sc. marie sūt s̄ illis corpibus i qbus v̄rine habēt ypostasiꝝ a p̄n cip̄io v̄l p̄az post. 2° p̄bas i talib⁹ maxie sunt mē multe grosse peccātes nō cuꝝ tāta opilatione vt̄ p̄ hibeaſ. virtus ab euōne illaz ḡ tc. p̄n: no. et ali⁹. patebit statim. Nō. p̄mo q̄ ly. ex p̄ncipio potest exponi duobus mōis v̄nus. i. i p̄ncipio secundus. i. statim post p̄ncipiū sicut dicim̄ q̄ ex nocte fit dies et credo p̄mo mō sumi. Secundo no. q̄ ypostas sumis large p̄ oī re cuꝝ v̄rina egrediēte grossioris subē q̄z aquositas ad sensuꝝ i v̄rina separata apparē te et hoc mō statica emissā cuꝝ v̄rina i fundo residē tia dicitur ypostasis. Tertio no. q̄ q̄uis a p̄n cip̄io morbi a mā cruda incipiētis nō possit appa rere digitā ypostas merito actiōis nature in nām morbi tñ p̄t apparere ypostasis nō bona q̄ non ē nisi humor idigetus cuꝝ v̄rina expulsus aut quia mā exīte multa v̄tus aī digōnēz conas expelleſ v̄l q̄ i emicēdo aquositatē v̄rinalē aliqua p̄s mē peccātis p̄ viā cōmīctionis egredit. et d̄ tali itelli ḡmus hic q̄d p̄t apparere in p̄ncipio morbi et p̄az post p̄ncipiū. Quarto no. q̄ i talib⁹ i qbus iste ypostases sunt i p̄ncipio cā est grossicēs materiei cuꝝ tali viarsū p̄patōne vt̄ eī exīus nō ipedit. ex quo patet cā verificans secundam cōclusionem.

V̄rina ē colamentū sanguis. Istud co mētū p̄ncipali sui diuisione diuidit i duas p̄tes p̄ma pars est additio cōstantini. 2. ē p̄metū ga. ibi 2. q̄ aūt grossam dixit. p̄ma pars diuidit in duas p̄mo diffinit v̄rinā vt̄ p̄z. 2° dat cām affo. ibi grossa aūt et globose. totū p̄z legēdi diligēt. Qd autē grossam dixit. Comētū illud ga. diuidit in qnqz p̄tes. p̄mo oñdit quare dixit grosse addēdo et glo bose. 2° dat cām q̄d dixit. nō sine se. tertio verificat affo". quarto oñdit qd intelligat p̄ tenuē. q̄to oñ dit q̄d dix mīta. 2. ibi. Absulth. n. 3. ibi et cuꝝ alijs. 4. ibi. hic aūt. 5. ibi. necesse. Be p̄ma dicit q̄ ypo. nō sūt p̄tentus dicere grossaz qn etiā addidit globo sam p̄ qd voluit dare intelligi quātitatem grossi tītē q̄ multū grossaz. aut quādam diuersitatē gros sicēs sue q̄. s. in ea apparēt frustra similia carnib⁹ et globosis. Dicit fo quo ad eādez p̄tem q̄ i qbus dā libris loco globose inuenitur limose. et in libris Thimothei et Byonisi et hoc q̄ utēdūt oñder in humore cuꝝ sua grossicēs ēt diuersitatē. i. diuersam dispōnem q̄r v̄scositatē. Dicit tertio quo ad illam p̄tem q̄ ypo. noluit nisi i hīs v̄bīs oñdere v̄rinam paucā et grossam qd p̄z p̄ fmonē sequētē i quo dī cit multitudō tenuis. et nō ponit aliqd p̄riū glo bose. idē ē igīt ac si ticeret qbus v̄rine pauce gros se. et nō plus. Be fa pte dicit q̄ iste mutationes de grossa pauca in subtile multā p̄nt esse sine se. Itēz nō oī q̄ mutationes p̄rie isti puta subtili in grossaz sūt male. q̄ plurimū in se. salubribus fit ista mu tatio de subtili ad grossam et alias econtra fit raro. Ex hoc sequit̄ q̄ ypo. illum terminū nō sine febre posuit ad osidēdū ex quodā raro cōungētē quid

significare debemus. Hic quo ad eadē ptem q̄ alī i pncipio mīngif vrīna pauca t grossa in se. q̄ ē grossa i fundo qz hz fundū grossum t ista non est bonū signū t nō ē laudabilis sicut i pncipio morbi ante dīgōnē humorū appareat i tenui vrīna ypostasis t nō ē laudabil. t tu h attende q̄ cā qua re sepius vrīne mutant i se. de subtili ad grossam nō ē vt qdā putāt. qz digestio plurimū ingrossādo pcedit. s̄z qz vt plurimū i pncipio se. sunt opilatio nes fortes t nō pnt grossi hūores egredi t mē sūt crude ita vt nūhil de eis cū aquositate mittas. mō aquositas de se ē subtilior q̄ hūores. tō i pncipio subtilē egredit vrīna. s̄z cū virtus digerit humores t apit vias pcedēte tēpore emittit humorū ps cuz vrīna t tō ingrossat vt plurimū ipsiſ tñ humorib⁹ p dīgōnem subtiliat. fo attende q̄ l̄z raro euentat hec mutatio in se. tñ qñ euentat vt plurimū significat bonū. Et tō afforūmū est verus vt i pluribus De tertia pte dicit q̄ cū alijs hūores purgentur et illud qđ remanet digerit. tūc necesse ē q̄ egredias p vrīnā subtilē. Et tō qñ apparet talis subtilis vrīna t multa post grossaz significat q̄ illi humores q̄ remanēt sūt digesti t ista ē cā aſſo" vīſicās. De quarta dicit q̄ h dī planius q̄ ab ypo. nā cuz dici mus subtilē itelligimus i cōparatiōe ad grossā p cedēte s̄z tenuis absolute plata. sicut dixit ypo. est respectu nālis q̄ nālis nō ē grossa vt turbulosa nec subtilis vt aquosa s̄z media. De quinta pte dicit q̄ necesse ē q̄ sit multa qz hūoz q̄ p̄us nō poterat egredi p̄ opilationē mō mingif apta via t intelli gimus hic multa aut cōpatiōe pcedēte aut absolu te qz in casu aſſo" oportet multam esse peccantem materiam vt dicitur supra.

b9 Albuscūqz i fe. urīne

q̄ ypo. intēdit istā p̄nē vrīne p̄turbate ve lut vrīne subiugaliū signūt i se. dolores capitīs p̄ntes aut futuros. pbaf p̄nī significant p̄ntes aut futurā multā eleuationē ad caput grossoz hūoz ad quā vt plurimū seq̄tur capitīs dolor ī rc. Similē s̄nīaz hētis ab auic. Ha p̄mi ca"ō significationib⁹ sube vrīne. Mō p̄mo q̄ p vrīnā tur bidam intelligimus illā q̄ opponit clare v̄l trāslu centi. Mō secūdo q̄ q̄uis turbida vrīna scdm plurimū grosse p̄portionat t trāslucēs t clara s̄b tili. nō tñ necessario se cōsequūtur. nā pōt eē vrīna turbida subtil. t grossa clara dī g grossa q̄ i puas p̄tes diffūcliter sepaf. tenuis bo cōit q̄ in puas p̄tes facilē sepaf t cognoscif illud cū vrīnale cōcutitur p̄ puas vndas t plurimas t facilē recipit tenuis p̄rio mō grossa. Mō tertio q̄ vrīne dicūs cōuer se qz i luie a sua nāli dispōne sunt trāsmutare. t sa cte tales quales nō p̄ueniunt hoib⁹ i nāli dispōne reptis. Mō quarto q̄ p̄ subiugalia itelligimus aialia sub iugū t cōit ab hoie missa vt asimi. t equi t similia quoz vt plurimū vrīna i nāli dispōne sūt turbide p̄ grossiciem hūoz t vīaz exitus latitudi nē. Mō quinto q̄ in homine nāliter ex cā p̄ria n̄ sunt vrīne turbide s̄z qñ turbulente apparent hoc

est p̄ pūlentē t bulientē humoris pmixtionē aut grossi plurimi vaporis p̄ numī ebullitionem ab hūore sanguī mixto eleuati. Mō sexto q̄ mixtio humoris multotiens ē p motū creticū materiei ri sepe in crīsib⁹ ē videre. alī ē ppter qđ humores illi ad vīas vrīne ex accidēte vt renū debilitate de rīuanſ vt accidit parauis ad calculū siue realem lapidez duci. Ex qbus p̄mo apparet q̄ alī contin gūt iste vrīne grosse cōturbate i se. t nō significat p̄ntes v̄l futuros capitīs dolores vt si esset cretice aut vēsice aut renū aut vīaz vrīne vīcio. fo sequit aſſo" nō v̄liter ē v̄m. tertio seq̄tur q̄ ad veritatem aſſo: requiriſ q̄ iste vrīne sint nō p̄apparentib⁹ sūgnis dīgōnis. t sine renū vel vēsice vīcia t q̄ p̄t uerant nō semel tñ appareat t q̄ remote sunt cāe dolorē capitīs phibere potētes. hijs. n. seruantis sunt tales vrīne ppter putredinē t ebullitionē hu morū t vaporū grossoz plurimā cum aquositate p mixtionē quādā sicut necesse ē vt aut tñ caput p̄tierit aut q̄ i futuſ petent. Et tō deducta cā p̄bente aut facit aut faciēt in futuſ capitīs dolores. Mō septimo q̄ circa vrīnā turbidā vel claram quatuor cōster cōbinatiōes imaginantur sūmitur p̄ v̄l crīsī ca". 12. t. 2. p̄mi alle"ō ca" qñqz. n. vīa mingif clara t clara permanet qñqz mingit clara t cito turbaf. qñqz mingif turbida t turbida remanet qñqz mingit turbida t clarificat. Mō octavo q̄ pro assignatiōe cāe huius diuersitatē cōter supponit. p̄mo q̄ vrīna qñ emittit adhuc remanet nōbili tpe virtus caloris q̄ in eā t massam humorālē a qua decidit opaf intra venas t sequitur q̄ p tēpus post emissionē calor opatur actiones p p̄tionalē actioni qua faceret calor intra venas. fo suppono q̄ calor agens i hūores qñqz remanet agit vel modicū v̄l nūhil p̄ miscet de humorib⁹ aquositati vrīnali. t i hoc casu qz aquositas ē quā si pura iō vrīna nō turbida s̄z sicut clara mingif ita. t remanet. qñqz v̄o calor fortis agit faciēdo ali quā pmixtionē s̄z aīqz talē faciat vt indevrīna turbida ipsa emittit. t i hoc casu emittit clara t statim quasi turbida qz calor remanēs facit residuū mutatiōis q̄ regrebat ad turbidā vrīnā. qñqz vero calor fortissime cōmiscet hūores s̄z eos nō vincit ita vt separi possint ab aquositate. t in hoc cāu vrīna mingif turbida t turbida remanet. qñqz vero ritus vincit mām t ipsaz fortis miscet. t tūc cī mingif ē aliquālē turbida respectu ei" q̄ ē post. t clarificat hūore colico i fundo p̄ modū ypostaf. t tu p̄te vide iſufficiētā huius. Mō nono q̄ subtilē alī huiusmodi cām assignātes supponit. p̄mo q̄ turbulētia i vrīna p̄ viā pūlfactionis extiūs scāfit qz pmīscens hūores grossi opaci cū aquositate vrīnali v̄l qz vapores t vētositates opace cū hūorib⁹ cōsigūt. fo supponit q̄ stat aliquē vaporē t ali qz vētositatē sub aliqua menfa caloris eē pūl qui sub maiori p̄dēſaf t oppoca". t eī sicut videm⁹ in sepo qđ cī ē calidū ē trāspareſ cū aut coagulat ē opacū. ex quo seq̄t q̄ cū vrīna cū talē hūoris pmixtiōe mingif aduentē frigoſ turbidaſ. 3. ſpponit

q̄ calore fortis agētu actuali multi grossi & opaciva pores a mā eleuans q̄ vbi ricerit v̄tus cito egrediunt & nō p̄manēt cuz v̄rine aquositate pmixti. sed vbi nō sit cōpleta digō aquositatē v̄rine pmixti remanēt. Ex quo p̄z q̄ cū calor actual' multos vapores v̄rine miscuerit & emittit aīq̄z actual' calor potuerit digerere tūc v̄rina mingis turbida. Mō. x. q̄ cōpleta digōne nā multā mām cū v̄rina emitit & id apparet turbida. ex his apparet q̄ v̄tute non cōmiserat vapores cū v̄rina vel ipsos h̄uores quē admodū ē pleriq̄z i p̄ncipio morbi v̄rina mingis clara & ita p̄manet. fo p̄z q̄ cū iā plures h̄uores v̄l vapores miscēt s̄z nō valde grossi ymo q̄ actu caudi sunt paix v̄rina mingis clara s̄z turbida. s̄z b̄ ē pleriq̄z i augmēto. tertio p̄z q̄ cū calor actual' v̄l timat' mām trāsmutat ita vt grossos vapores cuz v̄rina misceat. s̄z nō ita vt vincans facile a residuo v̄tutis i v̄rina remanēte mingis v̄rina turbida & p̄manet turbida & significat statu ebullitiōis. Cū v̄o si v̄tus vicit & digessit mām mingis turbida pḡ h̄uor p̄mixtiōne & clarificat sc̄a ypostasi. ex qb̄ cā p̄z quare v̄rine p̄ frigus cōturbate rectificatur ab igne p̄z quo ex illis nō plene significare possimus. p̄z v̄ltio q̄ i affo. intelligit d̄ illis q̄ turbide mingis & turbide remanēt. nā tales subiugaliū sunt v̄rine. Ultio nō oportere fm̄ tēpoz varietatem i morbo seq̄ dictas v̄rine varietates in claritate & turbulentia s̄z cōtingit ita eē vt p̄z ex nō assignato.

Hunc quidā cū superiori
affo. cōtinuat. Ha. i p̄mēto facit. 5. p̄mo docet qd̄ ypo. intelligat p̄ istū terminū puerse. fo v̄ificat affo. tertio addit qdā significata v̄rinaz turbida. 4. reuertit ad v̄ificationē. 5. remouet dubiū. ibi sc̄da. Tales. n. v̄rinaz. ibi tertia. qdā aut̄ huiusmodi ibi quarta. hoc ē si v̄rina. ibi q̄nta. nō tñ necesse ē. Bi cit p̄mo q̄ qdā putat h̄ic affo" superiori cōtinuan dū. & p̄ hoc voluit q̄ cū ypo. dicit cōuerse intelligat v̄rine tenues q̄ sūt p̄rie grossaz. s̄z alii p̄ p̄uersas i telligut turbidas. fo di. q̄ p̄mi istoz fallūt q̄ putat v̄rinā subtile significare dolorē capi. & supple nō turbulentā qd̄ ē fūm. q̄r semp v̄rina turbulentia qñq̄z apparat. aut aīcedit. aut subseq̄t dolorē capi. Et nō intelligo q̄ quēlibet dolorē capi. aīcedat v̄rina turbulentia. Itē fallūt q̄ ypo. mōstravit se intelligat turbulentā cū velut subiugaliū subiūxit. Et de pte fa dicit q̄ istas v̄rinaz p̄turbidas facit aut h̄uori p̄turbātia aut ciboz in digō. & istoz h̄uor sumositas ascēdens ad caput facit dolorē capi. & hoc sit cū fortis calor egerit i mām grossaz nō cōplendo suā opationē. & possumus i exteriorib̄ videre vt i cera & pice cū incipiūt eliquari. q̄r tūc grossi & opacissimi ascēdūt aquā turbidātes cui cōmiserantur. Be tertia pte dicit q̄ qdā v̄rinaz turbida. sūt q̄ diu p̄manēt turbide quo ad fūdū. q̄r mā q̄ ipam facit turbidā descēdit i ypostasi deorsū & cū hoc sit: hec v̄rina significat q̄ morbus velociter cessabit ex cā su predicta. s̄z qdā sūt turbide q̄ ypostasi. nō faciēt q̄ cū fortis v̄tute significat lōgitudinē morbi s̄z cuz

debili significant mortē eo q̄ significat fortē ebullitionē s̄z ista sunt extra affo" aliqualr tñ ad ipsum explanādū attinētia. Be quarta pte dicit q̄ hoc ē dictū ypo. q̄ si v̄rine fuerint turbide sicut subiugalist & supple ita manētes significat q̄ dolores capitatis aut adsunt aut aderunt aut adsuerunt. q̄r cū iste sumositates fūt a calore cito caput petūt. vñ fit dolor. Be q̄nta dicit q̄ nō ē necessariū i oī dolore capi hoc signū accidere. q̄r p̄t dolor capi ē esse ex alijs causis q̄ ex ascensu sumositatis ad caput ut ex causis alijs que in p̄mento narrantur. 71

Aibus vii: die termina

q̄ tur tc. ypo. in p̄fītī affo. intēdit duas cōclusiones. p̄ma nubes rubea apparenſ in v̄rina in die quarta signū ē future crisis i septia p̄bat hoc significat q̄ i septia erit cōplemetū digōnis mē. s̄z cū erit cōplete digtā mā i morbis acūtis fūt crisis ḡ tc. minor ē manifesta ex multotēs dīctis & p̄ha nō. Abator i nōndis manifestabif. Si milis sūta h̄etur. 2. p̄mi doctrina. 3. ca° de signis sūptis ab ypostasi. & fa quarti ca° de signis sūptis a sedimine. & 3° de crisi. Mō p̄mo q̄ inueniūtur ista noīa ypostas:enormia:nefilis:nubes. & nebulā qb̄ medicus v̄tis p̄ reb̄ i v̄rina apparentibus & ē ypostas nomē generale cōe ad oīa. I3 qñq̄z restringat ad omnē rē manifeste grossioris sube q̄z v̄rina in fundo tñ v̄inalis residētē. Nubes aut̄ & enormia idem sunt & significat ypostasim nō ad fundū descēdētē s̄z i me° p̄edētē. Nefilis v̄o & ne bula p̄ eodē sumūt. s. p̄ illa ypostasi q̄ valde levis existēs quasi iuxta supficiem v̄rine natare v̄t. Cā aut̄ quare & nubes & nefilis natāt ē q̄r cū ista pte h̄uoralis ex qua p̄stāt p̄tes ventose & aere p̄miserat & etiā illa h̄uoralis p̄s nō multa ḡuitate p̄cipiat & q̄r per digōne h̄uor equaf & v̄tositates dissoluūt iō cōpleta digōne ypostas appearat i fūdo vt pluri mū. s̄z cū nō ē p̄pleta digō ymo manifesta tūc ypostas sequestrat s̄z q̄r adhuc v̄tositate p̄cipiat. iō nō p̄t ad fundū descēdere s̄z p̄det vel natat fm̄ q̄ magis vel min° ē a v̄tositate p̄uata. Ex quib̄ p̄z q̄ i ypostasi laudabili cū ē i fundo v̄l fundo p̄ pingor maior significat digō. & qñ magis natat significat minor digō. Sequit̄ fo q̄ nubes p̄dēs i medio significat manifestā & quasi dīmidiatā dīgestionē. Mō fo q̄ dies quartadupl̄r quātū p̄ posito actinet p̄portionaf septime vno mō q̄r ē in dicatiua eius. Ex quo intelligim⁹ q̄ mot⁹ q̄ in ea in choane ex supcelesti adiutorio sūt apti p̄pleri i septimo. fo mō cōpatut el p̄ relationē ad p̄pinqūratē p̄ncipio morbi. q̄r quarta dies ē me° inī inīciūt & septimā. & iō i duplo min° distat ab initio q̄. 7. mērito igit̄ p̄mi si i. 4. i cōp̄tūt digō manifestari & merito supcelestis adiutorij mā cū v̄rina expelli i. 7. mōtus cōplebit & digestio terminat & ypostas laudabilē cōplete i v̄rina v̄z apparef merito 2. v̄issimile ē q̄r q̄r v̄t° digōne i mā calida potuit manifestā facēt medietate t̄p̄is multo facilē residuū cōplebit in alia medietate deducto ip̄edimēto. Mō quarto

¶ in acutis morbis. qz eoz motus formis. iō v̄tus stimulas ad cretice expelliēdū māz saltē cū ē dignā t̄ p̄cipue i die cretica. Ex qb̄ p̄mo p̄z nō semp seq̄ crisis i. 7°. nube appēte rubea i. 4°. p̄mo qz stat im pedimētū supuenire. 2° qz stat morbus nō ēē acutuz s̄z vbi morb' sit acut' t̄ ifirm' debite regas nec im pedimētū ex pte spālis p̄stellatiōis. aut noui morbi aut aliūs rei iteruentat tūc bñ seq̄ crisis. t̄ cū bijs p̄ditōib̄ p̄z v̄fiscata. 2°. 2°. seq̄ qz nubes alba apparēs i. 4°. i v̄rina ēt significat futurā crisis i. 7°. cū istis cōditōib̄ qz maiorē digōnē significat nubes alba qz rubea. Ultio nō qz quēadmodū notamus tres grad⁹ i ypostasi laudabili. s. cū sign̄ cōplemētū digōnis cū significat manifestā digōne⁹ t̄ cū significat p̄ncipiū digōnis. ita cōtingit i ypostasi illaudabili. qz qfīqz significat cōpletā adustiō nē vel caloris extinctionē vt ypostasis nigra v̄nita manēs i fūdo. qdā v̄o manifestā putredinē malaz sine digōe sicut nubes nigra aut liuida qz ē p̄nci⁹ talis putredinis vt nebula subtilis natās t̄ lumie l̄cipiēs. Ex quo sequitur qz sicut ex rubea nube i. 4°. appēte significam⁹ salutē i. 7°. i morbo acuto. ita ex liuida nigra significam⁹ mortē i eodē. Et alia 2. 2° alia signa digōnis manifesta a rubea nebula signūt sicut nebula rubea. p̄bas talia i. 4°. apparesta ita se habēt ad p̄porionalia i. 7°. sequētia completa digōne significatē. Sicut igit̄ ista significat i. 7°. cōpletā digōne. ita alia. sensus igit̄ 2. 2° nō ē qz sputū significatē digōne manifestā i pleuresi v̄l suz i. 4°. significat cōplemētū digōnis i. 7°. t̄ ita v̄gōne sudore t̄ alijs signis digōne significatib⁹.

Mō tñ huic 2° ni duos alios assignari intellex̄ vñ ē t̄ alia fm̄ rōnē. i. 7° i alijs dieb⁹ idicatiuis seruata eadē rōne qz iter 4. 7° significat sic. s. qz cū i eis appareat ypostas ru. i radicali cretica erit crīs. Et fm̄ hūc modū nō itelegim⁹ qz si ypostasis appareat i. xi. crisis futura sit. i. 4°. qz nō ē d. xi. 7. xxiiij. s̄z significabis ex hoc crisis i. 20. secud⁹ modus exponēdi ē t̄ alia fm̄ rōnē. i. alta signa rōnabilita t̄ bona vt sōnus ges t̄ similita significat si in 4. apparent qz morb' in. 7° terminabitur. sed hic modus improbatūr in commento.

Plurimi huius libri Interpretatio
Ha. i p̄mēto facit quatuor. p̄mo exponit illā ptem fāz t̄ alta f̄z rōnē. 2° exponit affo". 3°. r̄ndet tacite qōni. 4°. mouet t̄ soluit qōnē vñā. ibi 2. Quarta n. dies 3. ibi. In hoc affo. 4°. ibi. Et adbuc. De p̄ma dīc tria. p̄mū qz qdā putauerūt ypo. p̄ alia f̄z rōnē itēdissē qz signa alia ab ypostasi. s. sōn⁹ anhe litus assūptio medicina aut vomitus v̄l talia signifat crisis i. 7°. cuz apparēt i. 4°. Et dicit 2° qz isti ignorant fundamētū p̄nōsticor. t̄ rō qz cū ifirmi vigilant t̄ angustiant t̄ auges fe. t̄ mutas anheli tus multoties futura crīs. t̄ iō non ē necesse qz ap parētibus signis istis i v̄rina significantib⁹ crīsim . 7°. isti sunt liberati. i. imunes ab istis accitib⁹ ma

lis quoqz s. tormēta isti dicebant crīsim significare. Dicit tertio qz ypo. itēdit alia signa multo sepius apparētia t̄ crīsim p̄tēdētia qz isti ignorauerūt t̄ qz sint ista dices statiz. Sit. a. signa digōnis alia a nube ru. 4. n. dies. Facit qd dictū ē di. qz qz. 4. di es ē idicatiua. 7. cū hoc ēt eqz distas a. 7. sicut a p̄cipio. iō oēs significatiōes digōnis apparentes in 4. crīsim significat futurā in. 7°. t̄ iō nō solū nebula rubea significat istud. s̄z alba qz ad b̄ significandū ē fortior p̄cipue si fuerit pēdēs t̄ equal' t̄ v̄nita t̄ si morbus fuerit pacutus sola mutatio i colore aut suba. v̄bigratia. Si de subili p̄mutef t̄ maiorem grossicie. aut de alba p̄mutef ad citrinitatē similē pomo citrino significat futurāz crīsi i septia qz pacuti morbi coctio ē velox valde postqz icipit. Ex quo p̄z qz ypo. in p̄ma 2° ne affo. vñū signum posuit puta ypostasim rubeā dās per illā intelligi alta signa coctōis i fa 2° ne puta sputū t̄ alia similia t̄ pari mō hūt significare cōplemētū coctionis i septima. In hoc affo. De hac tertia pte dicit qz ypo. solū noiauit ypostasim rubeā qz ē rara valde. naz sepius appetit alba. sed de ru. nisi noiatiz dirisset nemo credidisset tam ēē eius vim i signis cādo qz ru. ypostasis t̄ si sit salubris. tñ significat lōgitudinē morbi vt dicit auctoritas ypo. Et ad huc. Adouet t̄ remouet dubiū t̄ diuidit i duas p̄mo mouet v̄o soluit. ibi fa. Hoc ait. Dicit p̄mo qz ē dubiū si ista ypostasis ru. appareat in alia indicatiua hz̄ indicare qz tūc pari mō i cretica radicale illi corruente significat crīs. Hoc ait. Soluit dicens qz nō oēz significatiōne huius v̄rine ru. si appareat i altā die ita significat crīs sicut i quarta t̄ qñ i quarta appareat motus ē velox in digōne. t̄ iō i quatuor sequētib⁹ dieb⁹ p̄t̄ cōpleri similitī int̄ quartā t̄ septimā tñ ē tpus quātū inter p̄ncipiū t̄ quartā t̄ iō quarta hñis nubē rubeā bñ significat crīsim i septia. s̄z nubes ru. maxie apparet nō significat crīsim i. xiiij. qz i tā modico pte nō p̄t̄ cōpleri digō i mā i qua ita tarde pcessit sed erit aut i. 20. aut in. 27. t̄ iō ista nubes cū appareat est bonū signū. s̄z nō oēz qz crīsis veniat i die cretica imediate sequēte. vñ ga. vidit cā i quarta t̄ crīs fuit i septia t̄ viāt i septia t̄ crīs fuit i. xiiij. t̄ vidit i. xi. t̄ crīs fuit i. xx. t̄ alii i. xxvij.

Aibus urine limpide

¶ In isto affo. due cōclusiōes ponit. Ibi fa maxie. p̄ma 2° v̄rine limpide clare albe i corpib⁹ egris sunt male. conclo p̄bas. Iste v̄ne significat cruditatē materiei ultimā aut forissi mas opilatōes aut raptū materiei ad loca nobilia ḡ tc. p̄na nō t̄ assumptū arguit statiz. Similē s̄nia colligis fa p̄mi doctrina tertia summa de v̄inis cā de significatiōibus sube v̄rine t̄. x. almāsoris t̄ lepto theorice t̄ multis alijs locis. Mō p̄mo qz v̄rine dicūt limpide qz subtile t̄ clare. albe aut di cūt duob⁹ modis vt ab auic. sumis 2. p̄mi loco allegato aut qz v̄e hēant albū colorē vt lac t̄ v̄d istis nō loquit hic aut qz carent tinctura sicut aqua t̄

Non intelligit affo. nam pmo mō albe nō sūt clare.
Mō fo q̄ vrine iste qñq̄ pueniūt a cā p̄mitiuā
vt si q̄s multā aquā potauerit vel potiū aliū idige
stibile. vel multos cibos cōmederit. 2° a cā corpo
rea t̄ hoc pp epat̄ frigiditatē pp quā debili ex̄tē
digita nō p̄misces h̄sior cū vrina etiā debilitate re
tētue epat̄ q̄r nō t̄m̄ retinet vt p̄missio fieri obbeat
3° pp fortitudinē attractiue renū vt accidit in dy
bētis q̄r tā cito attrahit vt digeri nō possit. 4° pp
debilitatē attractiue eoz q̄r solū subtilē attrahere
sufficiat. qnto pp debilitatē expulsiue eoz. q̄r solū
subtile sufficiat expellere. sexto pp fortē opilationē
septimo pp raptū humorū tendentiuā ad aliū locū.
octauo pp h̄siorū cruditatē. ita vt nullo mōvinca
tur a virtute vel ps ei⁹ aquositati p̄missetur. Ex
his p̄z q̄r cū nō pueniūt iste vrine a cā p̄mitiuā sē
p̄ significat malū ex quaciq̄ cā fuerit. s̄z t̄ affo.
intelligimus q̄n nō fuerit vīto viaz vrine vī a cā p̄
mitiuā. t̄ sic. n. est pp ipotētiā vītūs supra mām di
gerendā. aut pp raptū materiei ad alia loca vt p̄z
discurrēti. Et qbus p̄z vītas 2°nis. Tertio no.
q̄ nō t̄m̄ in vrina s̄z generalit̄ in oī alio debente si
gnificare dīgōnē illud q̄d significat dīgōnis pua
tionē ē malū vt i sputo t̄ in egōne. Adaxie. 2°
2° affo. ē ista. Istevrīne dicte sunt pessime i frenē
ticis. pbatur in isti s cruditas ē magis suspecta cū
egritudo sit acuta t̄ plurimi significat totā mām
ad locū ap̄atis tendere ḡ tc. Phā nō t̄ assumptuz
statim declarabif. t̄ cōcordia hētū p̄ma tertij ca
de carabito vbi ad l̄am dicit. In nullis quid vīsū
ē habens apha in p̄ibus cerebri cuius vrina fuerit
aquosa qui euaserit t̄ idē quarto collz. Cā autem
est q̄r significat cruditatē dictā materiei t̄ dīgōnis
difficultatē. igitur in tpe modico digeri nō valebit
s̄z q̄r iste est morbus acutus t̄ i modico tpe termi
nādus t̄ terminabis ante dīgōnē t̄ iō ad mortez
ta cā q̄r multa mā petēte caput apha sit tale vt sit
necessario mortale. Mō tñ q̄ frenetis qdā ē vā
t̄ ē apha calidū p̄iculorū cerebri q̄d ab auic. vocat
carabitus loco allegato. qdā ē nō vā t̄ ē corruptio
operationū imaginatiue vel cogitatiue pp calidos
vapores ex fe. caput petētes t̄ h̄ de p̄mis logmūr

Mō fo quodā hāc secūdā p̄tē sic exposuisse q̄r
ille vrine matie apparēt i freneticis s̄z hāc expōnē
nō approbat ga. in p̄meto l̄z Jacobus de forliuio
dicat p̄metatorē istam seq. vide tu p̄mentū q̄r istaz
improbat ex eo q̄ inchoata egritudine raro aquo
sa videtur vrina.

Vrine huiusmodi tc. Gal. in
mo v̄ficit affo". p̄ cām t̄ expimētū. fo v̄ficit fam
2°nē t̄ exponit. ibi fa. Quod aut. Mō p̄ma dicit q̄
mor. p̄mū q̄ iste vrine significat multā lōgitudinē
temporis quo mā morbi d̄z digeri. t̄ iō virtus p̄us
dissoluif. fo dicit q̄ sicut videmus hoc ē mortale i
frenesi t̄ se. s. acuta ita q̄ firmat ga. se n'lū vidisse
freneticū i quo talis vrina apparuerit q̄ euaserit.
Dicit tertio q̄ cā ē q̄r isti morbi sunt acuti t̄ mā si
pot̄ nisi tarde digeri. t̄ iō oī q̄ termines aī matu

rationē. fa cā. q̄r in frenesi significat ex ista vrina
multam materiaz loco ap̄atis cōicari. Dicit quar
to q̄ ipse posuit h̄ tria limide clare t̄ albe q̄r p̄t
vnsi inueniri fine alijs t̄ cū oīa inuenianf simul si
gnificat maior cruditas. De secūda p̄te dicit tria
p̄mū ē q̄ intelligit p̄ tales vrinas maximū sportari
piculū i frenesi ex cā dcā. fm ē q̄r nō ē intelligēduz
vt qdā q̄ iste vrine maxime appareat in frenesi q̄r
sic dicētes nō intelligit signa infirmoz. tertio di
cit q̄ l̄ta alio modo inueniūt t̄ patet. 73

Eibus hypocundria

tc. q̄r hoc affo. ponit due 2°nes. secūda ibi.
I febre vō. p̄ma 2° ē in illis i qbus sunt
hypocundria suspēla subrugientia. dolor lūboz sup
ueniēs significat q̄venī soluef nisi multas vento
sitates emittat aut multū vrine supueniat. pbatur
2° dolor iste in talibus sīḡt motu materiei h̄soral
pmixte vētositati versus inferiora ad viā exit⁹ igit
vel egredit̄ mā h̄soral aut per viā vrine t̄ sic erit
opportunū illam esse multā aut p̄ viā secessus t̄ sic
soluit vel humectas vētē. igit semp iste dolor cum
suprascripti cōditionib⁹ significat aliquā istoz triū
Si igit nec vētositas erūpat nec vrine fluat multi
tudo sequit̄ tertii. s. vētē solui vt humectari to
ta p̄na nota ē t̄ assūptū statim in nōndis patebit.

Mō p̄mo q̄ hypocundria sunt loca i vētre sub co
stis latalia v̄sq̄ ad spinā t̄ dicunt ab ypos q̄d est
sub t̄ cōdrīu q̄d est costa. Anterior vero ps vētris
vocat sumen. Mō fo q̄ ista dicunt suspensa q̄n
sunt tensa valde. Mō tertio q̄ hec tensio sequit̄
aut multā ventositatē aut multā mām humorale
aut apha in aliquo tali loco aut oīa vel aliqua illoz

Mō quarto q̄ cū pura ventositas mouet p̄ ite
stīna causat sonus qdā clarus q̄ rugitus dī. s̄z cū
est ventositas h̄soribus pmixta q̄r tardius frāgis
ex etius motu causat sonus qui nō ē ita clarus. et
dī subrugitus. Ex hoc p̄z q̄ cū hypocundria sunt s̄b
rugientia significat motus mēz in illo loco vento
saz q̄ humoribus sunt pmixte t̄ sic significat q̄ il
la tēsio ē ex mā cū vētositatib⁹ pmixta. Mō qn
to q̄ dolor lūboz h̄ significat dolorē nō illū q̄ sub
iectiue ē i musculis qbus alligāt̄ renes q̄ vere di
cunt lūbi s̄z dolor i vētre indirecto illoz lūboz et
ad posteriora tēdēs ita q̄ infirmus putat se dolere
lūbos. Mō sexto q̄ tal' dolor t̄ si possit ex alijs
causis apparef. tñ cū istis cōditionib⁹ i affo. possit
quasi semp accidit q̄r nā multū fortis agitat t̄ mo
uet p̄ viā exit⁹ vt ipsaz expellat. t̄ iō hic dolor signi
ficat aut exītu pūr h̄sitat̄. aut vētositat̄ aut āba
rum. t̄ non ē dubiū q̄r pori vētides sunt sup lū
bis q̄ nā mouēte istā mām sup illis fit dolor idē
cto lūboz. Et per p̄lis potest alī multiplicari vīa
sed si hoc non fiat hoc erit per intestina indirecto
lumborūz iacētia trāsitus vt plurimi. t̄ iō aut pu
ra vētositas egredit̄ aut h̄sitas. t̄ sic p̄z affo'. ve
rificatio q̄ nō ē semp nec necessario. Mō septi
oī vētositas pmixta humiditati q̄liq̄z ē cā expulsio
nis eius. q̄liq̄z ipedit exītu eius vt in colica vētosa

accidit. sicut ad expellendū dilatādo viam. fo
stimulādo virtutem. tertio māz rarificādo. quarto
ipsam agitando. qnto qr ipsu facili in ipsa recep
to pellit aliā. vt i multis instrumēt t machinis p
videti. Cū igit̄ ipa expellit tūc humiditas qñqz re
tinet postea deducta ista cā sue expulsionis s̄z alii
p acc̄ns vt i colica ē cā retintiōis. nā qñqz ita ve
hemēter causat dolorē vt phibeat mēbrū ab alijs
opationsbus t ita extēdit vt vīl rotūdus q p̄mi
d̄z in expulsione hoc facere nō possit. qñqz ēt dila
tādo vna pte aliā sibi vicinā ita vehemens p̄strin
git vt nib̄l egredi possint vt p̄z ex sacco coreo qui
in vna pte fortissime latifiscat. t i alia sibi vicina cō
stringit. In fe. vō hic fuit. 2. p̄ hec suspēsio t
subrigitus ypocundriox marie fuit i fe. s. h̄sioralib
p̄z qr cōiter in fe. absūdāt mē humorales. alit. n. fi
eset putredo vt plurimū t iste sunt multēt vētosi
tatis plene qr calor actual' febril' in mām vīscō
sam agens generat vētositatē. igit̄ in fe. sunt apte
mē tales vētositatib̄ pmixte habū dare. ḡ p̄ vera.
Mō p̄mo q̄ p fe. intelligimus humorales peccā
tes. t hoc plurimū ōz iuxta itesta mēbra absūdāt
cū digestia dibilitas. Mō fo i fe. vētositatē abū
dare. p̄mo qr calor febrilis agit vt calor actual' in
mām vīscosam sc̄do qr in fe. multe flunt idigestio
nes ex qbus h̄siores multi vīscosi generant q̄ sūt
vētositatē mē. Smilē sniam colligere possim⁹. io.
P̄tinent capitulo p̄mo. t. xiiij. tertij tractatu. 4.

Hic ypo. ypocundria suspē
sa. ga.
p̄mo p̄metat p̄mā p̄ticulā. fo secūdā ibi 2. q̄ in fe.
p̄ma i tres. p̄mo ōndit qd sit intelligēdsi p̄ ypocun
dria suspēsa t cām huius. fo qua cā sūt dolor lū
boz i isto cāu. tertio vīficat ptez p̄mā. ibi 2. h̄ aut:
ibi 3. aliqñ. De p̄ma dicit q̄ p̄ ypocundria suspēsa
debemus intelligere extēsa. hec asit extēsio fit duo/
b̄ modis sup. sine ap̄ate. aut pp multam vētosi
tē inflatiāz i locis illis inuētā. aut pp vētositatē
humiditati pmixtā. t de hac fa loquitur ypo.
in afforismo. Item hec secunda fit duobuu mōis
vno mō qr vētositas p̄tinet in p̄cauitate stomaci
t locis vīscinis q̄ non est cito dissolubil' t sup. ex ac
tione caloris nālis in materiā cibale aut et cā ac
cidentali. i. aliquo farmaco v̄l preternaturali accē
te illud faciēte sed ypo. inter primam que est a vē
tositate pura. t secūdā de qua intelligit que est vē
tositas pmixta h̄silitati posuit d̄fiam et est q̄ cuz
p̄ma nō ē subrugit⁹ ymo si ē sonus ē clar⁹. t ypo
cundria sunt quasi thetonata t dura cū tumoř sed
cū. 2. de qua loqmur cuz qua est humiditas ē sub
rugitus q̄ ē quasi vox illius vētositatis cū mā que
nō ē magna nec multa. De pte 2. dicit q̄ illa vē
tositas de qua hic ē sermo mo ad interiora cuz h̄sili
tate cui admixta ē in loco sub ypocundriis v̄sqz
ad finē dorsi. vbi facit dolorē tumoř illuc ēt descē
dēte nisi cuz illa mēbra d̄scēdūt fuit dolorosa. igit̄
dolor h̄ sigt illius materiei de scēlum. De tertia
di. q̄ aliqñ h̄ h̄silitas descēdit cuz vētositate in ue
nas. t largo facto foramine merito vētositat cogi
tur exire i. intestina. t tūc vētres humectat̄. i. solus

tur h̄silitate p̄ intestina egrediēte n̄st iste h̄silit
tates festinēt moueri ad venas egrediunt p̄ anuz
s̄z cū ad veras humiditates vadūt cū ventositate
egrediunt̄ postea per vias vīne. t hoc ve verifica
tione p̄me ptis. Quod in se. i hac pte exponit
fam pte t dicit duo primū ē q̄ cū dixit in fe. 2. in
tellerit fe. sine ap̄ate t vulnere qr antiquor̄ cōsue
tudo fuit cū qs sebit ex tali cā nō dicere eū sebi
re. s̄z ḡra ex freneticū vel pleureticū. Ex quo das
intelligi hāc suspensionem nō esse ppter ap̄a. Di
cit secundo q̄ hec secūda ps affo. b̄ alterum duo
rum sensuum. aut qr hoc verificatur in se. que sūt
sine ap̄ate ex dicti supra aut qr accidit i fe. illis h̄sili
tates t vētositates retineri ita q̄ cū ad membra
venerint stant ille mē diu sine hoc q̄ ex illis puo
ces vīna vel emittas vētositas vel flat fluxus t cā
ē qr iste retinēt ex rugositate intestinoř t stomaci
maiori q̄ sit eoz nālis rugositas q̄z ōz eē ex mor
bo t p̄cipue exiccatio. t illa ē fe. vel alit. fo velit q̄
hee materie veniant in h̄ membra sine aliqua illa
rum euacuationum. quia eorum rugositas. t rugi
tus non est ex motu nature. i. naturalis virtutis
sed vi morbi agitantis t non expellentis.

Aibus spes est ad articu los cc.

In affo. isto due ponuntur p̄nes. fa ibi
Si vō. p̄ma est vīna multa alba grossa
cuius solutio incipit fieri in die indicatica signifi
cat q̄ non est ap̄a in illis morbis in qbus dubitat
de ap̄ate futuro in iuncturis sicut fe. laboriose p̄.
p̄batur qr per talē vīna euacuat materia factura
illorum ap̄atum ergo tc. Mō q̄ multe sūt egn
tudines in qbus dubitandū est rōnabilit̄ de futu
ro ap̄ate circa iuncturas in fe. laboriose de quibus
supra i illo affo. t fe. longe. De oibus igit̄ gnāliter
intelligit affo. Mō fo q̄ vīna que facit securita
tem q̄ tale ap̄a nō erit d̄z h̄re tria. vt d̄f i affo. q̄ sit
grossa alba t multa t rō qr tales fe. in qbus est su
spītio pendent a mā multa flegmate p̄cipante t
qr tale flegma ē grossum t albu iō si d̄z purgari p
vīnam ōz vīna esse multā grossam t alba z vt ō
i affo. Nota tertio indicationes incipientes in
diebus indicatiuis merito huius significant se ve
bere esse regulatas a virtute cuz ipsa superceleste
adiutorium expectauerit. t ideo significant futu
ram crīsim per quam materie plene mundificant
ex hijs patet verificatio conclusionis affo. Mō
quarto q̄ fe. laboriose vt dicitur in p̄mento ponūt
pro ex° morbi in qno est timor de ap̄ate in iunctu
ris. Nota quinto q̄ vīna i cipiens fieri i quar
tanis non solum intelligitur incipere prima quar
ta sed in quacqz indicatiua incepit nam indica
tive dies sūt quarte suaž ebdomadaž. t iō dicit in
illo affo. 7. qnarta ē indicatica. 3. xi. est indica
tiva quia est quarta fe ebdomada t. xvij. qr est. 4.
in. xiiij. Si vō. fa p̄. Sanguis fluēs a naribus
est signum citioris terminationis talis morbi quā
vīna: probat qr significat euacuationez materie
per viam p̄ quā cūsus corpus mundificant ḡ tc

Nota primo q̄ multotiens cum materia peccāte in istis morbis coniungitur sanguis peccans & tunc natura magis per fluxū sanguinis evacuat materiam totam cum sit ille fluxus omnium quatuor humorum evacuatio quando vero solū flegma peccat tunc natura evauat cum vrina. Se cundo nota q̄ q̄ apertio vene est per viam propinquiores q̄ euacuatio per vrinaz ideo celerius natura cōplet talem euacuationem ut patet in comimento & similis sententia colligitur. secunda quaerit capitulo de signis crisis cum exitura.

Dixit antea in articulis gal. i cōmento primo verificat ambas conclusiones. secundo specialiter partem afferim⁹ declarat. ibi secunda. & se. prima in tres. prima est uerificatio prime conclusionis secundum gal. secundo commentū constantini siue additio. tertia uerificatio. secunde conclusionis. secunda ibi. talis enim. tertia ibi. q̄ autem. Dicit primo q̄ ypo. supra dixit in articulos laboriosos ante venire morbum postea apostema. Itē dixit q̄ si quod membra laborat in morbo in illa nascitur apostema & in illis se. que prologantur. & ideo de istis intelligit cum dicit quibus spes est tc. hic ēt vult q̄ si natura p̄sortatur ad expellendum horum morborum materiam cum vrina tunc infirmus euadit ab apostemate. quia scilicet eius materia purgatur. Additio constatini patet. q̄ autem. Facit gal. quod dictu⁹ est dī. q̄ cū dixit sanguis ex naribus tc. dedit intelligi vniuersalem purgationem scilicet omnium quatuor humorum per quam evacuatur materia futura currere ad apostema causandum. & ideo significat salutē. Et se. In hac secunda parte quatuor facit. prīmo exponit ultimum terminum laboriose fe. secundo ostendit quāt̄ apostemata fiunt aliquando in inferioribus corporis aliquādo in superioribus. tertio ostendit quare celerius fluxu sanguinis q̄ vrina solvitur quarto exponit illum terminum quartanis q̄ busdam. ibi secunda. aliquando apostemata. ibi 3. q̄ qualiter. ibi quarta quod diximus. Ne primo dicit q̄ nominavit se. laboriosas pro uno simili omnium morborum in quibus est timor de apostema te articulorū ut p̄ illas daret alias intelligi. Ne secunda dicit q̄ materia currente ad inferiora fiunt morbi in inferioribus. sed multo existente calore plurimum tendit ad superiora. & fiunt huiusmodi apāta post aures. de tertia pte & 4. dicit q̄ p̄ quartanas nō tm̄ intelligere debemus primā quartanā s̄ quālibet indicatiuā diem.

3 sanguinem aut pus tc. 76
8 tus sanguis vel sanies p̄seuerās m̄sto tpe
significat ulcus i renibus aut vesicca. v̄l
vrina vrine. Colusio pbas q̄ talis mictus p̄det a
tali ulcere tāq̄ a cā ḡ tc. Silem sniam hētis. i 9.
3. cap de mictu sanguis & saniei. & i 9. 3. cap. de ul
cerib⁹ renū. No. p. q̄ p̄ sanguinē intelligim⁹ massā
humoralē. nā p̄ mictu nō solus sanguis sine alijs hū
ribus emittit. No. fo q̄ per pus intelligimus

oēm saniem s̄ue laudabilem s̄uē non. No. 3. q̄ multis causis potest mingi sanies. primo ex sanie in pectore contenta ut sanit. i o. tertij. secundo ex ruptura apostematis in gibbo epatis. licet etiā aliquando in concavo. tertio ex vlcere in vijs vrine vel renibus vel vesica. Similiter mictus sanguinis est multis modis aliquando ex abundantia sanguinis in toto ex dīta plurimi sanguinis generatiua: quandoq̄ ex abundantia sanguis. q̄ forte tenta est aliqua eius consueta euacuatio: vt emorsroydarum uel alia. Quandoq̄ fit hec abundanta ex mutilatione membra. quia sanguis qui solebat in substantiam membra transire reseruatur q̄n q̄ vero per motum crisis egritudinū sanguinearū tertio ex debilitate contentive epatis. vnde ad renes transmittitur multus sanguis cuz aquositate vrinali. 4. ex debilitate distributiae epatis. & sit eo modo mala sequestratio. 5. ex fortitudine attractiue renū. ita vt plus de sanguine attrahatur q̄ sic oportuni⁹ p̄ eoꝝ nutrimento. 6. ex debilitate contentive renū. 7. ex fractura vene in renibus: vel vijs vrine q̄ est cum vulnere vel vlcere. No. 4. q̄ quocunq̄ istoz modoz mingaf sanguis aut sanies nō perseverat multo tempore nisi ex egritudine puta vulnere vel vlcere in vijs vrine & renib⁹ vel vesica. nam abundantia sanguinis ex quacunq̄ causa sit non diu perseverat cum mictu sanguinis crisis non diu durat. & ita debilitas epatis & renū vel fortitudo attractie eoꝝ. Restat igit̄ q̄ solū ex hac cā in affō nominata sit mictus sanguinis p̄seuerans uel saniei: & sic patet affō uerificatio in telligendo modo dicto. No. 5. q̄ diversitas intra causas mictus sanguinis sumis ex alijs signis qbus sue cause etiam significatur. & ex loco doloris. & extincione puris cu sanguine. & ex quantitate sanguinis. & commixtione sanguinis cum urina que oīa sunt colligenda locis allegatis. Ultimo no. q̄ ulcera renū & uesice quandoq̄ faciunt mingi sanies quandoq̄ non. nam quando sunt i loco uicio uenit aut per ipsa uene corroduntur tunc mingit sanguis q̄n at sunt a uenis distantia nō mingitur per ea sanguis. sed solum sanies.

Lum ulcera. Gal. facit quinq. p. ostendit q̄ ex ulcere renū quandoq̄ manat sanguis quandoq̄ non so ostendit q̄ sanguis & sanies minguntur ex ulcere uiarum urine que sunt inter renes & vesicā. 3. ostendit ad qd dictu⁹ sit mixtū. 4. ostendit tacite qōt & ostendit qd de vijs urine sit dicēdū. fa ibi. Et alioq̄ nālitter. 3. ibi. pōt ēt. 4. ibi. intēdas. de p̄ia p̄ qd dicat ex dictis. & s̄iſt de fa. de 3. dicit q̄ dixit minxerū & nō dixit mingunt ad denotādū q̄ hoc sit multoties. nā ex vna uice mingere sanguinē nō significat p̄ueniēter ulcus i renib⁹. s̄i si mingit plurib⁹ dieb⁹ & mēsib⁹ tūc oīz q̄ sit ex hijs locis. & iō dīz p̄stelligi ut dixit. de 4. dicit & p̄. & s̄iſt de qnta. 76

Albus in urina pīguī 76
9 ypo. intendit hic istā p̄clusionē frusta carnium & res pilis similes cum urina

Particula

pingui ex grossa significat q; ista exesit de renibus.
probat q; ista cum ipsis pditionibus non possunt ab
alto loco exire. g; tc. pseqntia no. et assim statim decla-
rabit. Similis sua sumitur p parte. i 8. 3. ca.
de ulceribus reni et i 9. cap. de mictu sanguinis et
sancti et 6° interiore cap. fo. Mo. prio q; p vias vti-
ne quemadmodum p alias vias per quas manifesta sit
expulsio ut oris et ani quicq; egeruntur superfluita-
tes pure ut urina et ypostasis quicq; humores q; sunt
aliud de nales ut sanguis quicq; humores corrupti.
quicq; p res membrorum. In pposito ypo. p exitu p me-
bri et rei genite ex humor pternali docet significat.

2º no. q̄ talia frusta carnis q̄ mingunt sūt ptes
subē renū q̄ separant ab alijs pribus p corrodētia in
ulceribus. 3º no. q̄ qñq; aliqua mingunt similia
frustis carnis q̄ sūt ex adustiōe forti ptiū sāguinis
in uenis. s̄z d̄ra ē inter ista. qz in p̄mis ē dolor aut
pruritus in renibus τ sanies in urina s̄z nō cū fīs
ēt ē alia d̄ra ex pte aquositatis vrinalis. qz urinalis
aquositas ē subtilis qñ ē a uenīs nō mediocris qz
vene q̄ d̄igerūt aquositatē sūt impotētes ad bñ di-
gerēdū τ infirme. In illis uero q̄ sūt a renibus sa-
nitate stāte alioꝝ mēbroꝝ aquositas urinalis ē me-
diocris qz bñ digesta cū uene sūt sane τ epar. Et
sō ypo. dīxit in urina grossa intelligendo mediocrē
in mō suōe. 4º no. qz ista frusta cognoscunt colā
do urinā τ sanie q̄ cū ea ē p pānū. nā tūc uide q̄
ibi sit caro dura minutū incisa. τ rubei coloris sicut
ē caro renū. 5º no. qz ista ulcera in qbus frusta h̄
apparēt sūt talia ut iā collatoris sit corruptū. und
nō penetrare possūt in poros uritides. qz nā mul-
tū conāte apīs uia. τ apiunē pori collatoriū renū
multo conatu ut talia frusta mittant sicut qñ sanc-
es a pectore in uenas trāsit ut ad uescā descēdat

6°. no. q̄ a renibus nō egrediunt ueri pili. nā pī
li sūt de sumo adusto ad cutiꝝ missa a frigore aeris
coagulato qđ non sit in renibus. s̄z tñ alii minguis
qdā fila tenacia lōga ⁊ plurimū alba q̄ sūt sicut pi
li. horꝝ at mā ē flēa uiscosū: ⁊ agēs est calor coagu
lās ⁊ modus generatiōis ē. qz flēate illo ingrossa
to emittit a uirtute p̄ uia strictā. unde recipit illaꝝ
figurā oblōgā cū subtilitate. ex quo p̄z istos nō eē
de suba renū. s̄z eē ex corruptis humoribus geni
tos in renibus l̄z nō repugnet et̄ generari i uenis
⁊ sūt acc̄is qz exiēs mutatū ⁊ sūt ex toto genere p
ternām. 7° no. ut sumis ex gal. i p̄mēto q̄ duob⁹
signis cognoscimus q̄ isti pili nō sint ḡ suba renū
aut uesice. primū ē qz illi q̄ incurrit hūc mictū p̄
loꝝ cōter autē utun̄ regimine grossio generatiuo
humorꝝ uiscoſoꝝ. fo qz curas cū usu rex subtilium
incisivaꝝ q̄ obessent in ulcere ⁊ nō curarent.

Frusta carnium.

exponit affōm. 2° assumat. ibi fa. Et si igit. p. in qn
q̄ p̄ exponit frusta carnis. fo sicut pili. 3° aliā ptē
De 4° ponit vñā falsā litterā affōi 5° oñdit qd in/
telligere debemus p vñā grossā. ibi fa. sicut pili.
ibi 3° locū ēt. ibi 4. h̄ at. ibi 5. Ego at. De pria p.
te p3. De fa. dicit p̄ q̄ sicut pili non possunt eē de

suba renū aut vesice ut qdā estimāt. nā suba renū
nō ē pilosa & illud qđ a vesica separat pvlcera ē late
ut inſra diceſ. Dicit ſo qđ ita ſūt ſicut ipſe vidit ml
totiēs. qđ vidit multos mingere talia. & vnu q min
xit pilū lōgitudinis vnius brachij medij. & cā ſuit
vſus dicte groſſe valde. & ita ſuit in alio viſo ab eo
Dicit 3° qđ iſti curant ab iſta paſſiōe cū ſubtiliatiſ
icifiuiſ & diſſolutiuiſ. iō credēdū ē qđ nō ſūt exvle
re. qđ vlcera a talibus ledunt. Dicit 4°. qđ miꝝ eſt
hāc paſſionē ignorari a modernis. nā ypo. ita eaꝝ
poſuerit. De 3. pte dicit qđ cū dixit de reniſbus exi
unt intellexit locū vnde exiuit nō qđ velit iſta eē de
eoꝝ ſuba. De 4. pte p3. de 5. dicit qđ nō vidit iſta
vrinā cū fruſta carnis ex egritudine renū ſz bñ ex
aduſtiōe ſanguiniſ nigri in veniſ accēſi a calore
epatiſ & renū. & iō p vrinā pinguē & groſſā poſſu
mus intelligere vrinā nālis groſſiciſ qđ pata ſub
tili recipit nomē groſſi. nā medicina qñqꝝ noſatur
abuſiuſ noībiuſ extremoꝝ. & tūc p3 cāverificāſ. qđ
qñ exiuit iſta fruſta in ypo'. qđ dicit orobīna. ppter
ſanguiniſ aduſtione. tūc vrinā ē tenuis nō ſana. De
ſa parte p̄incipali aſſumiat & p3.

Eibus in urina

q Sedimenta surforea in pingui vrina sub sidetia significat scabie vesice. pbas ista pingui vrina exntia non possunt esse sine scabie vesse. g tc. pna no. et assim patet. satis sua sumis in partibus ca de scabie vesice. Mo. p pvrinam pingue sic intelligi debere mediocrē quo ad modum sube quositatis sue. qz nec nimis subtilem. nec nimis grossā. et rō ē qz talē vult ypo. eē vrine subam ut ex a arguamus sanitatem mēbroz in qbus digeritur vrina. mō ista mēbra sunt vene et epar i qbus digo quositatis vrinalis poplef cōmīscēdo ei humores qā sanitatis horū mēbroz ē maxime apta facere medicritatē. et iō p pingue ē intelligēda vrina nālis grossicievit dī in pmeto. 2° no. qz surforea sedimenta dicuntur sedimenta vrine in qbus inueniuntur aliquod modū surfuris. qz qdā frusta pua lata ad modū surfuris. et ad modū squamat albaq non multe tūtudinis. Mo. 3° qz pluribus de cāis possit tūta sedimenta apparere. p̄to ex adustiōe i venis in ptes qdā intrinsece venaz admodū pelliculari adustis sepenf sicut accidit in scabie exteriori. fo adustiōe humoris in venis et hāc vidi sepe in se. partibus in qbus peccat flegma. 3° ex adustiōe in parte. s3 qnctūqz ex tali cā accidit aquositas vrinalis ē nālis. qz instrumenta quibus digeritur sunt i forma. s3 4° potest accidere ex vlcere. vel scabie i vrine et renibus si sit ex renibus tūc ē ru. et p cōquēs non albavit surfur simo. potius sunt sicut frumenta carnis ut dictū ē in precedenti afforismo. si de his vrine iterum non habuit talem latitudinem p̄ter modum cōpositionis earum viarum. igitur stat qz cum conditione dicta aquositas non sit. si ppter scabie in vesica. et ita p̄z veritas affoi.

Ultimo no. q̄ d̄a int̄ scabiē renſi ⁊ ƿestice ⁊ uia
rū urinē cognoscis ex loco doloris. nā dolor ex sca